

நோன்சுப்

ஆணி

2017

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

234 ஆவது மலர்

இறு
மஞ்சா

வெளியீடு:

சந்நிதியான் ஆச்சிரம நூல் கனல் பண்பாட்டுப் பேரவை

நாள்சார்

2017

இயலி மஸ்

குறள் வழி

பாத்துண் மர்கீ யவனைப் பசியென்னும்
தீபினை தீண்டல் அரிது.

வொருள்: பகுத்து உண்ணப் படுகியவனைப் பசி என்னும்
கொடிய நோய் அணுகாது (227)

எத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொல் தாமுகடமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

வொருள்: அதனை இழந்து போகின்ற கொழயவர் கொடுத்தலால்
உண்டாகும் மகிழ்ச்சியை அறியார் போலும்!

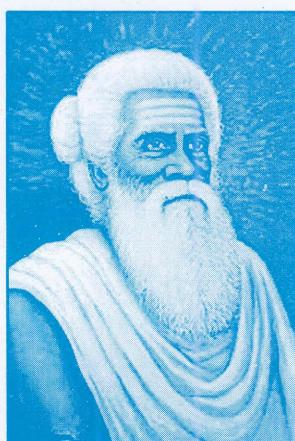
(228)

நற்சிந்தகன

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை

முத்தி நல்நுமே

ஸ்ராஸ்ரக் கண்ஞகள் - 3

சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமேநா மென்றென்னைத்
தந்திழுவாய் நல்லவரம் தற்பரனே பராபரமே 01

அந்தமு மாதியு மில்லா ஆண்டவனே
என்தன் பந்தத்தை நீக்கிழுவாய் பராபரமே 02

ஆரறி வாரென்ற அருமைத் திருவாக்கின்
சீரறியச் சிவஞானம் தருவாய் பராபரமே 03

இருவிகனையை நீக்கி யின்பத்திலே நான்தேக்க
வருவாயென் னுள்ளத்தில் வாழ்வே பராபரமே 04

ஈசனே யெவ்வுபிரக்கும் அவ்வுபிராய் நிற்கும்
தேசனே சிந்தத் தெளியவைப்பாய் பராபரமே 05

உருகி யுநுகி உணரும்மெய்க் கூனிகளின்
திருக்க்ஷட்டஞ் சேரவருள் செய்வாய் பராபரமே 06

நூலாச்சுடர்

வெளியீடு:

சந்திதியான் நூச்சிரம க்ஷவ கலைப்பாட்டுப் பேரவை

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org/galavaram.htm

நூலாச்சிடற்

வெளியீடு - 2

கட்டி - 234

2017

பொருளாடக்கம்

ஆணி

உயிர்களிடத்தில் அன்பு...	திருமதி ச. புனிதவதி	01 - 02
திருச்சதகம்	ச. அருளாம்பலவனார்	03 - 06
ஓழக்க வளர்ச்சிப்...	கு. சோமசூந்தரம்	07 - 10
திருவகுட்டயன்	இ. ஆனந்தராசன்	11 - 12
இறை வழிபாடும், ஈடுபாடும்	கு. சிவபாலராஜா	13 - 14
பகவத்க்ஷதயின் உலகம்...	பு. சோதிநாதன்	15 - 16
பையவேசன்று...	அ. சுப்பிரமணியம்	17 - 21
கண்டோம் கதிர்காமம்	அன்னைதாசன்	22 - 24
மனிதப் பிறவியின் மகத்துவம்	இ. சுரவணபவன்	25 - 26
விதுரந்தி	இரா. செல்வவழிவேல்	27 - 28
படங்கள் தரும் பதிவுகள்	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	29 - 33
துறவிக்கு இல்லைத்துடக்கு	கே.எஸ். சிவஞானராஜா	34 - 35
நித்திய அன்னப்பணி...	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	36 - 37
சிவன் ஒளி	திருமதி பொ. திலகவதி	38 - 39
விக்கினாங்கள் தீர்க்கும்...	இ.ர்.வி. கந்தசாமி	40 - 42
திருமுறை பாடம் பணிவோம்	திருமதி சி. யோகேஸ்வரி	43 - 45
குமரகுருபர சவாமிகள்	மு. சிவலிங்கம்	46 - 48
குடிசையிலே வாழுவதும்...	முனாக்கானா	49 - 50
சந்நிதிச் செல்வமும்...	திருமதி க. நாகேஸ்வரி	51 - 52
சித்தர்களின் ஞானம்	சி.வ. மகாலிங்கம்	53 - 58
வட இந்திய யாத்திரை	மோகனதாஸ் சவாமிகள்	59 - 60

வருட சந்தா: 500/- (துபாற் செலவுடன்)

சுந்திதியான் ஆச்சிரம

கைவ கலை பக்ஸ்பாட்டுப் பேரவை

தொலைபேசி இலக்கம்: 021 321 9599, 021 226 3406

ஏச்சகம்; சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

நோன்சுடரி 2017 ஆவிமலீ

நோன்சுடரி

வைகாசிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

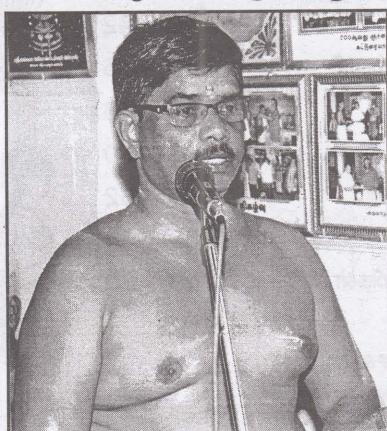
வைகாசிமாத ஞானச்சுடராக்காகிய வெளியீட்டுரையினை இளைப்பாறிய கிராம சேவையாளரும் ஆச்சிரமத்தோடு நீண்டகால தொடர்பைப் பேணி வருபவருமான திரு சி. சிவபாலசிங்கம் அவர்கள் மேற் கொண்டார்கள்.

அவர் தமது உரையின்மூலம் ஆச்சிரமம் ஆற்றும் சமய சமூகப் பணிகளின் ஆரம்பகால நிலைபற்றியும் காலத்தின் தேவை கருதி இன்றைய ஆச்சிரமப் பணிகளின் வளர்ச்சி பற்றியும் கூடியிருந்த அடியார்களுக்கு எடுத்துரைத்ததோடு சந்திதியான் ஆச்சிரம பேரவையால் மாதாந்தம் வெளியீடு செய்யப்பட்டுவரும் இம்மலர் வெளியீடுகூட ஒரு காத்திரமான செயற்பாடு என்றதுடன் தாழும் இவ் வெளியீடில் தொடர்ந்து பங்குபற்றுவதுகூட சந்திதியானின் திருவருள் என்று கூறி வெளியீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:-

233ஆவது ஞானச்சுடர் மலருக்காகிய மதிப்பீட்டுரையினை வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப் பாணக் கல்லூரியின் ஆசிரியரும் ஆச்சிரமச் செயற்பாட்டுக்கு தன்னாலான பங்களிப்பை வழங்கி வருபவருமான திரு துரை. கணேசமூர்த்தி அவர்கள் ஆற்றினார்கள்.

ஆச்சிரமம் ஆற்றும் பல பணிகளுக்கிடையே இம்மலர் வெளியீடு என்பது ஒரு முக்கியமான செயற்பாடாகவே விளங்குகிறது. இதனுடைக் கால ஆன்மீக எழுத்தாளர்களது ஆக்கங்கள் இடம்பெறுவதுடன் அவர்களது எழுத்தாற் றலை வளர்ப்பதற்கும் ஒரு காரணியாக அமைகின்றது என்ற கருத்துச்செறிவுடன் அவரது உரை அமைந்திருந்தது.

இறுதியாக மலரில் இடம்பெற்ற ஆக்கங்களின் தன்மைபற்றியும் அதனுடைக் கால ஆன்மீக வாதிகள் அடையும் நன்மைபற்றியும் எடுத்துக்கூறி மதிப்பீட்டுரையினை நிறைவு செய்தார்.

நோன்சீசுட்டி

2017

இநிமலர்

சுட்டி தஞ்சும் தகவல்

சந்நிதியானைத் தரிசிக்க வருகின்ற அடியார்களுக்கு அன்னதானத் தொண்டை மேற்கொண்டு அடியார்களுக்கு அடியவராக விளங்கி ஆற்றங்கரையானின் அருட்கடாட்சத்தைப் பெற்றவரே ஸ்ரீமத் மயில்வாகனம் சுவாமிகளாவார். இளம் வயதிலேயே ஆத்மீக ஈடுபாடுள்ளவராக விளங்கிய சுவாமிகள் தென்னிந்தியாசென்று பல தலங்களை வழிபட்டதுடன் திருவண்ணாமலைசென்று ரமண மகரிஷியின் சீடனாகவும் வாழ்ந்தார்கள்.

இறுதியில் “நீ வந்த இடத்திற்கே சென்று இவ்வகையான அன்னபணியைச் செய்து அடியவருக்குரிய ஆன்மீகத் தொண்டை ஆற்று” என்ற ரமண மகரிஷியின் வாக்கிற்கு அமைவாக ஆற்றங்கரையானை நாடுவந்து சந்நிதியில் தங்கியிருந்து ஆலய வழிபாட்டிலும் அவன் புகழைப் பாடுவதிலும் தனது காலத்தைக் கழித்தார். இக்காலத்தில் 1940ஆம் ஆண்டு ஆண்தா ஆச்சிரமம் எனும் பெயரில் ஒரு மடத்தை ஆரம்பித்து அன்னபணியை ஆரம்பித்தார்கள்.

சுவாமிகள் ஆரம்பித்த இத்தொண்டு தூய்மையானதாகவும் முருகன் அடியார்கள் பசியாற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்ததால் அவரது பணி இன்றும் போற்றக்கூடிய வகையில் உள்ளது.

அவர் மறைந்து 31 வருடங்கள் கடந்துவிட்ட நிலையிலும் அவரது அன்னபணியின் மகிமையை சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் இன்றும் பறைசாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறது.

சுவாமி அவர்களின் 31ஆம் ஆண்டு குருபூசை நிகழ்வு 27.07.2017 சனிக்கிழமை வெகு விமரிசையாகவும் பக்திபூர்வமாகவும் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெற உள்ளது.

குருபணி என்றும் சிறக்க சந்நிதியானை வேண்டி அந்நன்நாளில் நாம் அனைவரும் ஒன்றினைவோமாக.

ஞானச்சுட்டி 2017 ஆணி மற்று ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாயிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவகுப்பு

02. தேவேந்திர வகுப்பு

துரணிய லரணிய முரணிர ஸியனுடல்
 தனைநக நுதிகொடு
 சாடோங்குந ஞக்ரி யோடேந்துப யங்கரி
 தமருக பரிபு வொலகொடு நடநவில்
 சரணிய சதுர்மறை
 தாதாம்புய யந்திர வேதாந்தப ரம்பரை
 சரிவளை விரிசடை யெரிபுரை வடிவினள்
 சத்தள முகுளித
 தாமாங்குச மென்றிரு தாளாந்தர அம்பிகை
 தநுபதி சூரியாடு சநுவிய வசுர்கள்
 தடமணி முடிபொடி
 தானாம்படி செங்கையில் வாள்வாங்கிய சங்கரி:,

இரணகி ரணமட மயின்ம்ருக யதபுள
 கிதவிளா முலையிள
 ந்தாங்கினு டங்கிய நூல்போன் றம ருங்கினள்
 இறுகிய சிறுபிறை யெயிறுடை யமபட
 ரெனதுயிர் கொளவரின்
 யானோங்குதல் கண்டெதிர் தானேன்றுகொ ஞங்குயில்
 இபேலி கொடுத்ரி யிரவல ரிடர்கெட
 விடுமன கரதல
 ஏகாம்பரை யிந்திரை மோகாங்கூ மங்கலை
 எழுதிய படமென விருளூறு கூடிர
 யினைதொழு மவனிக
 ஜோகாந்தச கந்தரு பாசாங்குச சுந்தரி:,

ஞானச்சுட்டி 2017 ஆவிமலர் நூவிமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

அ. பரமநாதன்

(அனவெட்டி மத்தி)

Dr க. சிவநேசன்

(நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)

பொ. வியாகேஸ்

(நிர்வாகி, பீக்கன் கல்வி நிறுவனம், உடுப்பிட்டி)

ம. ஸ்ரீகாந்தன்

(அச்சுவேலி தெற்கு, அச்சுவேலி)

செல்வி ஞானசரஸ்வதி சின்னத்தம்பி

(விதானையார் வளவு, காங்கேசந்துறை)

கந்தையா ஏகாம்பரம்

(புறுாடிலேன், அரியாலை)

சி. நடேசமுர்த்தி J.P

(வங்கி ஊழியர், அச்சுவேலி)

சி. கதிரவேலு

(தொண்டைமாணரு)

ஜ. சிவநாதன்

(மருதம், நெல்லியடி)

திருமதி ஜூடா

(புலோலி தெற்கு, புலோலி)

க. இராசதுரை

(நீர்வேலி)

வ.சி. கணபதிப்பிள்ளை

(ஆவரங்கால், புத்தூர்)

செல்வி செ. தவமணி

(சிறுப்பிட்டி கிழக்கு, நீர்வேலி)

உ.ரிமையாளர்

(புதிய நதியா நகைமாடம், யாழ்ப்பாணம்)

Dr V. கணேசவேல்

(சுந்தரவேல் வைத்தியசாலை, உரும்பராய்)

பரமேஸ்வரன் தயாருபன்

(கல்வியங்காடு)

ஞானச்சுட்டி

2017

இளவியலர்

தலைவர் / செயலாளர்

(அளவெட்டி ப.நோ.கூ.சங்கம், ஊழியர் தொழிற்சங்கம்)

ஜி. கணேசலிங்கம்

(யாழ்ப்பாணம்)

ஆ. ஜெயக்குமாரன்

(கப்புது, கரவெட்டி)

உரிமையாளர்

(அம்பிகா நகைமாளிகை, யாழ்ப்பாணம்)

கு. சோதிராசா

(தொல்புரம் மேற்கு, சுழிபுரம்)

ஆனந்தராசா மணிமாறன்

(அராலி மத்தி, அராலி)

உரிமையாளர்

(பேபி போட்டோ, கந்தர்மடம்)

T. மணிவண்ணன்

(மிருசுவில்)

மு. வைகுந்தநாதன்

(இலங்கை வங்கி, அச்சுவேலி)

S. விக்னேஸ்வரராசா

(சுப்ராங் தொலைத்தொடர்பு சேவை, கதிரிப்பாய்)

சி. இராமகிருஸ்னா ஆசிரியர்

(இளை. கணித ஆசிரியர், நெல்லியடி)

மு. இராசேந்திரா

(தும்பளை, பருத்தித்துறை)

பொ. வெங்கடேஸ்வரன்

(நகரசபை, பருத்தித்துறை)

ம. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா

(தேசிய சேமிப்பு வங்கி- சிறுப்பிட்டி, நீர்வேலி)

இ. சரவணபவன்

(அராலி மத்தி, வட்டுக்கோட்டை)

சு. சிவனேசன்

(கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்)

செல்லத்துறை தங்கராசா

(அன்னை இல்லம், உரும்பராய்)

ச. வடிவேலு

(ஊரெழு, சுண்ணாகம்)

ஞானச்சுட்டி

2017

இளவிற்கலை

வே. கணபதிப்பிள்ளை

(குலானன், கரவெட்டி)

திருமதி அகிலன் அருந்ததி

(போதராமடம், துண்ணாலை)

க. பூலோகரட்னம்

(அச்சுக்கூட ஒழுங்கை, கொக்குவில்)

சு. கிருபானந்தன்

(கே.கே.எஸ் நோட், இணுவில்)

ச.சிவனேசன்

(கேணியடி, திருநெல்வேலி)

திருமதி அ. வினிதா

(நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)

கு. நித்தியானந்தன்

(பலாலிவீதி, யாழ்ப்பாணம்)

S. ராகவன்

(பிரம்படி, கொக்குவில்)

உரிமையாளர்

(அம்பிகாபதி பான்ஸ்கூட், யாழ்ப்பாணம்)

கோ. யோகலிங்கம்

(கிளை. முகாமையாளர், புத்தூர்)

சி. நவரெத்தினம்

(துவாரகை, கரணவாய்)

திருமதி அ. குணநாயகம்

(திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்)

ப. சிவராசா

(தூதாவளை, கரணவாய்)

திருமதி தங்கராசா ஈஸ்வரி

(கம்பர்மலை, வல்வெட்டித்துறை)

கு. லோகேந்திரன்

(மில் ஒழுங்கை, மல்லாகம்)

சோ. கருணாகரன்

(சுண்ணாகம்)

நோன்சுட்டி

2017

ஆவிரி மலர்

உ. செந்தூரன்

(பிரதான வீதி, அச்சுவேலி)

வை. கமலநாதன்

(வர்த்தக முகாமையாளர், மானிப்பாய் கோ.ப.ப.நோ.கூ.சங்கம்)

கு. சிவபாலராஜா

(பொது சுகாதார பரிசோதகர், நல்லூர்)

இ. கதிர்காமநாதன்

(வங்களா ஒழுங்கை, மல்லாகம்)

க. ஆனந்தராசா

(நெல்லியடி, கரவெட்டி)

இரா. அருட்செல்வம்

(A.T.C. ரியூசன் சென்றர், இனுவில்)

சி. துரைராசா

(திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்)

செ. முருகதாஸ்

(சாந்தை, பண்டத்தரிப்பு)

திருமதி ப. பூமாவதி

(முருகன் கோவில்வீதி, நெல்லியடி)

வசந்தன் சிவஞானம்

(அல்வாய் மேற்கு, திக்கம்)

திருமதி திருத்தேவி ஏகாந்தன்

(வல்வெட்டித்துறை)

T. நாகராசா

(நல்லூர் யாழ்ப்பாணம்)

கா. தெட்சணாமுர்த்தி

(பண்டத்தரிப்பு)

திருமதி ப. இராஜேஸ்வரன்

(கோண்டாவில்)

பா. துவாரகன்

(ஏழாலை தெற்கு, சுன்னாகம்)

ம. பேரின்பநாயகி

(நீர்வேலி)

ஞானச்சுட்டி 2017 ஆணி மற்று உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேண்டும்

-தீருமதி புனிதவதி சண்முகலீங்கம் அவர்கள் -

சகல உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்தும் நோக்குடனேயே உடலுடன் உயிர் இணைந்துள்ளது. இது உடலுக்கும் உயிருக்குமான அற்புதப் பினைப்பு. இதற்கு மாற்றாக அதாவது பிற உயிரினங்கள்மீது அன்பில்லாதவர்களின் உடம்பானது எலும்பாலும் தோலாலும் போர்க்கப்பட்ட தசைப் பிண்டமே ஒழிய உயிர்த்துடிப்புடைய உடம்பாக பரிணமிக்க முடியாது. இதனையே வள்ளுவப் பெருந்தகை,

“அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அ. திலார்க்கு
என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு” என்றார்.

ஆற்றிவடைய அற்புதப் பிறவி இம் மானுடப்பிறவி, நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறியும் ஆற்றலுடையது. இறைவனின் படைப்புக்களிலேயே மகோன்னதமானது. இத்தகைய உன்னத பிறவியான மனிதன் தன்னை நேசிப்பதுபோல சகல சீவராசிகளையும் நேசித்தல் வேண்டும். உயிர்கள்மீது செலுத்தும் அன்பு இறைவன்மீது செலுத்தும் அன்புக்கு நிகரானதாகும். இறைவன் அன்பே வடிவானவன்

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தரே” என்கின்றது திருமந்திரம்.

உலகில் வாழ்ந்த வாழ்கின்ற மகான்கள் உயிரினங்கள்மீது அன்பும் பரிவும் கொண்டு வாழ்ந்தனர். எம்மையும் அவ்வாறு வாழ வழிகாட்டினர். திருமந்திரத்தின் ஆசிரியர் திருமூலரை நாம் நன்கறிவோம். மூலன் என்னும் இடையன் இறந்ததால் கலக்கமடைந்த ஆநிரைகளின் துயர் துடைக்க, இறந்த மூலனின் உடலில் புகுந்து ஆநிரைகளின் கலக்கத்தை நீக்கிய திருமூலரின் வரலாறு நமக்கெல்லாம் தெரிந்தது. வேடனால் அம்பெய்து வீழ்த்தப்பட்ட பூராவைக் காப்பாற்ற தனது தசையையே அதற்கீடாக அரிந்து கொடுத்தான் சிபிச்சக்கரவர்த்தி. இது உயிரினங்கள்மீது அவன் கொண்ட அன்பின் அடையாளம். யாகசாலைக்குப் பலியிடுவதற் காக அழைத்துச் செல்லப்பட்ட ஆட்டு மந்தைகளைக் கண்டு மனம் பதைபதைத்தார் புத்த பகவான். நெடுந்தாரம் நடந்து களைத்துத் துவண்டு அல்லாடும் அவற்றைக் கண்டு மனம் உருகினார். நடக்க முடியாமல் தவித்த நொண்டி ஆட்டுக்குடியைத் தன் தோள்மீது சுமந்து அந்த யாகசாலைக்குத் தானும் அவற்றுடன் சென்றார். யாகத்திற்காக ஆடுகளைப் பலியிடத் தயாராக இருந்த மன்னனுக்குப் பாதகச் செயலான உயிர்க் கொலையைத் தவிர்க் கும்படி அறிவுறுத்தினார். அவற்றைக் கொலை செய்வதால் மேலும் பாவம் அதிகரிக்குமே ஒழிய மோட்சம் கிடைக்காதென்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார். புத்தரின் அறிவுரைகளால் மனன் மனம் மாறினான். தன் அறியாமைக்காக வெட்கினான். ஆடுகள் பலியிடப்படாது தப்பித்துக் கொண்டன. புத்தரின் உயிர்கள் மீதான அன்பு மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது.

எவ்ரால் மனித இனத்திற்கு நன்மை ஏற்படுகிறதோ அவரே மனிதரில் சிறந்தவர்.

திருவண்ணாமலையில் தவ வாழ்வு மேற்கொண்டவர் இரமண மகரிஷி. இவர் விலங்கினங்கள்மீதும் மிக்க அன்பு கொண்டவர். நாய், பூனை, மாடு எனப் பல பிராணிகள் அவரைச் சூழ்ந்து உலாவித் திரியும். அவற்றை எல்லாம் அன்புடன் தடவி அணைத்து ஆதரிப்பார். நீண்டநாட்களாக அவரின் பராமரிப்பில் வாழ்ந்த பூனை, நாய், பசு ஆகிய பிராணி கள் இறந்தபின் அவற்றை அடக்கம் செய்து சமாதிகட்டி மரியாதை செலுத்திய மகான் அவர்.

அன்பே வடிவான எம் இறைவன் ஆதரவற்றோர்க்கு உதவியதாக புராணக் கதைகள் பல கூறுகின்றன. வைகை நதி பெருக்கெடுத்தபோது தன் பங்குக்கு அணைகட்ட ஆள் இல்லாது தவித்த செம்மனச் செல்லிக்கு, இறைவனே கூலியாளாக வந்து பிட்டுக்கு மன் சுமந்த வரலாற்றை அறியாதார் யாருளர்? தாய்ப்பன்றி இறந்ததால் தவித்துத் தடுமாறிய பன்றிக் குட்டிகளுக்காக தானே தாய்ப் பன்றியாகி அவற்றுக்கு பாலுாட்டி தாயுமானவரான சிவனின் கருணைக்கு எல்லை ஏது?

இவ்வாறுல்லாம் அருளாளர்களும் ஆண்டவனும் தமது செயற்கரிய செயல்கள்மூலம் அன்பின் திறந்ததை எமக்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்கள்.

மகாகவி பாரதியார் தனது பாப்பா பாட்டில் உயிரினங்கள்மீது அன்பு செய்யும் அவசியத்தை அழகாகப் பாடியுள்ளார்.

கொத்தித் திரியும் அந்தக் கோழி - அதைக்
சட்டி விளையாடு பாப்பா.

எத்தித் திரியும் அந்தக் காக்காய் அதற்கு
இரக்கப்பட வேணுமடி பாப்பா
பாலைப் பொழிந்துதரும் பாப்பா அந்தப்
பசு மிக நல்லதடி பாப்பா
வாலைக் குழைந்து வரும் நாய்தான் - அது
மனிதனுக்குத் தோழனடி பாப்பா.

என்றெல்லாம் பாடுகிறார்.

ஆநிரைகள் புல்மேய்ந்து நீர் அருந்த கேணி அமைத்தனர் நம் முன்னோர். அவை தினவு தீர்க்க (உடலை உரோஞ்ச) ஆ உரோஞ்ச கல் அமைத்து அவற்றுக்கு ஆறுதல் அளித்தனர்.

ஆனால் இன்று நம்மில் எத்தனை பேர் நம் முன்னோர் காட்டிய வழியில் செல்கிறோம். மதிக்கிறோம். கொத்தித் திரியும் கோழியும் பாலைத் தரும் பசுவும் கொலை செய்யப்படும் பாதகத்தை என்னவென்று சொல்வது. கோ மாதா எனப் போற்றப்படும் ஆவினம் இவ்விதம் அவலச் சாவு அடைய எம் மனம் துணியலாமா?

சகல உயிரினங்களிடமும் இறைவன் உள்ளான். உயிரைக் கொல்வது பெரும் பாவம் என்பதுடன், இறைவனின் சாபத்திற்கு ஆளாவது நிச்சயம். உயிரினங்கள்மீது செலுத்தும் அன்பு இறைவனுக்குச் செய்யும் பூசை, வழிபாடு என்பதை மனங்கொள்ள வேண்டும். எல்லா சீவராசிகளும் இன்பமாக வாழ, எம்மால் இயன்ற உதவிகள் செய்ய வேண்டும். இதுவே மேன்மைகொள் சைவ நீதியாகும்.

பிரார்த்தனைகளைவிடவும் மிகவும் உயர்ந்தது பொறுமைதான்.

திருச்சுகம்

(தொடர்ச்சி...)

பக்திவைராக்கிய விசித்திரம்

(திருப்பெருந்துறையிலருளிச் செய்யப்பட்டது)

மகறந்த

-சங்கநாற் செல்வர் பண்டிதர் சு. அருளம்பலவனார் அவர்கள் -
(யாழ்ப்பாணம் - காரூநகர்)

37. மாறி நின்றெனக் கெடக்கிடந் தனையையெம்மதியிலி மடநெஞ்சே
தேறுகின்றிலம் இனியுனைச் சிக்கெனச் சிவனவன் திரடோண்மேல்
நீறு நின்றது கண்டனை யாயினும் நெக்கிலை யிக்காயம்
கீறு கின்றிலை கெடுவதுன் பரிசிது கேட்கவுங் கில்லேனே.

ப-ரை:

எம் மதி இலி மட நெஞ்சே- கூறும்
அறிவுரையை ஏற்றுக்கொள்ளுதலில்லாத
அறியாமையுடைய மனமே, எனை மாறி
நின்று- என்னை மாறுபட்டு நின்று, கெட
கிடந்தனையை- யான் கெடுமாறு என்பாற்
கிடந்தாற்போலுவை. இனி உடனை சிக்கென
தேறுகின்றிலம்- உன்னை உறுதியாகத்
தெளியமாட்டோம். சிவன் அவன் திரள் தோள்
மேல்- சிவபெருமானாகிய அவ்விறைவன்
பரமாசாரியனாய் எழுந்தருளியபொழுது அவ
னது திரண்ட தோள்களின்மீது, நீறு நின்றது
கண்டனை ஆயினும்- திருவெண்ணீறு நிலை
பெற்று விளங்குதலைக் காட்சியளவையாற்
கண்டாயாயினும், நெக்கிலை- அவனை
நினைந்து அன்பினால் உருகுகின்றாயில்லை;
உன் பரிசு கெடுவது- இவற்றால் உன்
தன்மை கெட்டுப்போவதாகும். இது கேட்க
வும் இல்லேன்- நான் இதனைக் கேட்கவும்
ஆற்றலில்லேன்.

எம்மதியிலி மடநெஞ்சே, என்னை
மாறுபட்டு நின்று யான் கெடுமாறு என்பாற்
கிடந்தாற் போலுவை; ஆதலால் உன்னை
உறுதியாகத் தெளியமாட்டோம். சிவபெரு

மானாகிய அவ்விறைவனுடைய திரண்ட
தோளின்மீது திருவெண்ணீறு நிலைபெற்று
விளங்குதலைக் கண்டனையாயினும் அவனை
நினைந்து அன்பினால் உருகுகின்றாயில்லை;
இவுடம்பைக் கீறுகின்றாயில்லை; இவற்
நால் உன் தன்மை கெட்டுப்போவதாகும். இத
னைக் கேட்கவும் ஆற்றலில்லேன் என்பதாம்.

மாறிநிற்றல்- உயிர்க்கு உதவியாய்
இறைவழிபாட்டில் நில்லாது பயிற்சி வயத்தான்
உலகியல்வழி நிற்றல். கிடந்தாலனையை
என்பது கிடந்தனையை என விகாரப்பட்டது.
எம்மதி- உயிராகிய எம்மை அறியும் அறிவு
எனினுமாம். தாம் கூறும் அறிவுரையை ஏற்று
அதன்படி ஒழுகாமைபந்றி “எம்மதியிலி மட
நெஞ்சே” என்றார். மடம்- அறியாமை. “வருந்
தினை யளியவென் மடங்கெழு நெஞ்சே”
(கலி 123:19) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல்
காண்க.

என்னை ஆதாரமாகக் கொண்டு கிடக்
கும் நீ எனக்கு உறுதுணையாகாது என்கேட்
ஷிற்கு உறுதுணையாகின்றாயாதலால் இனி
மேல் உன்னை உறுதியாகத் தெளிய மாட
டோம் என்பார். “தேறுகின்றிலம் இனியுனைச்

கடுமையாக உழைப்பவனுக்கு கவலைப்பட நேரமில்லை.

சிக்கென்” என்றார். தேறுதல்- தெளிதல். “தேறினும் தேநாவிடினும்” குறள் 876. சிக்கென்- உறுதியாக. “தேற்றமிலாதவர் சேவடி சிக்கெனச் சேர்மின்களே” (பாண்டிப 10) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க.

சிவனவன் என்பதில் அவன் என்னும் பண்டிக்ட்டு இறைவனது இறைமைக் குணங்களைச் சுட்டியது. திரள்தோள்- திரண்ட தோள், “மல்லயங்கு திரள்தோள்கள்” (ஞான 211:4) “செங்கனகத் திரடோளாஞ் செல்வன் றன்னை” (நாவு 298:2) எனத் தேவாரத்து வருவனவும் காண்க. திரள்தோள்மேல் நீறு நின்றது “சினபவளத் திரண்டோண்மேற் சேர்ந் திலங்கு வெண்ணீற்ற என்கின்றாளால்” (நாவு 6:1) எனத் தேவாரத்தும், “தோட்கொண்ட நீற்றன்” (அம்மானை 3) “தோஞலா நீற்றன்” (அச்சப் 6) என இத்திருவாசகத்தும், “அவன் தோள் பூச அத்திருநீ ழென்” “தவளத்த நீற்றனி யும் தடந்தோளண்ணல் (109,112) எனத் திருக்கோவையாரினும் வருவனவற்றாலும் அறிக. திரள்தோள் என்ற உபலட்சணத்தால் திருமேனி முழுவதும் கொள்ளப்படும். “நீறு பயில்கின்ற மெய்யுடையான் (ஞான 103:5) எனவும், “மெய்யெல்லாம் வெண்ணீறு சண் ணித்தமேனி” (நாவு 5:1) எனவும் தேவாரத்து வருவன் காண்க. இறைவன் திருமேனியில் உள்ள திருவெண்ணீற்றின் குறிப்பு உலகம் முழுவதும் பேருமிக்காலத்து வெந்து சாம்ப ராகி அங்ஙனம் செய்த இறைவனிடத்திலேயே தங்கியிருப்பதை உணர்த்துவதாகும். நீற் றினை எடுத்துக் கூறினாராயினும் உபலக் கணத்தாற் கண்டிகையுங் கொள்க. “கண்டிகையு முளைத்தெழு மூவிலை வேலும்... உடையார்” “கண்டிகை பூண்டு கடிகுத்திர

மேற் கபாலவடம்... வைத்திட்ட” (நாவு 2:3; 112:9) எனத் தேவாரத்து வருவனவும் காண்க. கண்டனையாயினும் என்பதில் உம்மை, நூல்வாயிலாகக் கேட்டதேயன்றிக் காட்சியள வையாற் கண்டும் என இறந்ததுதழீ இய வெச்சவும்மை, கண்டனையாயினும் நெக் கிலையென்றது முழுமுதல் இறைவனைக் கண்டிருந்தும் அன்பினால் உருகுகின் றாயில்லையென்றவாறு.

இக்காயம் கீறுகின்றாயில்லையென்று இவ்வுடம்பினாற் பெறவேண்டிய வீடுபேற் றினைப் பெறுதற்குரிய நிலைமையைப் பெற் றிருந்தும் இவ்வுடம்போடு கூடிவாழும் வாழ்க் கையை விரும்புகின்றாய் என்பதை உணர்த தியது. கேட்கவும் கில்லேன் என்றது நெஞ்சே நின்தீய இயல்புகளைச் செவிவாயிலாகக் கேட்டுப் பொறுக்குமாற்றலில்லாத யான் கண்டு எங்ஙனம் ஆற்றுவேன் என்னும் பொருள் பட நின்றது. கில்- ஆற்றலுணர்த்தும் இடைச் சொல். “முன்போல் வேட்டையினின் முயல கில்லேன்” (பெரியபுரா. கண்ணப் 45) என புழிப்போல.

இதன்கண், மடநெஞ்சே என்னை மாறிநின்று யான் கெடக் கிடந்தாலனைய தன்மையையுடைய; அதனால் உன்னைச் சிக்கெனத் தேறுகின்றிலம்; நெக்கிலை; இக் காயம் கீறுகின்றில்லை. இதனைக் கேட்கவும் கில்லேன் எனத் தனது உயிரின் தூய்மைக்கு உதவியாய் நிற்க வேண்டிய மனம் அவ்வழி நில்லாமையைக் கூறுமுகத்தால் அம்மனத் தினை எனக்கு உதவுமாறு அருள்செய்ய வேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டமை புலப்படு தலின் ஆத்துமசுத்தி என்னும் நான்காம்பத்து நுதலிய பொருள் போந்தவாறு காண்க.

அன்பும் இரக்கமுமே வாழ்க்கையின் அடிப்படை.

38. கிற்ற வாமன மேகெடு வாயுடை யானடி நாயேன
விற்றெ லாமிக ஆழ்வதற் குரியவன் விரைமல்ரத் திருப்பாத
முற்றி லாவிளாந் தளிர்பிரிந் திருந்துநீ உண்டன வெல்லாமுன்
அற்ற வாறுநின் னறிவுநின் பெருமையும் அறுவறுக் கில்லேனே.

ப-கரை:

மனமே- நெஞ்சமே, உடையான்-
உலகத்தை உடைமையாகவும் அடிமையாக
வும் உடையவனும், அடி நாயேனை விற்று
ஸ்லாம் மிக ஆள்வதற்குரியவன்- அடிமை
யாகிய நாய் போன்ற இழிவையுடைய
எளியேனை விலைப்படுத்தியாயினும் எனக்கு
ஸ்லா நலங்களும் மிகுமாறு ஆண்டுகொள்
வதற்கு உரிமையுடையவனுமாகிய இறை
வனுடைய, விரை மலர் திரு பாத முற்று
இலா இளம் தளிர் பிரிந்திருந்து- நறுமணம்
பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளாகிய
ஏக்காலத்தும் முற்றுதலில்லாத
இளந்தளிர்களை நீங்கியிருந்து, முன் நீ
உண்டன எல்லாம் அற்ற ஆறும்- முன்னர்
நீ நுகர்ந்திருந்த இன்பங்கள் எல்லாம் நீங்கிய
தன்மையையும், நின் அறிவும் நின் பெருமை
யும்- அதனை அறியாத நின் அறிவையும்,
நின் இழிவின் மிகுதியையும், அளவு அறுக்
கில்லேன்- அளவிட்டு வரையறுக்கும் ஆற்ற
லுடையேனல்லேன்- அளவிட்டு வரையறுக்கும் ஆற்றலுடையேனல்லேன்; ஆதலால்,
கிற்றவா கெடுவாய்- நீ செய்த வாற்றான்
கெடுவாய்; அதனை நீ அறிந்திலை.

மனமே, உடையானும் அடிநாயேனை
விற்று ஸ்லா நலங்களும் மிகுமாறு ஆண்டு
கொள்வதற்குரிமையுடையவனுமாகிய இறை
வனுடைய விரைமல்ரத் திருப்பதமாகிய முற்று
தலில்லாத இளந்தளிர்களைப் பிரிந்திருந்து
அதனால் முன்னர் நீ நுகர்ந்தவையெல்லாம்
அற்றவாற்றையும் அதனை அறியாத நின்
அறிவையும், நின் இழிவின் மிகுதியையும்
அளவிட்டு வரையறுக்கும் ஆற்றலுடையே

னல்லேன்; ஆதலால் நீ செய்த வாற்றான்
கெடுவாய்; அதனை நீ அறிந்திலை என்பதாம்.

கிற்றல்- செய்தல். கிற்றவாறு என்பது
கிற்றவா என ஈறு கெட்டு நின்றது. மனம்
கிற்றவாறு என்னையெனின், இறைவன் பரமா
சாரியணைய் வலிய எழுந்தருளி வந்து அருஙை
தேசம் செய்தபொழுது அவனை அணுகி
யிருந்து நுகர்ந்த இன்பங்களெல்லாம் அவன்
மறைந்தவிடத்து நீங்கிய தன்மையைப்
பொறுத்திருந்ததாகும். கிற்றவாற்றால் என
முன்றாவது விரித்து அதனைக் கெடுவாய்
என்பதனோடு முடிக்க. இனி, கில் தவா எனப்
பிரித்து உலகப் பற்றிச் செல்லும் ஆற்றல்
கெடாத எனவும், கிற்று அவா எனப்பிரித்து
ஆற்றலுடைத்தாகிய அவாவினை மேற்
கொண்ட எனவும் பொருஞ்சுரைப்பாருமளர்.

உலகத்துள்ள பொருள் எல்லாவற்றை
யும் உடைமையாகவும் அடிமையாகவும்
உடையானாதலின் இறைவனை உடையான்
என்றார். உடையானாகிய இறைவனது அளவற்று
உயர்வினை நோக்கத் தம்நிலை மிகக்
கீழானதாதல் பற்றி “அடிநாயேனை” என்றார்.
“யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்,
யாவர்க்கும் கீழாம் அடியேனை” (திருவெண்பா
8) என அடிகள் பிறிதோரிடத்து அருளிய
வாறுங் கான்க. விற்றல்- உலகியில் ஒன்றனை
விற்று அதன் விலையைத் தாம் பெற்றுக்கொள்ளும் தன்மையையுடையது. ஈண்டு
இறைவன் உயிரைவிற்றுத் தான் அடையும்
பேறு ஒன்றுமின்மையின், அவ்வியிர்க்கே எல்லா
நலமும் மிகுமாறு செய்கின்றானாதலின்

கட்டளையிட விரும்புபவன் முதலில் பணிவதற்குக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

“விற்றெலாம் மிக” என்றார், ஆணவ மலத் தோடு விரவிச் செயலற்றுக் கிடந்த உயிரை இறைவன் உய்விக்குமாறு திருவளங்கொண்டு வினைக்கீடாகச் செய்தலே ஈண்டு விற்ற லாகும். அதனால் உயிர் வினைக்கீடாகப் பிறந்திறந்து வினைகளைச் செய்து வினைப் பயன்களை அநுபவித்தலால் ஆணவவலி கெடப்பெற்று இருவினையொப்பு மலபரிபாக மாகிய பக்குவநிலையைடையும். அந்நிலையில் இறைவன் அவ்வுயிரை ஆட்கொண்டு அவ்வுயிர்க்கு எல்லா நலமும் மிகச் செய் வான். இதனை விளக்கவே “விற்றெலாமிக ஆளவதற்குரியவன்” என்றார். ஆள்பவன் என்னாது ஆளவதற்குரியவன் என விதந்து கூறியது. மற்றைத் தேவர்கள் உயிர்க் குறுதி பயக்கும் ஜந்தொழிற்குமுரியரல்லாமையால் அவ்வைந்தொழிற்குமுரிய இறைவனே ஆள் வதற்குரியன் என்பது தோற்றுதற் பொருட்டென்க.

இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பின்னர் தமது கருவி கரணங்கள் அருள் வழிப் பட்டுநீண்டு உண்முகமாகக் கண்டு நுகர்ந்த இன்பங்களை விளக்குவார் அவ்விறைவன் திருவடிகளை “விரைமலர்த் திருப்பாத முற் றிலா விளந்தளிர்” என்று சிறப்பித்துரைத்தார். விரை என்றது ஈண்டு மகரந்தத்தினை. அதனைக் கூறவே, அதனோடு தொடர்புடைய தேநும் அடங்கும். ஆகவே விரை முக்குனர் விற்கும், தேன் நாவுனர்விற்கும், மலர்த்திருப்பாதத்தளிர் கண்ணுனர்விற்கும், இளமை ஊற்றுனர்விற்கும், தேனைப் பருகிய உயிராகிய தனது ஆரவாரம் செவியுனர்விற்கும் இயையுமாறு காண்க. பொறியுனர்வு கூறவே அந்தக் கரணங்கள் மொழி மெய்கள் எல்லாம் அவ்வின்பநுகர்ச்சியைப் பெற்றமை

புத்தகங்கள் மிகவும் விந்தையானவை. ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் வாழ்வரிடமும் நூற்றாண்டுக்கு முன்னால் வாழ்ந்தவர்களிடமும் நம்மை நேரடியாக உரையாடி இன்பமுறச் செய்வை புத்தகங்களே.

சீருடன் கச்சிதமாகவும் கண்ணியமாகவும் இருப்பதற்கு பணம் அதிகம் தேவைப்படாது.

புலனாம். மலர் என்றது தாமரை மலரை, இறைவன் மூவாமேனி முதல்வனாதலின் அவன் திருப்பாதங்களைத் “திருப்பாத முற் றிலா விளந்தளிர்” என்றார். “மூவா மேனி முதல்வன் காண்” “மூவாமேனி முதல்வனை” (நாவு 262:8; 274:1) எனத் தேவாரத்து வருவனவுங் காண்க. பாத இளந்தளிர் என இயையும். “நின்னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்” (திருவெம்20) எனவும், “இடிகுரங் கூற்றின் ஏருத் திற வைத்த திளந்தளிரின், படியிடப் பாலது... கச்சியேகம்பமேய வரதருக்கே” (பதினொராந். திருவேகம்ப 44) எனவும் வருவன காண்க. மலர்த்திருப்பாதம் என்றது உவமையனியும், பாத முற்றிலா இளந்தளிர் என்றது இல்பொருள் உருவகவணியுமாகும்.

பிரிந்திருந்து அற்றவாறும் என இயையும். அறுதல்- இல்லாமற் போதல். இறைவனை அனுகியிருந்தபோது நுகர்ந்த இன்பங்களொல்லாம் அவன் மறைந்தபோது நீங்கியமையின் “பாத விளந்தளிர் பிரிந்திருந்து உண்டனவெலாம் அற்றவாறும்” என்றார். அறி வும் பெருமையும் என்பன அறியாமையையும் சிறுமையையும் உணர்த்தின. இவற்றின் மிகுதிபற்றி “அளவறுக்கில்லேன்” என்றார்.

இதன்கண், நெஞ்சே முன்னிலைப் படுத்தி மனமே கிற்றவாற்றாற் கெடுவாய் எனவும், இறைவன் திருவடியைப் பிரிந்தமையால் முன் நுகர்ந்த இன்பங்களொல்லாம் அற்றவாற்றினை நீ அறிந்திலையெனவுங் கூறியிருப்பினும் அம்மனத்தினை என உயிர் தூய்மையைடைதற்கு உதவுமாறு அருள் செய்ய வேண்டுமென வேண்டிக்கோடலே கருத்தாகலின் ஆத்தும சுத்தி என்னும் நான் காம்பத்து நுதலிய பொருள் போந்தவாறு காண்க. 34 (தொடரும்...

நூல்சீக்டரி

2017

ஆளி மலர்

ஓமுக்க வளர்ச்சியின் படிமுறைகள்- மறிவு நலம்

- தீரு குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள் -

“சட்டியில் இருந்தால்ததான் அகப்பையில் வரும்”, என்பது காலம் காலமாக வழங்கி வருகின்ற பழமொழி. அகப்பையில் வந்ததைத்தான் மற்றையோருக்குப் பரிமாற லாம். “வெறுங்கை முழும் அளக்காது” என்பது அதே கருத்தை உணர்த்தும் பிறிதொரு முதுமொழி. தம்மிடம் இல்லாத ஒரு பொருளைப் பிறருக்கு வழங்கும்படி வற்புறுத்துவதில், பயன் இல்லை. மனிதப் பண்புகள், ஓமுக்க விழுமியங்கள் என்பவற்றைப் பொறுத்தளவிலும் இதே நிலைதான் காணமுடிகிறது. பண்புகள், ஓமுக்க விழுமியங்கள் பற்றிய அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு இல்லாதவர்களை; அவற்றை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து ஓமுகுமாறும்; அவற்றைப் பரிமாறும்படியும் சொன்னால்; பயனேதும் ஏற்படப்போவதில்லை. தற்காலத்தில் தெரிந்தும் தெரியாதவர்போல நடிப்பவர்களும் உள்ளனர்; தெரியாதவர்களும் உள்ளனர்.

பண்புகள், ஓமுக்க விழுமியங்கள் என்பன பற்றிய அறிவுட்டல் முதலில் இடம் பெற வேண்டும். பின்னர் அவற்றை உணர்தல் வேண்டும். தொடர்ந்து, அவற்றை ஏற்குந்திறன் விருத்தி தோன்றி, நிலைகொள்ளும். பண்புகள், ஓமுக்க விழுமியங்கள் என்பவற்றின் நலம் காத்து, வாழ்வில் ஓம்பியும்; பிறருடன் பரிவர்த்தனை செய்தும், பேணியும் வருகின்ற நிலை ஏற்படும். சிறுபராயத்திலிருந்து நற் பண்புகளை விருத்தி செய்து, அவற்றைக் கடைப்பிடித்து வருவதற்கான, பொருத்தமான சூழலை ஏற்படுத்தி, அனுபவங்களையும் வழங்கவேண்டிய பொறுப்பு, பிள்ளைகளின்

பெற்றோர், குடும்ப உறுப்பினர், சுற்றுத்தவர், பாடசாலை, சமூகப் பெரியோர், முத்தோர் மற்றும் சமூகத் தலைவர்கள் ஆகியோரின் முக்கிய கடமையாகும். அவர்கள் வாழ்ந்து காட்டுவதன்மூலம், இளையோருக்கு வழி காட்ட வேண்டும். போதனையும் சாதனையும் இணையும்போதே, பயன் உறுதியாகின்றது.

இச் சமூக நிறுவனங்கள் சீரத்தையுடன், கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் நிறைவேற்றி, இளைய சந்ததியினரையும் வழிப் படுத்தி வந்தால்; இளையோர் தாழும் நற் பண்புகளையும் நல்ல பழக்கவழக்கங்களையும் அறிந்து கொள்ளவும்; பரிச்சயம் பெற வும், உறவு கொண்டாடவும் முயற்சி செய்வர்.

வாழும் மொழி என்பதன் பொருள் என்ன? ஒரு மொழி, பேசப்படுகிறது; வழக்கில் உள்ளது; பயன்படுத்தப்படுகிறது; என்பது பொருள். வழக்கில் இல்லாத மொழியை இறந்த மொழி என்கிறோம். அவ்வாறுதான் மனிதப் பண்புகள், ஓமுக்க விழுமியங்கள், கலாசாரங்கள் என்பன என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவை உயிர்ப்புடையனவாக விளங்கும். அவை என்றென்றும் வாழும் பண்புகளாக, மானுட விழுமியங்களாக அமையும். அவை அழிந்துவிட்டால், மனிதர்கள் மிருகங்களாக மதிப்பிறக்கம் பெற்றுவிடுவர். மனிதர்களிட மிருந்து, மனிதப் பண்புகளைப் பிரித்தெடுத்து, அவற்றை அழித்து; மனிதர்களை மிருக நிலைக்குத் தள்ளிவிடும் முயற்சி, குறிப்பாக இளையோர் மட்டத்தில் தீவிரமாகத் தற்காலத்தில், நடைபெற்று வருவதை அவதானிக்க

நானை என்பது சோம்பேறிகளின் தினமாகும்.

முடிகிறது. இதனை உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால், தவிக்க நேரிடும்.

மனிதர்கள் அனைவரும் ஆன்மீக வளம், இயல்பாகவே கொண்டவர்கள். ஆகவே, ஒழுக்கநெறி பேணி, சீராக வாழ்வது, மனி தருக்கு ஒன்றும் அந்நியமானதல்ல. ஆயி னும், மனிதர்களில் பெரும்பாலானோர், குறிப் பாக இளையோர் தமது பெறுமதியிக்க ஆன் மீக வளத்தைப் பயன்படுத்தாத நிலையில் மண்டிக்கிடக்கின்றது. மனிதச் சுரங்கத்தில் இருந்து இவ்வரிய வைரமணிகளைத் தோண்டி எடுத்து, வெளியே கொண்டுவர்ந்து பயன்படுத்து பவர்களே, மனிதருள் மாணிக்கம் ஆகின்றனர். சான்றோர், விழுமியர், நன்னடத்தையாளர் ஆகச் சமூகத்தில் மதித்துப் போற்றப்படுகின் றனர். “பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம்” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. மனிதர்களாகப் பிறந்த ஒவ்வொருத்தரும் பண்புடையாராக, ஒழுக்கசீலராக வர முயற்சிக்க வேண்டும்.

இவ்வுயர் நிலையை அடைவதற்கு, பிள்ளைகளுக்குச் சிறுபாராயத்திலிருந்தே ஆன்மீக, ஒழுக்க, வழிப்படுத்தல், வழிகாட்டல் மிக அவசியம். ஒழுக்க சீலங்களுக்குப் பிள்ளைகள் அறிமுகமாக வேண்டும்; அவற்றுடன் பரிச்சயம் கொள்ள வேண்டும்; அவற்றில் பயிற்சி பெறவேண்டும். “தொட்டில் பழக்கம் மரண பரியந்தம் நீடிக்கும்” என்பதற்கிணங்க, இளம்பாராயத்திலிருந்தே நல்ல பழக்கங்களைப் பழகிக் கடைப்பிடித்து வர வேண்டும். “இளமையில் கல்”, “இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து” என்னும் ஒளவையின் மகா வாக்கியங்கள், பொருள் பொதிந் தலை.

பெற்றோர், பெரியோர், முத்தோர், ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஒழுக்க நலன் விரும்பி யோர், சமயப் பெரியோர்கள், சமூகத் தொண்ட்ரகள் ஆகியோர் சிறந்த நல்லொழுக்கச் சூழலை உடையவர்கள். அவர்கள் தங்கள்

கடமையைத் தற்காலத்தில் செய்யத் தவறி யமையே; இளையோர்கள் ஒழுக்கநெறியினின்றும் விலகிவருவதற்கான முக்கிய காரணம் ஆகும். “கேட்போர், மேய்ப்பார் இல்லை யென்றால், தம்பி சண்டப் பிரதண்டம்” என்றொரு பழமொழி நமது வழக்கில் உள்ளது. அதன் அர்த்தம் இப்பொழுதுதான் துலக்க மாகக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. மூத்தவர்கள், இளையவர்களைச் சரிவர ஆற்றுப்படுத் தாமல் விட்டால்; கடமை தவறினால் விளைவுகள் எதிர்மறையாகவே இருக்கும். அதற்குரிய தண்டனைகள் அனுபவித்தேயாக வேண்டும். இன்றைய சமூகத்தின் அவலங்களுக்கு இளையோர்கள் மட்டும் பொறுப்பில்லை. இளையோரை ஒழுக்கர்தியாக, நெறிப்படுத்தி வழிப்படுத்தத் தவறிவரும் மூத்தோர்களும் பொறுப்பேற்றே ஆகவேண்டும்.

சிறுவர்கள் வாழ்கின்ற புறச்சுழல், அவர்களின் ஒழுக்கப் பண்பு வளர்ச்சியில், எத்துணை செல்வாக்கினைச் செலுத்துகின்றதோ; அதேபோன்று சிறுவர்களின் உளவளர்ச்சிக்கும் அவர்களின் ஒழுக்கப்பண்பு விருத்திக்கும், நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்பதைப் புகழ்பெற்ற உளவியல் ஆய்வாளர்களான, ஜீன்பியாஜே என்பவரும், லோரன்ஸ் கோல்பேர்க் என்பவரும் பல ஆய்வுகள் செய்து முடிவுகளை வெளியிட்டுள்ளனர்.

பியாஜே, பன்னிரெண்டு வயதுக்குட்பட்ட சிறார்களில் ஆய்வு நடத்தி, அவர்களின் உளவளர்ச்சிக்கும், ஒழுக்கப் பண்புகளின் வளர்ச்சிக்கும் இடையிலான தொடர்புகளை நான்கு படிமுறைகளாக வகுத்துள்ளார்.

முதலாவது படிநிலை; இரண்டு வயதுக்குட்பட்ட காலப்பகுதியாகும். இப்பருவக் குழந்தைகளுக்கு மிக எளிமையான ஒழுக்கப் பண்புகளைத்தன்னிலும் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. இரண்டாவது படி நிலை, 2வயது முதல் வயது வரையிலான

தோல்வி என்பது உண்மையை நிலைநாட்ட ஏற்படும் அனுபவம்.

காலப்பகுதியாகும். வளர்ந்தவர்கள் சொல் லிக் கொடுக்கின்ற ஒழுக்கம் சம்பந்தப்பட்ட விதிமுறைகளை, இப்பருவக் குழந்தைகள் கேட்டுக் கிரகிக்கும் திறன், மனம் செய்யும் திறன் என்பவற்றை ஓரளவு கொண்டுள்ளனர். ஆனால் அவற்றின் கருத்துக்களை விளங்கி, நடைமுறையில் எப்பொழுதும் கடைப்பிடித்து ஒழுகுகின்ற தன்மை ஏற்படுவதில்லை. எனவே, ஒழுக்கப் பண்புகளை, விதிமுறை களை அப்பருவக் குழந்தைகளுக்கு அடிக்கடி சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. அடுத்து ஏழு முதல் பத்து வயதுப் பிள்ளைகள்; சமூகச் செயற்பாடுகள் ஒழுக்க நெறி முறைகளை ஏற்று, அநுசரித்து நடைபெற வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இப்பருவத்தினர் ஒழுக்க விதிகளை மீறி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் அவற்றை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை என்பதேயாகும். அவர்கள் தெரிந்தும் தெரியாதவர்போல பாசாங்கு செய்பவர்கள் அல்ல. எனவே, ஒழுக்க விதிகளைக் குழந்தைப் பருவத்தினருக்கு அடிக்கடி சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. இக்கடமையைப் பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் தவறாது செய்துவர வேண்டும். தாழும் முன் மாதிரிகளாக ஒழுகிக் காண்பிக்க வேண்டும். ஒழுக்க விதிமுறைகளை அறிந்ததும், ஏற்று மதித்து ஒழுகும் பாங்கு, இப்பருவத்தினரிடம் இயல்பாகவே உள்ளது. இவர்களைச் சரியான பாதையில் வழி நடத்தினால், இறுதி வரை ஒழுக்கம் பேணுவர். இவர்கள் தீயவர் களுடன் கூட்டுச் சேராதபடி கண்காணிக்கப்படவேண்டியதும் அவசியம்.

அடுத்து வருவது, 11-12 வயதுப் பருவம். இப்பருவத்தினரிடம், கருத்து நிலை நலம், தீது ஆராய்ந்து அறியும் திறனும்; நியாயிக்கும் ஆற்றலும் காணப்படும். ஒழுக்க விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்

என்பதில் கரிசனை கொள்வதிலும்; அவற்றை இயன்றவரை மீறாதிருத்தலிலும் ஆர்வம் கொள்வர். தாம் ஒரு சமூகத்தின் பொறுப்புள்ள உறுப்பினர் என்ற உணர்வும்; தமது கடமைகள், உரிமைகள் பற்றிய விளங்கமும்; அவற்றைச் சரிவரப் பேணி வரவேண்டும், தவறுகள் விடக்கூடாது; என்னும் நிலைப்பாடும்; “நல்லவர்” என்று நந்தபெயர் பெறவேண்டும் என்ற நாட்டமும், கொண்டவர்களாக விளங்குவர். இவர்களைத் தட்டிக் கொடுத்துப், பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் உற்சாகமாக வழிநடத்தினால், சிறந்த பண்புகள் நிறைந்த குடிமக்களாக அவர்கள் வளர்ச்சி பெறுவர். பிள்ளைகள் தூண்டப்படவேண்டும். அப்பொழுதான் துலங்குவார்கள். ஏரிகின்ற விளங்கின் திரியை, யாராவது தூண்டிவிட்டால்த்தான், அது மேலும் நன்கு பிரகாசிக்கின்றது.

லோரன்ஸ் கோல்பேர்க் என்பவர் ஒரு அமெரிக்க உளவியலாளர். அவர் பியாஜேயின் ஆய்வுமுடிவுகளின் அடிப்படையில் மேலும் பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். அவர், ஆறு வளர்ச்சிப் படிகளை இனங்கண்டார். முதலாவது பழநிலையில், குழந்தைகள் நல்லது எது? கெட்டது எது? என்று வளர்ந்தோர் சொல்வதைக் கேட்டு, ஏற்று நடக்கின்றனர். வெகுமதியை விரும்பியும், தண்டனைக்குப் பயந்தும் குழந்தைகள் ஒழுகுகின்றனர். இரண்டாவது படிநிலையில் எந்தச் செயல், நன்மையை அளிக்கிறதோ, அது செய்யத்தகுந்த செயல் என நினைவில் கொள்கிறது, குழந்தை. தனக்கு நன்மை பயப்படுபோல, அச்செயல் பிறருக்கும் நன்மையையே தருகிறது என என்னிச் செயற்படுகிறது. மூன்றாவது நிலையில் பிள்ளை தாழும் வாழும் சமூகத்தின் உறுப்பினராக இருப்பதால், தனது நடத்தைகளைச் சமூகம் அங்கீகரிக்கவேண்டும்; மதிப்பாகச் சமூகத்தில் வாழ

நல்ல மனச்சாட்சி கடவுளின் குரல்.

வேண்டும் என்பதை உணர்கிறது. சமூகம் ஏற்றுக்கொள்ளாதவற்றைத் தாழும் தள்ளி வைக்க வேண்டும் என்ற நிலை, பிள்ளையின் மனதில் உருவாகிறது. நான்காவது வளர்ச்சி யில் ஒழுக்க விதிகள், மனித ஒழுக்க விழுமியங்கள், பொதுச் சட்டங்கள் என்பவற்றை ஏற்று நடப்பதால்; குற்றங்கள் குறையவும்; சமூக நல்கள் பெருகவும் மனித உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவும், வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது என்பதை, அப்பருவத்தினர் உணர்கின்றனர்; உணர்ந்தபடி ஒழுகவும் முயல்கின்றனர்.

இந்நான்கு படிநிலைகளிலும், பயம், வெகுமதி, எதிர்பார்ப்பு, சமூக அங்கீகாரம், மரபு விதிகள் என்பன குழந்தைகளின் நடத்தைகளைத் தீர்மானிக்கின்றன. பிள்ளை தானாகத் தீர்மானம் எடுக்குமளவுக்கு உள் வளர்ச்சியடையவில்லை. ஜந்தாவது படி

முறை வளர்ச்சி; ஒழுக்கம், நன்னடத்தை பற்றிய சரியான நிலைப்பாட்டினை எடுக்கக் கூடிய நிலைக்குப் பிள்ளைகளை இட்டுச் செல் கிறது. ஆறாவது படிநிலை, மிக உயர்ந்த, முதிர்ந்த ஒழுக்கப் பண்பு வளர்ச்சி நிலை யாகும். மானுட நேயம், ஆன்ம நேயம்; “யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்” என்ப வற்றை உள்ளடக்கிய விழுமிய உள்ளிலை விருத்தியாகின்றது.

எனவே, சிறுவர்களின் ஒழுக்க வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டுப் பங்கு கொள்கின்ற பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் மற்றும் சமூகத்தினர், ஒழுக்க வளர்ச்சிப் படிநிலைகளை அறிந்து நல்வழி காட்டினால், சிறந்த ஒழுக்கம் நிறைந்த இளையோர் சமுதாயத்தினை உருவாக்க முடியும்.

வாழ்க! வளமுடன், வாழ்க! வையகம்.

கிராமம் கிராமமாகப் போய் வியாபாரம் செய்துவரும் ஒரு வியாபாரி வழிமேபோல் தனது குதிரையிலே ஒரு கிராமத்திலிருந்து மற்றுக் கிராமத்துக்குச் சென்று கொண்டிருந்தான். மதிய நேரமானதும் ஒரு குளக்கரையில் பொதிகளை இறக்கி வைத்து குதிரையையும் அருகிலிருந்த மரத்தில் கட்டிவிட்டுத் தனது கட்டுச் சாதத்தைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தான். முரடனான வழிப்போக்கன் மரத்திலே கட்டினான். இதைப் பார்த்த வியாபாரி “உன்னுடைய குதிரை அதிக திடமற்றதுபோல் தெரிகிறது. எனது குதிரையோ பொல்லாதது, உனது குதிரையை வேறு மரத்தில் கட்டிவை” என்று அந்த முரடனிடம் கூறினான். முரடனோ விடாப்பிடியாக அதே மரத்திலேதான் தனது குதிரையையும் கட்டுவேன் எனக் கூறிக் கட்டிவிட்டான். சற்று நேரத்தில் இரண்டு குதிரைகளுக்கும் சண்டை ஏற்பட்டு ஒன்றையொன்று தாக்கியதில் வியாபாரியின் குதிரை முரடனது குதிரையை உதைத்துக் கடித்துவிட்டது. முரடன் அந்த வியாபாரியிடம் தனது குதிரைக்கு ஏற்பட்ட காயத்துக்கு நஷ்டாடு தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினான். அந்த வழியால் வந்த மற்ற வழிப்போக்கர்கள் சமாதானம் சொல்லியும் முரடன் விடவில்லை. அங்கு வந்த மக்களால் இருவரும் நீதிபதி முன்னிலையில் நிறுத்தப்பட்டனர். வியாபாரியைப் பார்த்து “உன் குதிரை கடித்ததைப்பற்றி நீ என்ன சொல்கிறாய்?” என்று நீதிபதி பல தடவை கேட்டபோதிலும், அந்த வியாபாரி வாயைத் திறந்து எந்தப் பதிலுமே கூறவில்லை. உடனே முரடனைப் பார்த்த நீதிபதி “இந்த ஊழமையை என்ன செய்யலாம்? நீயே சொல்!” என்றார். உடனே முரடனும் “ஜ்யா இவன் பாசாங்கு செய்கிறான். நான் குதிரையை மரத்திலே கட்டியபோது ‘கட்டாதே! கட்டாதே!’ என் குதிரை பொல்லாதது’ என்று இவன் தனது வாயாலேதான் கூறினான்” என்றான். கேட்ட நீதிபதியும் “அவன் முன்பே எச்சரித்திருந்தும் நீ கேட்காததால் உன் குதிரைக்கு நஷ்டாடு அவன் தரவேண்டியதில்லை” என்றார்.

ஒவ்வொருவரும் “உண்மை” தங்கள் பக்கம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால் உண்மையின் பக்கம் தாங்களும் இருக்க வேண்டுமென்று ஒருவரும் நினைப்பதில்லை.

ஒரு நல்ல நண்பன் நாறு இநத்தார்க்குச் சமம்.

உமாபதி சிவம்

அருளிய

திருவாருடியாள்

(விறிவான பொருளுறையும் தெளிவுறையும்)

முகவர் ஒ. கூனந்தராசன்

தொடர்ச்சி...

60. திருவருளின் வசப்பட்டிரு

கண்டபடியே கண்டு காணாமை காணாமை

கொண்ட படியே கொண்டிரு.

பொருள்:

மாணாக்கனே, அறியாமையாகிய கேவலம் வந்து பொருந்தாதவாறு, கருவிகளை உனக்கு வேறாகக் கண்டு நீங்கித் திருவருள் ஞானத்தைப் பற்றி நின்றாய். பின்னும் அவ்வாறு அதனையே விடாது பற்றி நிற்பாயாக. அவ்வாறு நின்றால் அத்திருவருள் உன்னைத் தன்னிடத்து அடக்கிக்கொள்ளும். அது உன்னை விழுங்கிக் கொள்ளுமாறு அதற்கு இசைந்த நிலையினையே நீயும் மேற்கொண்டிரு.

சொற்பொருள்:

கண்டபடியே- மாணாக்கனே, கருவிகளை உன்னின் வேறாகக் கண்டு நீங்கித் திருவருள் ஞானத்தைப் பற்றி நின்றாய் இனியும் அவ்வாறே, காணாமை காணாமை- கருவிகள் நீங்கினமை காரணமாக அறியாமையாகிய கேவலம் வந்து பொருந்துமாகவின், அது பொருந்தாதவாறு, கண்டு- அத்திருவருளையே விடாது பற்றி நின்று, கொண்டபடியே கொண்டு இரு- அத்திருவருள் உன்னைத் தன்னிடத்து அடக்கிக் கொள்ளுதற்கு இசைந்த நிலையினையே நீயும் மேற்கொண்டு இரு.

விளக்கம்:

கருவிகளை நீங்கித் திருவருளோடு கூடுதல்:

கண், செவி முதலிய புறக்கருவிகளும், மனம் முதலிய அகக் கருவிகளும் உயிருக்குப் புலனுணர்வைத் தருமேயன்றி மெய்யுணர்வைத் தரமாட்டா; அவை உலகத்தைக் காட்டுமேயன்றி உயிரின் இயல்பையோ, உயிரின் கண் உள்ள திருவருள் ஞானத்தையோ காட்டமாட்டா. அக்கருவிகள் உலகையே காட்டி உயிரை மயக்குவதால் அம் மயக்கத்தில் ஆழ்ந்த உயிர் அக்கருவிகளையே தானாகக் கருதி நிற்கும். அக்கருவிகள் சடம் என்பதையும், தான் அவற்றிற்கு வேறாய் உள்ள அறிவிப் பொருள் என்பதையும் ஞானாசிரியர் உணர்த்த

அளவில்லாத ஆசை நமது நல்ல குணங்களை அழித்துவிடும்.

உயிர் உணரும். அவரது உபதேசத்தைப் பெற்றுச் சிந்திக்கின்ற முறையினால் அக்கருவி களைத் தனக்கு வேறாகக் கண்டு நீங்கும். அவ்வாறு நீங்கிய உயிருணர்வில் திருவருள் ஞானம் இனிது விளங்கித் தோன்ற உயிர் அதனோடு கூடும்.

காணாமை காணாமை:

இங்கு ஓர் ஜயம் எழும். கருவிகளை நீங்கினால் உயிருக்கு அறியாமை அல்லவா உண்டாகும். கனவு, உறக்கம், மூர்ச்சை போன்ற நிலைகளில் உயிர் கருவிகளினின்றும் நீங்கி அறியாமையைத் தலைப்படுதல் யாவரும் அறிந்தது. அப்படியிருக்க, கருவிகளை நீங்கிய உயிர் திருவருளைக் கண்டு அதனோடு கூடும் எனல் எவ்வாறு பொருந்தும் என் பதே அவஜையம். இது பற்றிய விளக்கத்தை அடுத்த அதிகாரத்தின் முன்னுரையில் காணலாம். இங்கும் அதனைக் கூறுவோம்.

கருவிகள் சோர்வுற்றுச் செயற்படாமல் தாமே நீங்கும்போது தான் உயிர் யாதொன்றையும் அறியமாட்டாமல் அறியாமையைப் பொருந்தும். அவ்வாறு உண்டாகின்ற அறியாமை நிலைகளே கனவு, உறக்கம் போன்றவை. இனி கருவிகள் நீங்காமல் இருக்கவும், உயிர் அவற்றைத் தனக்கு வேறு எனக் கண்டு நீங்க முடியும். கருவிகளை நீங்குதலாவது, அவற்றின் வழிப்படாதிருத்தல். அவற்றைப் பற்றி நின்று புலன் உணர்வில் செல்லாதிருத்தல்.

இவ்வாறு கருவிகளை வேறு எனக் கண்டு அவற்றைப் பற்றாது விடுத்தால் தன்னுநிலில் விளங்குகிற திருவருளாகிய ஞானத்தை உயிர் பற்றிக்கொள்ளும். அந்த ஞானம் எல்லா வற்றையும் அறிகின்ற இறைவனது ஞானம் ஆதலின் அதனைப் பற்றிய உயிருக்கு அறியாமை எங்ஙனம் உண்டாகும்? இக்கருத்தையே முதலடியில் உணர்த்தியுள்ளார் ஆசிரியர்.

“காணாமை காணாமை கண்டபடியே கண்டு” எனச் சொற்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். முதலில் உள்ள காணாமை என்பதற்கு அறியாமை என்பது பொருள். அடுத்துள்ள காணாமை என்பதற்குக் காணாதவாறு எனப் பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும். எனவே “காணாமை காணாமை கண்டு” என்பதற்கு அறியாமை ஏற்படாதவாறு கருவிகளை விட்டு நீங்கித் திருவருள் ஞானத்தை உனதறிவில் கண்டு என்பது பொருளாகும்.

திருவருள் அடக்கிக் கொள்ளுதல்:

உயிர் எந்திலையிலும் தனக்குத் துணையாய் நின்று உதவும் திருவருளை மறந்து, யான் என முனைந்து நிற்றலே அதற்கு மாசு ஆகும். அம்முனைப்பு சீவபோதம் எனப்படும். உயிர் திருவருளைக் கண்டு அதன் வழியில் நிற்பின், அத்திருவருள் யான் என்னும் சீவபோத்தை எழவொட்டாது தன்னுள் அடக்கிக் கொள்ளும். அதனால் உயிர் மாசு நீங்கித் தூய்மையறும். எனவே உயிரைத் தூய்மைப்படுத்துவது சிவனது அருளே என்பது விளங்கும். இது பற்றிய விரிவான செய்திகளை அடுத்த அதிகாரத்தில் நாம் காணவிருக்கிறோம்.

(தொடரும்...)

உண்மைக்குப் பகை உள்ளத்தில் தோன்றும் பயம்.

நூன்சூட்டு ஜெ ஆளி மலர் இறை வழிபாடும், கடபோடும்

-தீரு கு. சீவாலராஜா அவர்கள்-

கடவுளை வழிபடுவதற்கு உருவ வழிபாடு அவசியம் என்பது கருதி நாம் சிந்தித்தால் சில சமயம் அவ் உருவ வழிபாடு தேவையற்ற ஒன்று எனவும் தோன்றலாம். எமக்கு இறைவனின் திருக்கடாட்சம் அவசியம் தேவைப்படுவதாகக் கருதியே நாம் கடவுளை வழி படுகின்றோம். ஆயின், அக்கடாட்சம் கிடைப்பதற்கு பல வழிகள் உண்டு. முதலில் நாம் வழிபடும் இறைவனை எம் மனத்தில் நாம் விரும்பிய ஒரு வடிவத்தில் நினைத்து வழிபடலாம். உள்ளத்தில் உண்மையான அன்பு இருப்பின் அது போதுமானது. கடவுளின் உண்மை வடிவம் நாம் நினைக்கும் வடிவம் எதுவோ அவ்வடிவமேயன்றி வேறு ஒன்றுமல்ல. திருவருளாற்றல் என்பது எமக்கு இயற்கையாகவே கிடைக்கும் ஆற்றலாகும். உலகில் நாம் காணும் செயற்கை ஆற்றல்களைப்போல அல்லாது இறையாற்றல் என்பது வேறுபட்டது. நாம் நமது ஜம்புலன்களைக் கொண்டுதான் இவ் ஆற்றலைப் பெற்றுடியும். அல்லது உணர முடியும். அதற்காக உருவ வழிபாடு தவறானதொன்றல்ல. சித்தர்கள் கடவுளைக் கண்டு தெளிந்திருக்கிறார்கள். நமது மனமே மகிழை மிகக்கொரு சாதனமாகிறது.

“மனமது செம்மையானால் மந்திரம் செபிக்கவேண்டாம்” என்பது ஆண்மீக அறிவுடையோர் வாக்கு.

“உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்”

உள்ளத் தூய்மையில் உருவாகுவது பக்தி. கடவுள் இன மத பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர். ஒரு கோவில் திருவிழாவில் பல இனத்தவர்கள், பல மொழி பேசுவோர் ஒன்று கூடி வழிபாடாற்றும் காட்சியை நேரில் காண்கிறோம். அங்கு அருளாற்றல் வெளிக்கிளம்புகிறது. அவ்வாற்றலானது அங்கு அமர்ந்திருக்கும் தெய்வ சிலைக்கு உயிருட்டத்தை அளிக்கின்றது. எனவேதான் அங்கு பக்தியும், இறை கருணையும் உருவாகி அடியவர்களுக்கு இறை கடாட்சம் கிடைக்கின்றது. இதனாலேயே நாமும் பக்த கோடிகள் பெருமளவில் கூடும் கோவில் திருவிழாக்களில் எம்மை அறியாத உணர்ச்சி வசப்பட்டு, இறை வசப்பட்டு இறை வனுக்குத் தொண்டு செய்ய முன் வருகின்றோம். பூட்டிய கோவில் கதவுகளை வெறித்துப் பார்க்கின்றோம். இதில் சந்தேகம் தேவையில்லை.

இலங்கை நாட்டில் கதிர்காமம் திருப்பதியிலே பல இன மக்களின் வேண்டுதல்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அங்குள்ள கோவில் சிவாசாரியார்கள் தமது வாயினை வெள்ளைத் துணியினால் கட்டி தீபம் முதலியவற்றை இறைவனுக்கு காட்டுகின்ற காட்சியில் இறை கடாட்சம் வெளிப்படுகின்றது. யாதும் பேசாது இறைவனை மனத்துள் இருத்தி வழிபடுதல்மூலம் கடாட்சம் கிடைக்கின்றது. சந்திதி முருகன் திருக்கோவில் மகிழை பெற்றமைக்கும், மந்திரம் பேசாத வாய் கட்டிய பூஜை முறையே பிரதானமானதாகும். சித்தர்கள் எல்லா உயிர்களிலும், இறைவனைக் காண்பார்கள். அவ்விதம் அடியவர்களும் தமது தாய் தந்தையர் வடிவத்திலும் இறைவனைக் காணலாம். அன்பு வழியில் நின்று இறைவனைக் காண்பதே மேல்.

அறியாமையிலிருந்தே பயம் தோன்றுகிறது.

“அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் - அன்புடையார்

என்பும் உரியர் பிற்ரக்கு”

-திருக்குறள்.

நம்பிக்கை வைத்து வழிபடுதல் பிரதானமானது. விசுவாசம் என்பது எமது உடல் எங்கும் பரவி நிற்பின் இறை அன்பு மேலோங்கும். இறைவனை விசுவாசிப்பவனுக்கு இறைவனே எல்லாக் காரியங்களையும் தட்ட பிசு இன்றி இனிதே முடித்து வைப்பார்.

வேடுவராக வாழ்ந்த திண்ணனார் இறைவன்மீது பேரன்பு கொண்டு விசுவாசித்த காரணத்தால் கண்ணப்ப நாயனார் என்னும் இறை நாமம் பெற்றார். பிள்ளைக் கறியமுது படைத்த பரஞ்சோதியார், சிறுத்தொண்ட நாயனார் என்னும் இறை நாமம் பெற்றார். எனவே, எமக்குள்தான் எல்லாம் உள்ளது.

“தீம் நன்றும் பிற் தர வாரா”

பகவான் சத்திய சாயிபாபா அவர்கள் சொன்னார் “நீ என்னை நோக்கி ஓரடி வை. நான் உன்னை நோக்கி நாறு அடி வைப்பேன்” என. எனவேதான் இறைவனை நோக்கிய நமது பயணம் நிச்சயம் வெற்றி தரும். அதற்கு மாறாக அந்த இறைவன் எம்மை நோக்கி வரல்வேண்டும் என நாம் நினைப்பின் அது நிச்சயம் தவறாகும்.

வந்தன செய்வோம்

அருள் தரும் ஆறுமுகன் ஆலயம் கொண்ட இடம்

அழிகாழுகும் செல்வச் சந்தி

அங்கு சென்றே அவனை அனுதினம் தொழுவோர்கள்

அடைந்திடுவார் வாழ்வில் பெரும் நிம்மதி!

பண்டு தொட்டே அடியார் பாடித் தொழுதூத்தும்

பன்னிரு கை வேலவனை எய்க்குத் துணை!

கண்கண்ட தெய்வம் எங்கள் கலியுக வாதனவன்

கருணைக்கு இல்லையிங்கு ஈடு இணை!

அன்டிவந்தே தொழும் அடியவர்க்கே அவனும்

ஆறுதலை அளிப்பான் அன்பு கொண்டு!

தூண்டையானாற்றுகில் கோவில் கொண்டே எங்கள்

தூயர் களைவான் மிகப் பரிவகொண்டு

வின்ணவரும் மன்னவரும் ஏத்தித் தொழுகின்ற

வேலவனைத் தினங் தினமும் பனிந்திடுவோம்!

வன்ன மயில் ஏற்வரும் வடிவேலனின் புகழை

வாயார் நாம் பாட வணங்கிடுவோம்!

பூரச யரத்தடியில் கோவில் கொண்டோனை நிதம்

பூமாலை குடியுமே போற்றிடுவோம்!

சேவற் கொடியோனை செந்தமிழ் கடவுளினை

சிந்தையில் நினைந்தருகி வந்தனை செய்வோம்!

-கி. குலசேகரன்-

கொடுப்பதற்கும் சேமிப்பதற்கும் அறிவு வேண்டும்.

நோன்சீசுட்டி 2017 ஆணி மற்று பதவீத்திதழின் உலகத் திடுவிய ஸ்ரந்து நோக்கு

(தொடர்ச்சி...)

- சுவாமி கிருஷ்ணானந்தா -

தமிழில்: தீரு பூ. சோதிநாதன் அவர்கள் -

அத்தியாயம் - 05

இநப்பவர்களும் நிரந்தரமானவர்களும்

19. கால - இட ஒழுங்கு.

மரணம் என்பது ஒரு கால- இட ஒழுங்கில் இருந்து மற்றொரு கால- இட ஒழுங்குக்கு எம்மை மாற்றுகின்ற ஒரு மாற்றமே ஆகும். இந்தப் பிரபஞ்சம் ஒரு கால- இட ஒழுங்கோடு மட்டும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்று கருதுவதற்கில்லை. இப்போது உள்ள இந்தக் கால- இட ஒழுங்கு ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்குமுறை ஆகும். அத்துடன் எமது இந்தக் குறித்த உடம்பு நாம் தற்போது உள்ள கால- இட ஒழுங்கின் ஒரு குறித்த ஒழுங்கு முறை ஆகும். எமது உயர்ச்சியின்போது காலத் தொடரும், இட ஒழுங்கும் மாறும்போது இந்தப் பெளதிக உருவம் முற்றாகக் கைவிடப்படவேண்டி உள்ளது. அத்துடன் அதற்காகப் புதிய ஒரு உருவத்தை எடுக்க வேண்டியும் உள்ளது. ஆனால், எமது உணர்வு, குறித்த உடலின் சிக்கலான கலவையோடு தொடர்புகொள்ளாம்வரை ஒரு கால- இட ஒழுங்கில் இருந்து இன்னொன்றுக்கு ஏற்படும் இந்த மாற்றம் எமது ஓர் அழிவு என்று நாம் கற்பனை செய்கின்றோம். அத்துடன் அழிவு பயங்கரமானது. ஆகையினால் நாம் மரணத்தை வெறுக்கின்றோம். பிரபஞ்சம் எம்மிடம் இருந்து எதனை விரும்புகின்றது என்பதனைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமையின் காரணமாக ஏற்படும் எமது மனதிலுள்ள தவறான கருத்தினாலேயே மரண பயம் ஏற்படுகின்றது.

20. மரணம் ஒரு தண்டனை அல்ல.

மரணத்தைக் கொண்டு நாம் தண்டிக்கப்படுவதில்லை. மரணத்தின்மூலம் நாம் அறிவு மட்டும் ஊட்டப்படுகின்றோம். மரணச் செய்முறையில் உண்மையாக என்ன நிகழ்கின்றது என்பதனை விளக்குவதற்குப் பகவத்கீதை ஓர் எளிய உதாரணத்தைத் தருகின்றது. நாம் எமது ஒரு உடை நெந்து போனதும் அதனை விலக்கிவிட்டுப் புதியது ஒன்றை அணிகின்றோம். அப்படிப் புதியது ஒன்றை அணியும்போது பெறுமதி வாய்ந்த ஏதோ ஒன்றை இழந்துவிட்டதாக நாம் கற்பனை செய்வதில்லை. அதேபோல உடலின் இந்த மாற்றமும் வந்து அமைகின்றது. எனவே மரணத்தின்போது இழப்பு உண்டு என்று நாம் கற்பனை செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த உடல் மாற்றம் ஓர் அத்தியாவசிய தேவையாகவே வந்து அமைகிறது. அத்துடன், எமது ஆளுமைகளின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய விழுமியங்களை மதிப்பீடு செய்யவும், முற்றும் புதிய ஒரு வாழ்வில் நாம் புகவும், கடவுளின் நீதி என்றும்

சொர்க்கம் என்பது ஒழுக்கம் என்பதைத் தவிர வேறு ஏதோ அன்று.

உயர்வானதாக இருக்கவும், பிரபஞ்சத்தின் அந்த உண்மை தானே என்றும் மாறாததாக இருக்கின்றது.

21. மரணம் பிரபஞ்சத்தின் ஒரு தேவை.

அனுபவத்தில், பிரபஞ்சத்தின் உண்மைகள் உலகில் காணப்படும் பல்வேறு வகையான தோற்றப்பாடுகளிலும் இருக்கின்றன. மாற்றங்கள் எல்லாம் எத்தன்மையனவாக இருந்தபோதிலும் மனித வரலாற்றில் பிரபஞ்ச நீதியின் உண்மைக்குத் தேவையானவையே ஆகும். இந்தத் தேவையின் ஒரு பகுதியே பிறப்பும் இறப்பும் ஆகும். எனவே “அர்ச்சனா, அறிஞர்கள் கவலை உறாததற்குத் தேவையில்லாமல் நீ வீணே கவலைப்படுகின்றாய். அறிவு உள்ளவர்களுக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் துக்கத்துக்குக் காரணமாக அமைவதில்லை. அறிஞர்கள் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள நிகழ்ச்சிகளின் வெளிவடிவத்தில் மட்டும் தமது பார்வையைச் செலுத்தாமல் அவற்றுக்கு உள்ளே உள்ள உண்மையைக் காண்கிறார்கள். உனது துக்கம் உனது புலன்களோடு மட்டுமுள்ள, எல்லைக்கு உட்பட்ட உனது பார்வையின் காரணமாகவே வந்து அமைகிறது. அத்துடன் பிரபஞ்ச விதியின் உயர்ந்த தேவையினது வெளிச்சத்தில் நீ சிந்திக்க முடியாதவனாக இருக்கின்றாய். எனவே, வாழ்க்கை போராட்டத்தைத் தொடர்ந்துவரும் மரணம் விரும்பத்தகாத ஒரு விளைவு என்ற உனது வாதம் சரியானது அல்ல” அத்துடன், வஸ்துகளின் இறுதி உண்மையிலுள்ள வெளிச்சத்தில் நேரடியான அறிவு வந்து அமைகிறது. (தொடரும்...)

நந்தியின் காதில் வேண்டுகோளைச் சொல்வது சரியா?

பிரதோஷி நேரங்களில் நந்தியின் காதில் நம்முடைய கோரிக்கைகளைச் சொல்வது மிகவும் தவறானது. ஆலயங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள சிலைகளைத் தொடுதல் என்பது முற்றிலும் தவறான ஒன்று. அஷ்டபந்தனம் சாற்றப்பட்டுள்ள சிலைகளை அர்ச்சகரைத் தவிர மற்ற எவரும் தொடக்கூடாது. சிவாலயத்திற்குள் நுழைவதற்கு முன்னால் நந்திக்குப் பின்னால் நின்று கொம்புகள் வழியாக இறைவனைத் தரிசிக்க வேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து நந்திக்கு முன்னால் பக்கவாட்டில் வந்து நின்று உள்ளே செல்வதற்கு அனுமதி வேண்டி நந்தி பகவானிடம் பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் இறைவனுக்கும் நந்திக்கும் இடையே இறைவனை மறைக்கும் விதமாகச் சென்று நிற்கக்கூடாது. உங்களது வேண்டுகோளையும், பிரார்த்தனைகளையும் நேரடியாக இறைவனிடமே முறையிடலாம். அதனை விடுத்து இறைவனை நோக்கித் தியானத்தில் அமர்ந்திருக்கும் நந்தியினைத் தொந்தரவு செய்யும் விதமாக அவரைத் தொடுவதும், அவரது காதுகளில் ரகசியமான முறையில் வேண்டுகோளைச் சொல்கிறேன் என்று நம் எச்சில் படும்விதமாக குறைகளைச் சொல்வதும் முற்றிலும் தவறான ஒன்று. பிரதோஷி காலத்தில் நந்தியின் சிரசில் இறைவனின் திருநடைக்காட்சி தென்படுவதால் அந்த நேரத்தில் சிறப்பு அபிஷேக ஆராதனைகளைச் செய்கிறோம். அந்த நேரத்தில் சிவனடியார்களின் தலைவனாகிய நந்திக்குச் செய்யப்படும் ஆராதனை அந்த ஆண்டவனுக்கே செய்யும் ஆராதனை என்பதால் தனிச்சிறப்புப் பெறுகிறது. அதனைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு நந்தியின் காதுகளில் வேண்டுகோளைச் சொல்வது என்பது வீணான செயல்.

வாழ்க்கை அனுபவமில்லாத எவரும் கல்வி கற்றவராக முடியாது.

“பையவேசன்று பாண்டியர்க்காகவே”

- தீரு அ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் -

பாண்டிய நாட்டிலே தமது கணவராய கூன் பாண்டியரும் நாட்டு மக்களும் சைவ சமயத்தை விலக்கிச் சமன சமயத்தை நாடியுள்ளமை கண்டு மனம் வருந்திய மனைவியும் மந்திரியாரும் எவ்வாறேனும் சைவத்தை நிலைபெறச் செய்ய வேண்டு மென்ற பெரு விருப்பினராய் இருவரும் ஆலோசித்துச் சீர்காழிப் பதியிலே சிவபாதலிருதயரது புதல்வர் சைவமும் செந்தமிழும் பரப்ப வந்துதித்த புனித வாய் மலர்ந்தமுது உமையவளிடம் “ஞானப்பால் உண்டு பாலறாவாயராகித் தற்போது அப்பர் சுவாமிகளுடன் இணைந்து பதிகங்கள் பாடி ஆலய தரிசனம் செய்து வருவதாக அறிகிறேன். ஆகையால் அந்தச் சீர்காழிப் பிள்ளையாரை இங்கு அழைத்து வருமாறு அமைச்சர் சென்று அரசியாருடைய வேண்டுகோளைப் பிள்ளையாரிடம் விண்ணப்பித்தார். அதுகேட்ட பாலறாவாயர் “இளங்கன்று பயமறியாது” என்னும் முதுமொழிக்கேற்பப் பாண்டிய நாட்டின் முதலமைச்சராகிய குலச்சிறையாருடன் செல்வதற் காகத் தயாரானார். அது கண்டு கலங்கிய அப்பர் சுவாமிகள் சமணரின் கொடுமைகளையும் சூது வாது சூட்சிகளையும் நேரிலே கண்டு அனுபவித்தவராதலினால் பாலறாவாயரை நோக்கிக் கூறுவாராயினர். இதுகேட்ட குலச்சிறையார் ஞானசம்பந்தப் பெருமானை அழைத்துச் செல்வதற்கு வருகை தந்துள்ள தமது எண்ணம் தடையாகி விடுமோ என்று துணுக்குற்றார்.

“நீவிரோ சிறு பிள்ளை. சமணரோ சூழ்ச்சியும் கொடுமையும் மிக்கவர்கள். அத்துடன் தற்போது தங்கட்டு ஒன்பது கிரகங்களும் பகையாகவே அமைந்துள்ளனவே அங்கு செல்வதை நல்ல பொழுது வரும் வரையும் தள்ளிப்போடவும்” என்று முத்தோராய அப்பர் சுவாமி கள் மிக்க வினயமாகக் கூறினார்.

இதுகேட்ட ஆளுடைய பிள்ளையார், “பெருமானே உங்கள் கருத்தை மறுப்பதாக எண்ண வேண்டாம். நாம் அனைவருமே ஆலவாய்மேவிய ஜயன்து திருவருளினாலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எனவே அவருடைய பேரருள் மூலம் இடர்கள் தீரும் என்றே நம்புகிறேன்” என்றவர் நவக்கிரகங்களின் தாக்கத்திலிருந்து நலம்பெறும் முகமாக “வேயறு தோளி பங்கள்... என்று ஆரம்பித்து ஆசனு நல்ல நல்ல அவை நல்ல அடியார் அவர்கட்டு மிகவே” என்று 10 பதிகம் அடங்கிய “கோளறு பதிகம்” என்னும் பிரபந்தத்தினை எமக்கு வழங்கியுள்ளார். ஞானசம்பந்தப் பெருமான் வழங்கியுள்ள பதிகங்கள் அனைத்திலும் எட்டாவது பதிகத்தில் இராவணன் பற்றிய செய்தியும் பதினொராம் பதிகம் பாடுவர் பெறும் பயனும் குறிப்பிடப் பூருத்தும் உண்டாக்காத இலக்கியக் கல்வியால் ஒருவித உபயோகமும் கிடையாது.

திருஞானசம்பந்தர்

படிநுப்பதைக் காணலாம். இவ்வாறு தமக்கு ஏற்பட இருந்த இடையூறுகளை ஆலவாயான் அருளினாலே நீக்கியவர் அமைச்சராகிய குலச்சிறையாருடன் சேர்ந்து பாண்டிய நாட்டுக்குப் பயணமானார். அவரைக் கண்டு பேரானந்தம் அடைந்த மங்கையர்க்கரசியார் அவரின் அடிப்பால் வீழ்ந்து வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்று எழுந்து அழைத்துவந்த அமைச்சர் பெருமானுக்கும் நன்றிகூறி ஆலவாய்ப் பெருமானது திருமடத்திலே ஆளுடைய பிள்ளையாரைத் தங்க வைத்து அந்தப்புரம் ஏகினர். அமைச்சரும் சிரமபரிகாரம் செய்தற் பொருட்டுத் தமது இல்லத்திற்கு ஏகினார்.

இந்த நிகழ்வுகளால் அச்சம் கொண்ட சமனர் ஆளுடைய பிள்ளையாரோடு மடத்தையும் ஏரியூட்டி வைத்து விட்டால் சைவம் அழிந்துவிடும் என்ற ஆசையினால் மண்டபத்துக்கு நெருப்பு மூட்டினர். இதுகண்ட ஆளுடைய பிள்ளையார்,

“செய்யனே திருஆலவாய் மேவிய

ஜயனே எனை ஆண்டருள் செய்மினோ

பொய்யராம் அமனர் கொழுவும் சுடர்

பையவே சென்று பாண்டியர்க்காகவே” என்றார்.

இங்கு பையவே என்ற சொல்லை அ.தாவது மெதுவாக ஆறுதலாக என்னும் பதங்களை உபயோகித்தமையினைப் பார்ப் போமாயின் பாண்டிய மன்னனே தீ வைத் தலுக்குக் காரண கர்த்தா ஆகிறான் என்பது புரியவரும். விரைந்து வேகமாகச் சென்று மன்னரை அழிக்குமாயின் மங்கையர்க்கரசியார் பூவிழந்து பொட்டிழந்து மாங்கல்யம் இழப்பதனால் அந்தோ சிவசம்பந்தமுடைய சைவ சமயத்தின் நிலை என்னாவது அதனாலன்றோ ஆளுடையபிள்ளையார் “பையவே செல்”லப் பணித்தார். அரசனை அணுகிய வெப்பு காய்தல் செய்தது. காய்தல் கோபித் தல். அதாவது தன்னையே கோபித்தல் உண்மையெது பொய் எது என்று அறிந்து கொள்ள முடியாத கோபம். தூணாகவே தேடிக் கொண்ட வருத்தம். சமனர்களின் குழ்ச் சியை அறியமுடியாத அப்பாவித்தனம் காய்கிறது. அவர்கள் மயிற் பீலியினால் தடவியும் மந்திரித்த நீரைத் தெளித்தும் சோர்ந்தனர். வெப்பு மேலும் அதிகரித்ததேயன்றி குறையும் வழி காணவில்லை. அதுகண்டு கோபம் கொண்ட அரசன் வெப்பின் கொடுமை தாங்காது ஆவேசம் அடைந்து தன்னருகு மனித மனத்தில் தோன்றும் நல்ல எண்ணங்களே இந்த உலகின் மிகச்சிறந்த வைரங்கள்.

நிற்கவேண்டாமெனச் சமனரை விரட்டினான். இதே சமயம் திருமடத்திலே தங்கியுள்ள சீகாழிப் பிள்ளையாரை அழைத்து வருவதற்கு அனுமதிக்குமாறு மன்னனிடம் மனைவியாராகிய மங்கையற்கரசியாரும் அமைச்சராய குலச்சிறையாரும் விண்ணப்பம் செய்தனர். அனுமதி கிடைத்ததும் மகிழ்ச்சியும் நம்பிக்கையும் கொண்ட அமைச்சர் விரைந்து சென்று திரு ஆலவாய் மடத்தில் தங்கி இருந்த பாலஞாவாயரை அழைத்து வந்தார்.

இந்நிலையில் பாண்டிமாதேவியாய மங்கையர்க்கரசியார் “அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த” ஆலவாய்ப் பெருமான் தனக்கு பணி செய்வதாகக் கூறுகின்றார் நூனசம்பந்தப் பெருமான். இங்கே வளவர் கோன் பாவையை “பங்கையச் செல்வி” என்று “மகா லக்குமி”யாக உருவகிக்கிறார்.

வெப்புநோயினால் அவதிப்படும் மன னவன் முன்பு வந்த சிறுவனைக் கண்ட சமனர் “ஙங்களிடம் இருக்கும் பெரிய பண்டிதர் களால் அகற்ற முடியாத வெப்புநோயை இச்சிறுவன் தீர்க்கப் போகிறானா?” என்று எள்ளி நகையாடி இச்சிறுவன் இந்த நோயைக் குணமாக்கி விட்டானாகில் சமன சமயம்

சார்ந்த நாமெல்லோரும் கழுவேறி உயிர் விடுவது உறுதி” என்று குளைத்தனர். ஆயினும் வெப்பு நோயைத் தாம் நீக்கிக் காட்டவேண்டுமென்ற “நப்யாசையால்” மன்ன வனின் இது புறத்து வெப்பு நோயைத் தாம் நீக்குவதாக அரசனிடம் அனுமதி பெற ருக்கொண்டு மயிற்பீலியினால் தடவி மந் திரித்து ஒதிய நீர் தெளிக்க அது குடே றிய வெங்கலப் பாத்திரத்தில் ஊற்றிய வெந்நீர்போலப் பொங்கியது.

ஆனால் வலது புறத்தில் அமர்ந்த ஆஞ்சையிள்ளையார் இறைவனை வணங்கி அவரது திருவருள் கைக்கூட விழுதியை வலது கையால் எடுத்து “மந்திரமாவது நீறு என்று தொடங்கிச் செந்துவர் வாயுமைபங்கன் திருஆல் வாயான் திருநீறே” என்று நிறைவேறும் வகையிலமைந்த 10 பாடல்கள் கொண்ட பதிகமாக சைவ சமயத்தவர்களாகிய எமக்கு அரும் பொக்கிஷமாக மந்திர நாலாகக் கிடைத்தது. அதன் எட்டாவது பாடலில் “இராவணன் மேலது நீறு” என்று இராவணன் குறிப்பிடப்படுகிறான். ஆஞ்சைய பிள்ளையார் வழங்கிய மேலான செல்வம் ஆகிய விழுதிபின் மகிழ்மையாலே பாண்டியனது வலது பக்கத்து வெப்பம் குறைந்து குளிர்ச்சியடைந் தமை கண்டு அரசன் மகிழ்ந்தான். அரசி யரும் அமைச்சரும் ஆனந்தக்கூத்தாடினர். வலது பக்க வெப்பு இடதுபக்கம் போய்ச் சேர்ந்தமையால் அரசன் பெரிதும் அவதிப் பட்டான். சமணர்களை அகன்று ஓடுமாறு ஏரிந்தலறினான். சமணர் அவ்விடம் விட்டகன் றதும் இது பக்க வெப்பினையும் நீக்கி அருஞ்மாறு வேண்டினான். அவ்வாறே நீக்கி அருள மகிழ்ந்த மன்னன் சைவ சமயத்தில் சேர்வதற்கு முற்பட்டான்.

இதனையறிந்த சமணரின் பெரிய மத குருவானவர் அரசனையனுகி “எந்தவொரு விடயமும் ஒரேயொரு முறையில் தீர்மானிப்

பது தவறாகும். குறைந்தளவு முன்று நெறி களிலாவது நிருபணமாதல் வேண்டும். இப் போது ஒரு பொறிமுறை நிறைவேறியிருப் பதால் மேலும் இரண்டு பொறிமுறைகளை யாவது மேற்கொள்ள அனுமதிக்குமாறு வினயமாக வேண்டுகிறேன்” என்றார்.

அதனைச் செவிமடுத்த வேந்தன் “வேறு பொறிமுறைகள் யாது? அவற்றை முன் மொழியுங்கள். உமது முன்மொழிவு களை எதிர் அணியினரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமே” என்றும் கூறினான். பெரிய குரு வானவர் “அக்கினிப் பரீட்சை” அதாவது அனல்வாதம்” நீர் ஒட்டம் அதாவது “புனல் வாதம்” ஆகிய இரண்டு பொறிமுறைகளை யும் பரிசீலிக்க நாம் தயாராகவுள்ளோம். எதிரணியில் பங்குகொள்ளாது விட்டால் எமக்கு வெற்றி முன்றுக்கு இரண்டாகும் என்றார்.

ஆனால் குறித்த போட்டிகட்கு இறையருள் பெற்றுள்ள ஆஞ்சைய பிள்ளையார் சம்மதித்ததும் “அனல் வாதம்” ஆரம்ப மானது. “அ.தாவது சபை நடுவே “தீ” மூட்டப்பெற்று அரசன் அரசி, அமைச்சர், காவலர் மற்றும் பிரதானிகள் முன்பாக ஏரியும் நெருப்பில் தத்தமது மத உண்மை சார்ந்த ஒலைகளைப் போடுவது எனவும் அவற்றில் தீயில் தீய்ந்து போகாமல் மினிரும் ஒலையையுடைய சமயமே உண்மையானது என முடிவானது. எனவே சமணத்துறவி தமது உயரிய வேத ஏடாகிய “ஆத்தி நாத்தி” என்பதை ஏரி நெருப்பில் இட்டார். அது கொழுந்துவிட்டெரிந்த தீச்சுவாலையில் அகப்பட்டு ஏரிந்து கருகியது. இது ஆணவ மலமாகிய மூலமலம் தன்னையும் காட்டாது மற்றவரையும் காட்டாத இருளினும் கொடிய கரித்துகள்” என்று உமாபதிசிவம் கூறிய வாறு வெளித்தோல் மாத்திரமன்று ஆணவ மலம் மூடிய உள்ளமும் கருகியதேயாம்.

அரிய சாதனைகள் வலிமையினால் அல்ல விடாமுயற்சியால்த்தான் சாதிக்கப்படுகின்றன.

இதனிடையே பிள்ளையாரினால் இடப்பட்ட ஒலை பச்சையாகவே இருப்பது கண்டு யாவரும் ஆச்சரியமடைந்ததோடு வாழ்த்தி மகிழ்ந்தனர். இத்தோடு திருப்தி யடையாத சமணத் தலைவர் மேலும் முக் கறுபட விரும்பினராய்ப் பெருமானிடம் “புனல்” வாதுக்கு அழைப்பு விடுத்தனர். புனல் வாதம் என்பது பெருக்கெடுக்கும் ஆற்றின்மீது தத் தமது சமய உண்மைகள் நிரம்பிய பதிக ஒலைகளைப் போடுவதெனவும் அவற்றில் ஆற்று வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப் படாமல் எதிரேறி யாவருடைய ஏடு செல் கின்றதோ அதுவே உண்மையான சமயம் ஆகும் என்றும் அதனை நடைமுறைப்படுத்த வருமாறும்” சமணர் அழைத்தனர். மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்ட சீர்காழி மைந்தன் “சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்” கைவரப்பெற்றார். இதனிடையே சமணத் தலைவர் தமிழிடம் இருக்கும் மிக உயரிய சமயம் அடங்கிய ஒலைச் சுவடி யைக் கையிலெலுத்து மந்திரித்து அமைதி யாகப் பாய்ந்துகொண்டு இருந்த நதியிலே தவழ விட்டனர். திடீரெனப் பொங்கிப் பிர வாகித்த ஆறு சமணரால் விடப்பட்ட ஒலைச் சுவடியை அள்ளிக்கொண்டு போனது. சமணரது மந்திரம் கூட வேலை செய்யாது போனமை பரிதாபத்துக்குரியதேயாம்.

இதன் மறுமுகமாக ஆளுடைய பிள்ளையாரால் ஆற்றில் இடப்பட்ட “வாழ்க அந்தனர்...” என்று தொடங்கும் பாடல் எழுதப்பட்ட ஏடு நீரைக் கிழித்த வண்ணம் எதிரேறிச் சென்றது. அமைச்சராகிய குலச் சிறை நாயனார் தமது விரைந்து செல்லும் வெண்புரவியிலேறி எதிரேறிச் செல்லும் ஏடு டினைக் கைப்பற்றலாம் என்னும் ஆசையில் ஒடினர். ஏடு அவரது கைக்கு அகப்படாமல் ஓடியது. ஒரு சமயம் ஏடு கையில் அகப்பட்டால் சமணர் “சைவ சமய ஒலையும் நீரில்

மூழ்கிவிட்டது. அமைச்சரது கையில் இருப்பது தமது சமயத்தை உண்மைப்படுத்த எடுத்துவரப்பட்ட பொய்யோலை” என்று கத்துவர்கள் என்றுதான் மந்திரியாருடைய கைக்கு அகப்படவில்லைப்போலும். பிள்ளையாரால் ஆற்றில் விடப்பட்டு எதிரேறிச் சென்ற ஏடானது “திரு- ஏடு- அகம்” என்னும் பதி யிலே தங்கியது. “திரு என்பது அடைமொழி. ஏடாவது ஞானசம்பந்தப் பெருமானால் ஆற்றில் விடப்பட்ட “சைவ சமய மகிழமை அடங்கிய பாகரம்” “அகம்” என்பது இருப்பிடம் அல்லது ஏடு எனப்படும். இதனை “இல்லம்” என்றும் கூறுவர். தற்போது “திருவேடகம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆளுடைய பிள்ளையார் வாழ்த்து முறையில் “வாழ்க அந்தனர்...” எனத் தொடங்கிய பதிகத்தில் “வேந்தனும் ஒங்குக” என்று பாடியமைக்கமைய “கன் பாண்டிய மன்னன் ‘நின்ற சீர் நெடுமாறனாக’” நிமிர்ந்து நின்றான்.

இவ்வகையில் மூன்று வகைப் போட்டு களிலும் தோல்வி கண்ட சமணர் தாம் சூனரைத்த பிரகாரம் கழுவிலேறி உயிர்விட ஆயத்தமாகினர். இதுகண்ட திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் பதறியவராய் ஜயகோ! உங்களைச் சாகவிட்டுச் சைவ சமயம் பழிதேட விரும்பாது. ஏனெனில் சைவம் சிவசம்பந்த முடையதாகும். எனவே நீவீர் கழுவேறும் எண்ணத்தை விடுத்து “சைவ சமயத்தில் சேரவாரும் செகத்தீரே” என்று அறைக்கூவல் விடுத்து யாவரையும் சைவ சமயத்தில் சேர்த்துக் கொண்ட பெருமைக்குரியவராகி றார் ஞானசம்பந்தப் பெருமான்.

சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட வராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார் தனித்தும் அப்பர் சுவாமிகளுடன் சேர்ந்தும் இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பதிகம் பாடி நடாத்தி வைத்துள்ள அற்புதங்கள் அநேகம். தமிழகத்திலும் இலங்கையின் பாடல்பெற்ற

கழன உழைப்பு தெய்வ வழிபாட்டிற்குச் சமம்.

ஸஸ்வரங்களான தட்சண கைலாயம் என்றழைக்கப்படும் திருக்கோணேஸ்வரமும் திருக்கேதீஸ் வரமும் அடங்குவனவாகும்.

சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே சமய குரவர்கள் நால்வரும் செய்தருளிய சைவ சமய அற்புதங்கள் அடங்கிய தனித் தனிப் பாடல்கள் உள்ளபோதிலும் இன்றைய கதாநாயகனாகிய ஆளுடைய பிள்ளையாராகிய பாலஜாவாயர் (அப்பர் சுவாமிகளால் சிறு பிள்ளை) எனக் கணக்கிடப்பட்டவர் இறையருள் மேற்கொண்டு நிலைநாட்டிய அற்புதங்கள் அடங்கிய பதிகம் இங்கு தரப்படுகிறது.

“புனலில் ஏடெதிர் செல்ளனச் செல்லுமே

புத்தனார் தலை தந்தென் தீருமே

கனலில் ஏடிடப் பச்சென்றிருக்குமே

கதவு மாமறைக்காட்டில் அடைக்குமே

பனையில் ஆண்பனை பெண்பனையாகுமே

பழைய என்பு பொற்பாவை யாகுமே

சின அராவிடம்தீர் எனத் தீருமே

சிறந்தசம்பந்தர் செந்தமிழ் பாடலே”

பெரியபுராணம் எனப்படும் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடிய சேக்கிழார் சுவாமிகள் மங்கையற்கரசியார் புராணம் பாடும்போது இரண்டேயிரண்டு செய்யுளில் முடிக்கின்றார்கள். அதிலவர் “மங்கையர்குத் தனியரசி” எனச் சிறப்புச் செய்கிறார்கள்.

“ஓம் சிவாயநமக”

“எண்ணுவார் நெஞ்சில் நண்ணுவார் ஈசன்”

அவனின்றி அனுவம் இல்லை

மக்கள் கொடுமையையா சண்முகா

விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியின் அழிவோ முருகா

ஈரேமு உலகம் இறைவன் படைப்பு

அதற்குள் மாடி மாடி வீடுகள்

இது மண்நிலம் ஏற்ற மக்கள் வாழலாம்

இதற்கு மேல் உயரும் மாடிகள்

மேலதிகம் ஆனதோ முருகா

வேண்டிய பஞ்சபூதங்களை தந்தாய்

எல்லாம் தந்து மக்கள் சுகபோகம்

எல்லாம் கூடிய மக்கள் தொகை

தேவை இல்லை வாழ என்று

நினைத் தாயோ துன்பம் வேண்டாம்

போதும் அப்பா முருகா

பேராசை தருகிறது துன்பம்

எல்லாம் தருபவர்கள் நீங்கள்

எல்லாத் துன்பத்தையும் துடைத்திடு முருகா.

-D. கணேசனிங்கம்-

உண்மை ஒன்றுதான் என்றும் நிலைத்துறிந்தும் தகுதியைப் பெற்றிருக்கிறது.

நூல்சீட்டி 2017 ஆவிரி மலர்

தொடர்ச்சி...

கண்டோம் குதிர்காம்

-தீரு அன்னதாசன் அவர்கள்-

ஆசிரியர்க்கு:

வகுப்பினிலே உங்கள் ஊக்கம் பிள்ளைகளை
வருங்கால மன்னராக்கும்.

வகுப்பினிலே உங்கள் தூக்கம் உமது
வருங்கால வாரிசையே தாக்கும்.

மாணவர்க்கு:

வகுப்பினிலே உங்கள் ஊக்கம் உம்மை
வருங்கால மன்னராக்கும்.
வகுப்பினிலே உங்கள் தூக்கம் உமது
வருங்காலத்தையே பாழாக்கும்.

ஆம்! எமது அலுவலகக் கதவின் இருபக்கச் சுவர்களிலும் பிறிஸ்ரல் போட்டில் எழுதி ஒட்டப்பட்டிருந்த வாசகங்கள் இவைதான். இது என் பட்டறிவு தந்த படிப்பினை. என் வாழ்நாளின் சேவைக்காலத்தில் என்னாலும் எனது துணைவியாராலும் கைக்கொள்ளப்பட்ட வரிகள் இவை. எம்மைப் பொறுத்தவரை எம்மால் முடிந்தவரை இதனைக் கைக்கொண்டோம் என்பதில் திருப்தியே. ஆனால் எனது ஆசிரியர் குழாத்தினரில் சிலரிடம் நான் இதனை எதிர் பார்த்து அடைந்தது தோல்வியே என்பதை உங்களிடம் மிக வேதனையுடன் பகிர்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, நான் இங்கு வருங்கால ஆசிரியர்களிடமும் பொருந்தக்கூடியதாக ஒரு குறளும் எழுதியிருந்தேன்.

பள்ளி தொடங்குவதற்குமுன் பத்துநிமிடமேனும்
முந்தி நீ நிற்க முயல்க

இக்குறளின் எதிர்பார்ப்பிலும் எமக்கு எம் சேவைக் காலத்தில் பலரிடமிருந்து ஒத்துழைப்புக் கிடைத்தத்தில்லை. ஆனால் எம் அருமையான வாசகர்களே இப்போ அன்மைக் காலத்தில் இரண்டு மாதங்களுள் பாடசாலைகளில் கைரேகைப் பதிவுக் கடிகாரங்கள் வந்துள்ளன. ஆம்! மனிதன் அன்பினாலும் அதிகாரத்தினாலும் செய்துமுடிக்க முடியாதிருந்த கைங்கரியத்தைக் கேவலம் ஒரு இயந்திரம் இப்போ சாதித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நினைக்க நாம் மனிதரா? அல்லது மாக்களா? என வேதனை ஏற்படவில்லையா? ஆக இப்போதுள்ள யாழ்ப்பாணக் கல்வி நிலையின் வீழ்ச்சிக்கும் அமைச்சர்கள் அதிகாரிகள் அதிபர்கள் தொட்டு ஆசிரியர்கள் வரை பொறுப்பை ஏற்றேயாகவேண்டிய நிலையே. இதில் மாணவர்களின் பங்கு மிகக்குறைவு. அவர்களில் பலர் களியைப் போன்றவர்கள். களியைப் பாருங்கள் பிடிப்பவரின் கரங்களைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. குரங்காகப் பிடித்தால் குரங்காகும். மனிதனாகப் பிடித்தால் மனிதனாகும். அல்லது வேறு ஒரு உருவத்தில் பிடித்தால் பிடிக்கும்

நம்பிக்கை உண்டானால் வெற்றியும் உண்டு.

உருவத்திற்கு ஏற்ப மாறும். பிள்ளைகள் வளர்ப்பு படிப்பு பெற்றோர், ஆசிரியர் வழி காட்டலிலேயே என்பது பெரும் பங்காக உள்ளது என்பதும் சிறியேனின் பட்டறிவு. ஆக வெறும் பயணக்கட்டுரையாக அமையாது ஞானச்சுடர்டாக இப் பயணம் பல சமூகக் கருத்துக்களை எம்மலர்க்குச் சொல் வதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்ததும் சந்திதி யானின் திருவருளே. ஆம்! எத்தனை நாளேடுகள், வார மாத ஏடுகள் தோன்றின. பல கரைந்தே விட்டன. ஒழிந்தே விட்டன. ஆனால் எம் சந்திதியானின் ஞானச்சுடர் 234 ஆவது மலரைத் தாண்டிக் கொண்டிருப்பது சந்திதியானின் அநுக்கிரகமே. அதுமட்டுமல்ல இங்கு நடைபெறும் நிகழ்வுகளையோ, அல்லது இச்சுடரின் அம்சங்களையோ, இது இப்படி அமைந்தால் சிறப்பு, இது இப்படி இருக்கக்கூடாது, இதனைச் சிறிது இப்படி மாற்றலாம் என்று எழுத்தாளர் என்ற வகையிலோ, நிகழ்வளிப்பவர் என்ற வகையிலோ, வாசகர் என்ற வகையிலோ எமக்கு எமக்கு ஏற்ற வகையில் எம்மிடம் கருத்துக்கள் இருக்கலாம். உதாரணம் வாசகர் மலரில்கூட சிலர் தங்கள் கருத்துக்களைப் பதிந்திருந்தீர்கள். இவை எம் மனதின் கருத்துக்கள். ஆனால், நேரமோ? நிகழ்வோ? ஏன் படைப்போ? அது சந்திதியானின் தெரிவும் விருப்பமும் என்பதும் என் சிற்றறிவு உங்களுக்கு உணர்த்தும் வரிகள் ஆகும்.

ஆக, இத்தொடர்கூட அவன் ஊட்டும் கருத்துக்களை தொடர்கிறது. எனவே இப்பயணத்தின் நிமித்தம் அப்பயிற்சி வகுப் பினர்க்கு இவ்வரிகள் ஓர் உந்துதலை ஊட்டிய அக்கணங்களைப் பகிர்ந்து... அவர்களின் அன்பான நன்றியுரையுடனான வழியனுப்பு தலுடன் மீண்டும் நாமெல்லோரும் சித்திர வேலாயுதனின் முன்றவில் ஒன்றுகூடி நய பெற்த தோட்ட முத்துமாரி அம்மன் அற

நெறிப் பாடசாலையின் முதலாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் பங்கேற்பதற்காகச் சென் றோம். நாம் இதுவரை சென்ற வழித்தடங்களில் மிகவும் பராமரிப்பற்று ஒடுங்கிய பாதைகளுடனான மிக உயரத்திற்குச் செல் வதுமான பாதைகளாகவும் அமைந்தது இவு வழித்தடமே. ஆம்! வளைந்து நெளிந்து எமது வண்டியை எமது பார்த்த சாரதி வெகு இலா வகமாகச் செலுத்தியவண்ணமுள்ளார். அந்தோ ஒரு வளைவு மிக ஏற்றம் இரட்டைப் பினவு போன்ற ஒரு பாதை. அதன் ஊடாகச் செல்லும் பொழுது எமது வண்டியின் இயந்திரத்தில் சிறு கோளாறு ஏற்பட்டுவிட்டது. வண்டி சாலை யோரம் நிற்கிறது. எமது சாரதிகள் தமக்குத் தெரிந்தவகையில் திருத்த முயற்சிக்கின்றனர். முயற்சி பலனளிக்கவில்லை. எம்போன்ற வர்களின் மனங்களில் ஏக்கம் குடிகொள்கிறது. நாம் எங்கே நிற்கிறோம் என அறிய முற்பட்ட வேளை பிரதான சாலையிலிருந்து 10-12 கிலோ மீற்றரிலும், நாங்கள் செல்லவேண்டிய நயபெற்த அறநெறிப் பாடசாலையிலிருந்து 6 கிலோ மீற்றரிலும் ஓர் அடர்ந்த வனப்பகுதி யில் என்பதை அறிய முடிந்தது. சவாமிகள் எந்தவித சலனமுமின்றி வண்டியைத் திருத்து வதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளை மேற்கொள்கிறார். தினமோ ஞாயிறு. வாகனத் திருத்தகங்கள் அனைத்தும் முடியநிலை. இதற்கிடையில் எமது வண்டியை மற்றவர்களுக்கு இடைஞ்சலில்லாது எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து தள்ளி சாலை ஒருத்தில் நிறுத்துகிறோம். எட்டிப் பார்த்தால் அதல பாதாளம்.

அங்கு அவர்கள் எம் வருகைக்காக காத்திருக்கிறார்கள். எனவே சவாமிகள் ஒரு சிலருக்கு ஓர் ஆட்டோவை ஒழுங்குபண்ணி அவர்களை அனுப்பி வைத்தார்கள். அதற்கிடையில் ஒரு வாகனம் திருத்தினருடைய வீட்டிற்குச் சென்றழைத்து அவர் வந்து வாகனத்தைத் திருத்தி நாங்கள் எல்லோரும்

வாழ்க்கை என்கின்ற மரத்துக்கு இளமையில் கற்பது வேர் போன்றது.

நயப்பெத்தை முத்துமாரி அம்மன் கோவிலை அடைந்தோம். தெருவோரம் ஒரு சிறிய அம்மன் கோவில். அவ்விடத்திற்கு மட்டுமே எமது பேருந்து செல்லமுடியும். பாடசாலை அதிலிருந்து ஒரு கிளை ஒழுங்கையில் உள்ளது. சிறிய வண்டிகள் மட்டும் செல்ல முடியும். அனைவரும் இறங்கிச் செல்கிறோம். ஓர் மண்டபம் எதுவித ஆடம்பரமுமற்ற தமக்கேற்ற வகையில் ஒழுங்குபண்ணியிருந்தனர். 80'x20' மண்டபம். மண்டபம் நிறைந்த சனக் கூட்டம். பிள்ளைகளும் பெற்றோருமாகக் கூடி இருந்தனர். எம்மைக் கண்டதும் மிக ஆவலாக வரவேற்றனர். எமக்காக நீண்டநேரம்

காத்திருந்த களைப்பை உணரமுடிந்தது. அறநெறிப் பாடசாலை ஆசிரியர்களுடன் சில பள்ளி ஆசிரியர்களும் இணைந்திருந்தனர். பிள்ளைகளும் கீழ் வகுப்பிலிருந்து எட்டாந்தரம் வரையிலான பிள்ளைகள் ஒன்று சேர்ந்திருந்தனர். சிறியதோர் மேடை. முதலாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவைக் குறிக்கும் சிறிய பதாகையையும் கட்டியிருந்தனர். தேவாரத் துடன் கூட்டம் ஆரம்பமாகித் தொடர்கிறது. பிள்ளைகளின் நிகழ்வுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்போ ஒரு மாணவன்...

(காட்சி தொடரும்...)

முவரில் ஒருவர்

ஒரு ஊரில் ஒரு அம்மா தன் பிள்ளைகளுக்குச் சின்னச் சின்னக் கதைகள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள். அப்போது வெளியே மூன்று பெரியவர்கள் வெள்ளை நிறத் தாடியுடன் நின்றிருந்தனர். உங்களுக்கு உணவு வேண்டுமா உள்ளே வாருங்கள் என்று அந்த அம்மா அழைத்தார்கள்.

நாங்கள் உங்கள் வீட்டிற்கு உணவருந்த வரவில்லை என்று அந்தப் பெரியவர் சொன்னார். எனது பெயர் ‘வெற்றி’, அவர் பெயர் ‘செல்வம்’, நான் ‘அன்பு’ என்று முவரும் தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டனர். மூவரில் ஒருவர்தான் உங்கள் வீட்டிற்கு வரமுடியும். யார் வரவேண்டும் என்பதை உங்கள் குடும்பத்தாருடன் கேட்டுவிட்டு வந்து சொல்லுங்கள் என்றார்.

அந்த அம்மாவும் கணவரிடம் சென்று நடந்த விவரத்தைச் சொன்னார். அவள் கணவர், ‘செல்வத்தைக் கூப்பிடுவோம் அப்போதுதான் நமது வீடு முழுவதும் ‘செல்வம்’ கொட்டிக் கிடக்கும் என்றார். நாம் சந்தோஷமாகச் செலவு செய்யலாம் என்றார். மனைவி அதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்துவிட்டு ‘வெற்றியைக்’ கூப்பிடுவோம் என்றாள். இதையெல்லாம் கவனித்துக்கொண்டிருந்த அவரின் மகள் இல்லையம்மா ‘அன்பைக்’ கூப்பிடுவோம் என்றாள். அப்போதுதான் நமது இல்லம் நமது மனம் முழுவதும்’ அன்பால் நிறைந்திருக்கும் என்றாள்.

முவரும் இதற்குச் சம்மதிக்கவே அந்த அம்மா வெளியே சென்று எங்கள் வீட்டிற்கு ‘அன்பு’ வரவேண்டும் என்றாள். ‘அன்பு’ வீட்டிற்குள் நுழைந்தார். பின்னாடியே ‘வெற்றியும்’, ‘செல்வமும்’ சென்றனர். ஒருவர்தானே வருவர்கள் என்று சொன்னீர்கள் என்று அந்த அம்மா கேட்டார்.

நீங்கள் ‘வெற்றி’ கேட்டு இருந்தால் அவர் மட்டும் வந்து இருப்பார். நீங்கள் ‘செல்வம்’ கேட்டு இருந்தால் நான் மட்டும் வந்து இருப்பேன். ஆனால், நீங்கள் ‘அன்பு’ வேண்டும் என்று கேட்டதால் நாங்களும் வந்துவிட்டோம். ‘அன்பு’ எங்கு எல்லாம் இருக்கிறதோ அங்கு எல்லாம் நாங்களும் இருப்போம் என்று பெரியவர் சொன்னார்.

பகையைத் தீர்ப்பது நட்பு ஒன்றுதான் அமைதிக்கான உறுதியும் அதுவே.

ஞானச்சுட்டி ஜி ஆளி மலர் மனிதப் பிறவியின் மகத்துவம்

-தீரு இ. சரவணபவன் அவர்கள் -

“அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது” என்றார் ஓளவையார். மனிதப் பிறவி மிக மகத்தான பிறவி. மாண்புமிக்க இப்பிறவி கிடைத்தற்கரிய ஒன்று. எனவே இந்தப் பிறவியில் நாம் நல்லவற்றைச் செய்து நற்கதி அடைய முயற்சிக்க வேண்டும்.

நல்ல மனதோடு நல்லவற்றைச் செய்தால் நானிலத்தில் நல்ல புகழோடு வாழலாம். நன்மைகளும் பல வந்து சேரும். தீயவற்றைச் செய்யாது விடுவதால் அதுவும் ஒரு நன்மையாகும். நாட்டில் நல்லது செய்தால் நாடு சிறக்கும். மக்கள் சிறப்புன் வாழ்வர்.

சைவ மக்களாகிய நாம் மனிதப் பிறவி எடுத்ததன் பயனை அடைந்தே தீர் வேண்டும். “எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினளத்தேன் எம்பெருமான்” என்றபடி இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ? என்று அங்கலாய்க்கும் நாம்,

“குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமின்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீரும்
இனித்தமுடைய எடுத்தபொற் பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனித்தப்பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே”

என்ற தேவாரத் திருப்பதிகத்துக்கு இணங்க ஆண்டவனின் அருள் திருக்கோலத்தைக் கண்டு தரிசிப்பதற்கு இந்த மானிடப்பிறவி நிச்சயம் வேண்டிய ஒன்றாகும். “செங்கோடனைச் சென்று கண்டு தொழ நாலாயிரம் கண்படைத்திலனே அந்த நான்முகனே” என்று அருண கிரிநாதர் அருளியிருப்பதும் இங்கே நோக்கத்தக்கது.

ஆண்டவனின் அழகுத் திருவருவைக் காண்பதற்கு இரண்டு கண்கள் போதாது. இதில் இருந்து நாம் மனிதப் பிறவியின் மகத்துவத்தை அறிந்து கொள்ளலாம். மனிதனுக்கு மாத்திரமே ஆறாம் அறிவாகிய பகுத்தறிவு உண்டு. இந்தப் பகுத்தறிவின்மூலமே அவனது உயர்ச்சி வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. மனிதன் முதலில் மனிதனாக வாழப் பழக வேண்டும். மனித உருவில் இருந்துகொண்டு மிருகமாக வாழுக்கூடாது. மனித வாழ்வில் மனிதப் பண்பு மிகவும் அவசியம். கடவுள் வழிபாடுமூலம் முத்தி இன்பத்தை அடையலாம். இறை தொண்டின் மூலமும் முத்தியடையலாம். இவற்றை நாம் செய்வதற்கும் இறையருள் வேண்டும். “அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி” என்ற மாணிக்கவாசகரின் வாக்குப்படி இறைவனை நாம் வணங்கி வழிபாடாற்றுவதற்கும் அவனுடைய அருள் வேண்டும். இல்லையேல் முடியாது.

“ஆசையறாய் பாசம் விடாய் ஆன சிவபூசை பண்ணாய் நேசமுடன் ஜந்தெழுத்தை நீ நினையாய்” என்றபடி நாம் உலகில் ஆசையோடும், பாசத்தோடும் வாழ்கின்றோம்.

சிவபூசையும் செய்யாமல் ஜந்தெழுத்தையும் ஒதாமல் வெறும் ஆசாபாசங்களுக்குள் கட்டுண்டு கிடக்கின்றோம். இந்த உடம்பு அழியும் தன்மை வாய்ந்தது. நிலையில்லாத உடலை நிலை என்று நம்பி ஏமாறக் கூடாது. எமது தேகம் அழியும்; நாளைக்கிருப்பது சந்தேகம். உயிரானது உடலைவிட்டுப் பிரிந்து விட்டால் பிறகு மதிப்பே இல்லை. சிவம் சிவம் என்று உரைத்த நாக்கு சவும் சவும் என்று அழைக்கும். பணம் பணம் என்றவர்கள்

நம்பிக்கை பயத்தைப் போக்கும் ஒரு சாதனம்.

பினம் பினம் என்று பேசுவார்கள். ஆகவே நாங்கள் உயிருடன் இருக்கும்போதே நல்லவற்றைச் செய்துவிடவேண்டும்.

நாளைக்குச் செய்வோம் என்று ஒத்திப்போடாமல் இன்றைக்கே செய்துவிடவேண்டும். வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட்நெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனை ஏத்தி ஏத்தித் துதிக்க வேண்டியது நமது தலையாய் கடமையாகும்.

நிலைபெறுமா நென்னுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப்
பூமாலை புனைந் தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடிச்
சங்கராசய போற்றிபோற்றி யென்றும்
அலை புனல் சேர் செஞ்சடையெய் மாதீயென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலூரா நிலலே”

என்று குறிப்பிடுகிறார் அப்பரடிகள். தொண்டு செய்தே திருவடி அடைந்தவர் அப்பர் பெருமான். அவர் உழவாரத் தொண்டு செய்தபோது அவரது பக்குவ நிலையை அறிவதற்காக புங்களுக்கிடையே பொன்னையும் நவரத்தினங்களையும் ஜோலிக்கச் செய்தார் சிவபெருமான். ஒடும் செம்பொன்னும் ஓப்பநோக்கும் தன்மை கொண்ட நாவுக்கரசர் பெருமான் பொன், நவரெத் தினங்களுடன் கற்களையும், புங்களையும் ஒன்றாகவே அள்ளிவீசிவிட்டார்.

அப்பர் பெருமானின் பக்குவநிலை அப்போது வெளிப்பட்டது. அதுபோலவே சைவ மக்களாகிய நாழும் உண்மையான பக்தியுடன் தொண்டுகள் செய்ய வேண்டும். சிவத்தொண்டு செய்வதன்மூலம் சிவபெருமானை அடையலாம்.

ஆலயத் திருத்தொண்டுகள் அனைத்துமே ஆன்ம ஈடேற்றுத்திற்குத் துணைபுரிவன. ஆலயத்தைக் கூட்டித் துப்புரவாக்குதல், மெழுகுதல், பூமாலை கட்டுதல், திருவிளக்கிடுதல், குடை, கொடி, ஆலவட்டம் பிடித்தல் என இன்னோரன்ன திருத்தொண்டுகள் பலவும் செய்யத்தக்கன.

புண்ணியத்தைச் செய்து நல்லினைப் பயனை அனுபவிக்கலாம். எப்போதும் நல்ல தையே சிந்தித்து நல்லவற்றைச் செய்வதனால் நமக்கு நன்மைகள் பலவும் தானாகவே வந்து சேரும். எல்லாவற்றிற்கும் சிவபெருமானின் பேரருட்கருணைத்திறம் வேண்டும். நாம் நினைத்ததெல்லாம் நடந்து விட்டால் தெய்வம் ஏது? நடந்ததையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பதும் மட்மையே.

இந்தப் பாந்த நிலவுலகின் கண்ணே இறைவனின் திவ்விய பேரருட் கருணையினால்த் தான் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஆகவே அவனுடைய திருவருள் நலத்தினால் நலமாக வாழ்ந்து நன்மைகளை அடைய அவனருளையே நாடி நிற்போமாக.

காட்சி

கண்ணால் காண்பது காட்சி என்பது அனைவரும் அறிந்த செய்தி. ஆனால் ஒரே விடயத்தினைப் பலர் பலவிதமாகக் காணும் உண்மைப்பற்றி பலரும் சிந்திப்பதில்லை. அறிவு- மனப்பக்குவம்- தேவை- சந்தர்ப்பம் முதலிய காரணங்களையிட்டு ஒரே விடயம் பலவிதமாகக் காணப்படுகின்றது.

-தி. பொன்னம்பலவாணர் -

ஓவ்வொரு தடவையும் விழுவது மீண்டும் எழுவதற்கே என்று நம்புங்கள்.

(தொடர்ச்சி....)

வழியு நீத்

-தீரு இரா. செல்வவடிவேல் அவர்கள் -

“மன்னா! மனிதன் கர்ப்பத்தில் இருக்கும்போதோ, பிறந்த உடனேயோ, பத்துநாள் கழித்தோ அரைமாதம் ஒருமாதம் கழித்தோ, ஒன்று அல்லது இரண்டு வருடங்கள் கழித்தோ இளமை - நடுவயது - முதுமை முதலான நிலைகளிலோ நாசத்தை அடைகின்றான். முன் செய்த வினைகளால் தோன்றுகின்றான்; அழிந்தும் போகின்றான். இதற்காக நீங்கள் என் அனுதாபப்படுகிற்கான்?”

“தன்னீரிலே விளையாடப் போகின்றவன் எப்படி மேலே எழுந்து, மூழ்கி, நீந்தி எல்லாம் செய்கின்றானோ அதேபோல ஆழந்த சம்சாரக் கடலில் மேலே வருவதும், கீழே மூழ்குவதும் நிகழ்கின்றன. அற்ப அறிவுள் எவர்கள் கர்ம பந்தத்தால் கட்டப்படுகின்றார்கள். துன்பப்படுகின்றார்கள். இதை அறிந்து கொண்ட யாரும் பிறப்பு இறப்பு இல்லாத தன்மையை அடைய எண்ணம் கொண்டவர்களாக நடுநிலையில் நிற்கின்றார்களோ அவர்கள் உத்தமமான கதியை அடைகின்றார்கள்” என விதுரர் பதில் சொன்னார்.

திருத்தாஷ்டிரன், “பேசுபவர்களில் சிறந்தவனான விதுரா! சம்சாரமாகிய காட்டின் உண்மைநிலையை அறிய விரும்புகிறேன் கேட்கும் எனக்கு உண்மையைச் சொல்” என்று விதுரரிடம் கேட்டான்.

விதுரர், “ஜீவன் உற்பத்தியாகும் நாள் முதல் பிராணிகளுடைய எல்லாச் செய்கைகளையும் பார்ப்பவனாகி, இந்த உலகில் முதலில் சுக்கில சோணிதத்தில் (பாய்ப்பொருள்) வசிக்கிறது. பிறகு முந்தின நாளைக் காட்டிலும் விருத்தியாவதால் ஒருவிதமான

வளர்ச்சியைப் பெறுகிறது. பின்னர் அது ஜந்து மாத காலமானவுடன் உடல் தசைகளை (மாமிசத்தை) உண்டாக்கிக் கொள்கிறது. அடுத்த மாதம் அந்தக் கர்ப்பத்தில் உள்ள உயிருக்கு சகல அங்கங்களும் உண்டாகின்றன. தசை, குருதி முதலியவைகளால் உண்டாக்கப்பட்ட அந்த உயிர் அசுத்தத்தின் நடுவில் வசிக்கின்றது. பின்னர் வாயு வேகத்தில் கால் மேலாகவும் தலைகீழாகவும் யோனித் துவாரத்தை அடைந்து அநேக துயரங்களை அடைகிறது. முன் செய்த வினைகளுடன் கூடிய அந்த உயிர் யோனியினால் நெருக்கப்படுகின்ற தொல்லையிலிருந்து விடுபட்டுப் பிறப்பை அடைந்து வேறு தொல்லைகளை அனுபவிக்கத் தயாராகின்றது. நாய்கள் மாமிசத்தை தொடர்வது போல கிரக பீடைகள் அந்த உயிரைத் தொடர்கின்றன. (பிறப்பு பற்றிய- வளர்ச்சிமுதல் பிரசவம் வரை முழு விடயங்களையும் விஞ்ஞானம் விளக்குவதற்கு முன்னர் நமது மௌனானிகள் தெளிவாக விளக்கியுள்ளனர் என்பது அறிக)

“பின்னர், மற்றொரு காலம் வந்த வுடன் தன்வினைகளினாலே துன்பப்பட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அதனை வியாதி களும் நெருங்குகின்றன. மன்னா! இந்திரியங்கள் என்னும் கயிறுகளால் கட்டப்பட்டதும், கூட்டத்தில் விருப்பம் கொண்டதும் நோய் உள்ளதுமான அந்த உயிரை பல வகையான துயரங்கள் தொடர்கின்றன. மீண்டும் மீண்டும் இப்படித் துயர்படுகின்ற உயிர், அப்போதும் திருப்தியடைவதில்லை. தனது

ஒரு நல்ல புத்தகம் காலமென்ற கடலில் கலங்கரை விளக்கம்.

செயல்கள் நல்லதா? அல்லது கெட்டா? என்றாவது அறிவுதில்லை. இப்படியில்லாமல் தியான யோகத்தில் இருப்பவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிறார்கள். இவனோ, யமலோகம் அருகிலிருப்பதை அறிவுதில்லை. முடிவுக் காலத்தில் இவன் யமதாதர்களினால் இழுக்கப்பட்டு மரணத்தை அடைகின்றான். இந்திரியங்களின் செய்கைகள் இல்லாதவனாகத் தன் புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏற்றபடி விடயத்தை அனுபவிக்கிறான். இப்படி அனுபவிக்கும்போது மறுபடியும் தான் கர்ம பந்தங்களினால் கட்டுப்படுவதை அல்லது சியம் செய்கிறான்”.

ஜேயோ! உலகம் அதிகமாக வஞ்சிக் கப்பட்டு இருக்கிறது. பேராசையால் வசப் பட்டிருக்கிறது. பேராசையாலும், குரோதத் தாலும், செருக்காலும் பைத்தியம் பிடித்து தன்னைக் தெரிந்துகொள்வதில்லை. நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்தவன் இழிவான குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களைத் திட்டுவதன்மூலம் ஆண்தப்படுகின்றான். செருக்கினால் கர்வம்

கொண்டவன் தரித்திர்களைத் திட்டி, மற்ற வர்களை மூர்க்கன் என்று சொல்கிறான். தன்னை நன்றாக அறிவுதில்லை. அடுத்தவர் கள்மீது குற்றம் சுமத்துகிறான். தன்னைக் கட்டுப்படுத்தி- அடக்கி ஆள்வதற்கு விரும்புவதில்லை.

“யாராக இருந்தாலும், இந்த பிறகு தரையில் சமமாகவே வைக்கப்படுகிறார்கள். இருந்தும் அறிவினர்கள் ஏன் ஒருவரை ஒரு வர் வஞ்சிக்க விரும்புகின்றார்கள்”

“வெளிப்படையாகவும், மறைவாக வும் உள்ள இந்தப் பேச்சைக் கேட்டு நிலையில்லாததான் இந்த உயிர் உலகில் (இயற்கை) எவன் பிறந்தது முதல் தர்மத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருப்பானோ, அவன் உத்தமமான கதியை அடைகிறான். இப்படி எல்லாவற்றையும் அறிந்து தத்துவத்தைக் கடைப்பிடிப்பவன் எவனோ, அவன் சம்சார வழியில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்கிறான்” என்று விதுரர் பதில் சொன்னார்.

(தொடரும்...)

கொடுத்துப் பெறுதல்

ஒரு புத்த மடாலயத் தலைவர் மிகவும் கவலையில் இருந்தார். ஒரு காலத்தில் அவரது மடாலயம் அந்தப் பகுதியிலேயே சிறப்பும் மதிப்பும் பெற்று விளங்கிய ஆலயம். தற்போது மதிப்புக் குறைந்து பாதாளத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருந்தது அவருக்குத் தெளிவாக விளங்கியது. மடத்தின் உள்ளேயே பிக்குகள் யாரும் ஒருவரை ஒருவர் மதிக்காமல் தன்னிச்சையாக செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். பொறுக்க இயலாமல் ஒருநாள் தலைவர் தன்னைவிட அனுபவத்தில் சிறந்த ஒரு குருவைத் தேடிப் போனார். தன் பிரச்சினையை எடுத்துச் சொன்னார். அந்தக் குருவும் சற்று நேரம் ஆழந்து யோசித்துவிட்டு பிறகு உங்கள் மடத்தில் புத்தனே வந்து தங்கியிருக்கிறார். நீங்கள் எவரும் அவரைக் கண்டுகொள்ளவும் இல்லை. மதிக்கவும் இல்லை. பின் எப்படி சிறப்பு செழிக்கும்? என்று கேட்டார்.

இதைக்கேட்ட தலைவர் வியப்பு மாறாமலே மடத்திற்குத் திரும்ப வந்து அங்கே இருந்த புத்த பிக்குகளுக்கு விபரம் சொன்னார். அவர்களுக்கும் ஆச்சரியம். அந்தக் கணத்தில் இருந்து சுற்றியிருப்பவர்களில் ஒருவர் கடவுளாக இருக்கக்கூடும் என்ற அனுமானத்தில் எல்லோரையும் பணிவாகவும், அன்பாகவும், மிகுந்த மரியாதையுடனும் ஒவ்வொருவரும் அனுகினர்கள். நாளைடைவில் மடத்தின் சிறப்பு பல மடங்கு உயர்ந்துபோனது என்பதைச் சொல்லத் தேவையே இல்லை! கூடிச் செயற்படும்போது கொடுத்துப் பெறுதல் அவசியமான ஒரு சூட்சமம் ஆகும்.

ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து வாழ்வதே மனிதத்தன்மை.

நோலச்சூட்டு

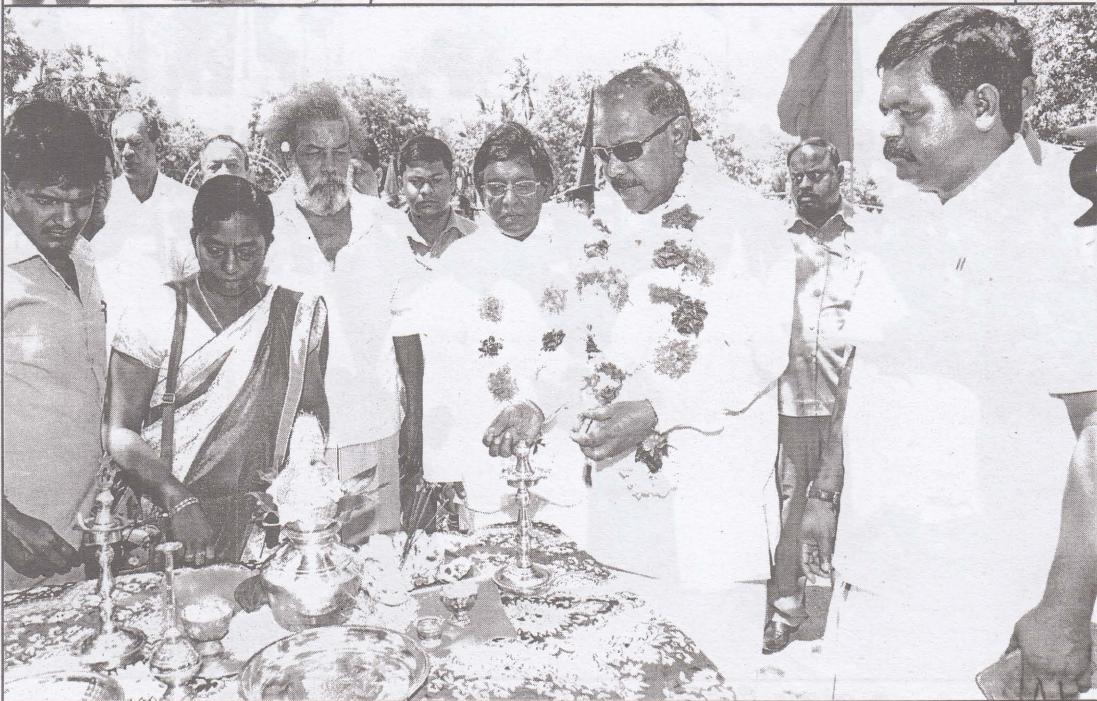
2017

ஆனி மலர்

யடங்கள் தரும் பதிவுகள்

கிளிநொச்சி முரசுமோட்டை புனித அந்தோனியார்
ரோ.க. வித்தியாலய பரிசுளிப்பு நிகழ்வின்போது...

இடம் பார்த்து உட்கார். நிலம் பார்த்து பயிர் செய்.

ஞானச்சுட்டி

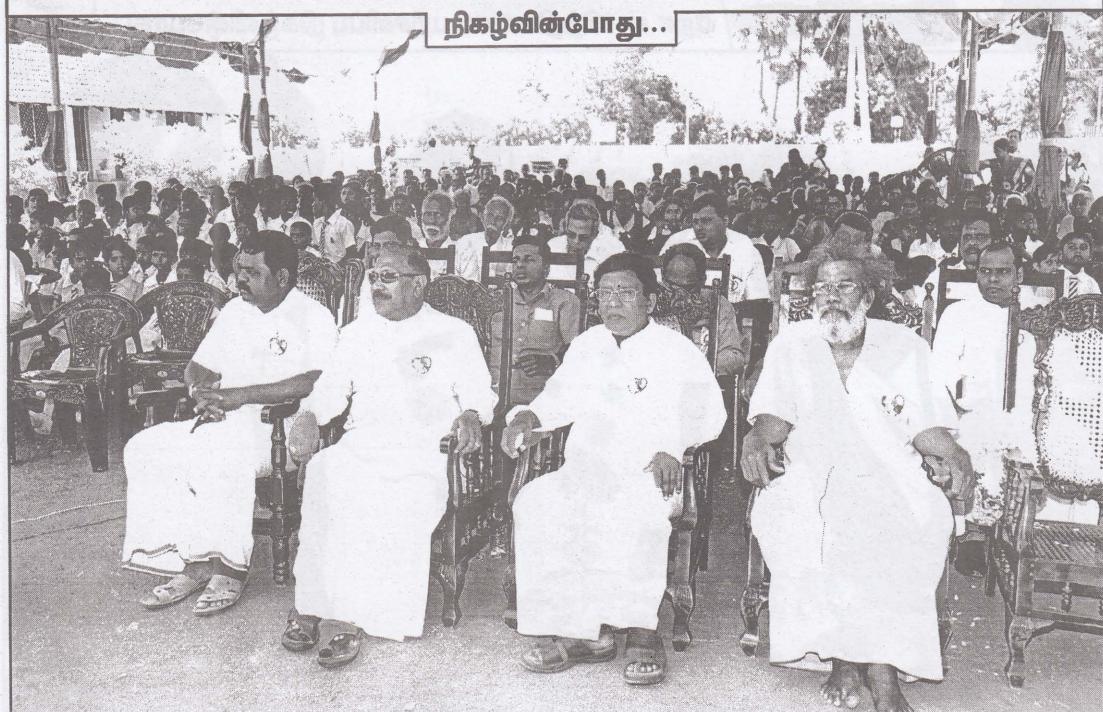
2017

ஆவி மலர்

கிளிநாச்சி முரக்மோட்டை புனித அந்தோனியார் றோ.க. வித்தியாலய பரிசளிப்பு

நிகழ்வின்போது...

உண்மை பேசுவோர் இருவர். குழந்தையும் முட்டானும்.

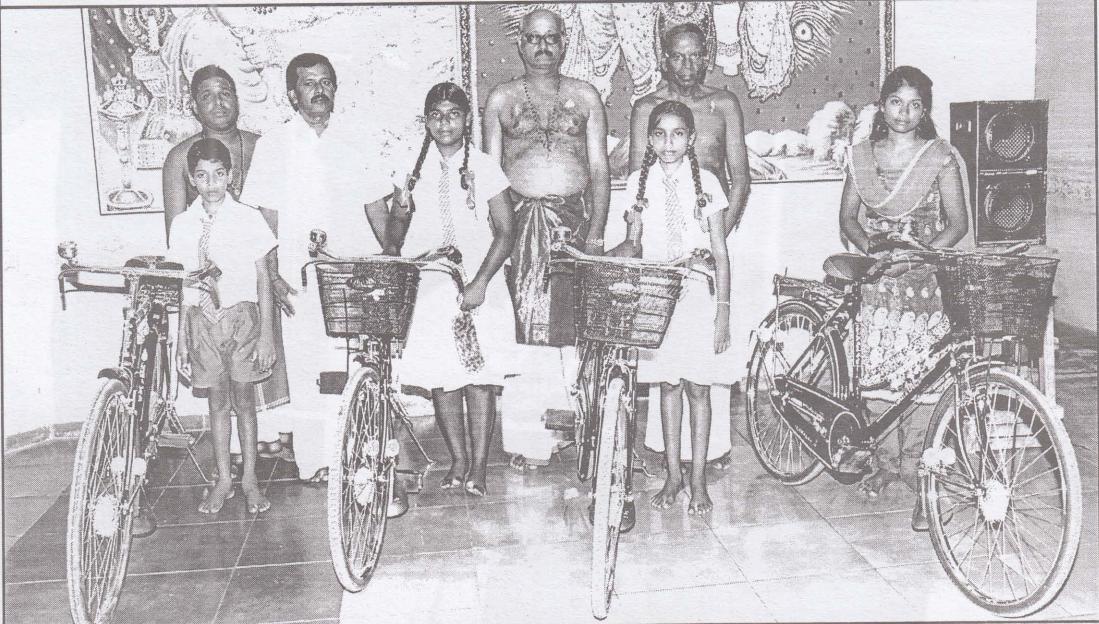

கிளிநொச்சி முரக்மோட்டை புனித அந்தோனியார் ரோ.க. வித்தியாலய பாடசாலைச் சமூகத்தினரால் கௌரவிக்கப்படும் நிகழ்வு.

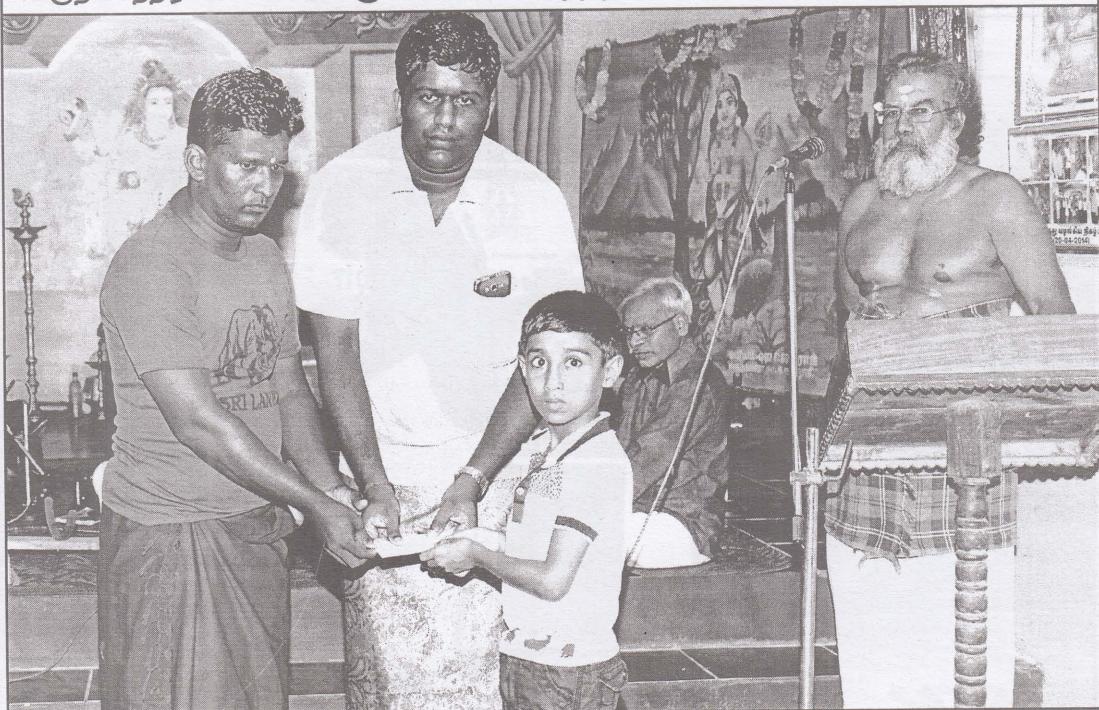

இதயம் சாவதைவிட கண்கள் சாவது மேலானது.

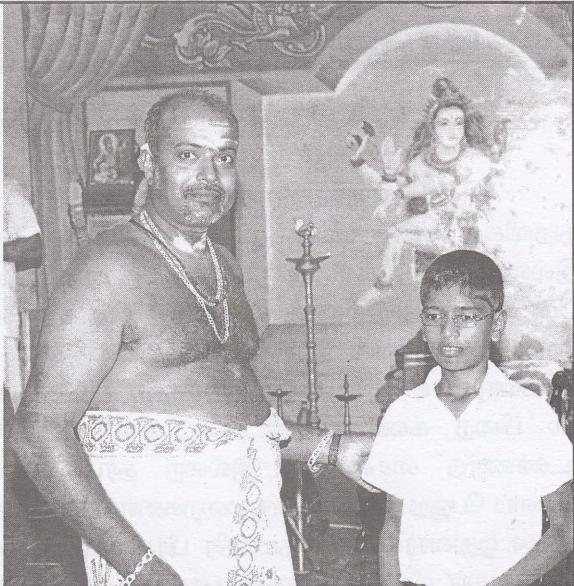
அமரர் க. நித்திய தீதரன் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக இப்பொறு (16.06.2017) நிகழ்வின்போது, சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தால் நான்கு மாணவர்களுக்கான துவிச்சக்கர வண்டிகள் வழங்கப்பட்டபோது...

கல்குடா வீதி, பேத்தாழை, வாழூச்சேனையைச் சேர்ந்த செல்வன் பாஸ்கரன் பிரணவன் என்பவருக்கு இருதய சத்திர சிகிச்சைக்காக ரூபா 50,000/= சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தால் வழங்கப்பட்டபோது...

பறவைக்குப் பயந்து விதைக்காமல் இருக்காதே.

சந்திநியான் ஆச்சிரமத்தினால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் சமூகநலத் திட்டத்தின்
பிரகாரம் பார்வை குறைபாடு உடைய பாடசாலை மாணவன் உப்ப
நால்வருக்கு ஆச்சிரமத்தால் வழங்கப்பட்ட கண்ணாடியை
ஆச்சிரமம் சார்ந்தோர்
வழங்கும் நிகழ்வு.

உலகிற்கு வெட்கப்படாதவன் கடவுளுக்கும் பயப்படமாட்டான்.

நூன்சீசுட்டி 2017 ஆணியல்லீ துறவிக்கு வில்லைத் துடக்கு!

-தீரு கே.எஸ். சீவானாராஜா அவர்கள்-

ஆம்! முற்றுந் துறந்த முனிவர்கள், துறவிகள், சாதுக்கள், பிரம்மச்சாரிகள், இல்லறத் துறவிகள், மனைவியை இழந்த பின் மீண்டும் மறுமணங்கு செய்யாத தியாக சீலர்கள், கணவன் இறந்தபின் மறுமணங்கு செய்யாத மனைவியாம் உத்தமிகள், ஆயிரம் பிறை கண்ட மாணிப்ரகள், மாமிசம் உண்ணாத சைவர்கள், இல்லற தர்மங்களைப் பேணுவார்கள், திருமுறைகளை ஒதுவல்ல ஒதுவார்கள், வேதமந்திர பிரகஸ்பதி கள், ஆசார ஒழுக்க சீலர்கள், புராணபடனங்கு செய்வோர், மற்றும் ஆசையை வென்றவர்கள் யாராவது இருந்தால் துடக்கு ஒருபோதும் தீண்டுவதில்லை. இருந்தாலும் தாய் தந்தை மரணமெய்தின் ஒருவருடம் துடக்கு என்பது விதி. மீறினால் நாட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் ஆபத்தே!

ஆனால் அந்தணப் பெருமக்களிடம், நிவாரணமாகச் சாந்திப்பரிகாரமும், தோடி நிவர்த்தியும் பெற்றுத் தீர்த்தமாடும் பட்சத்தில் துடக்கு நீங்கும் என்பது விதிவிலக்கான வேதாகம விதியாகும். காரணம் அவசிய அவசர கருமங்களில் ஈடுபெடுவோர் தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரம் நிவாரணம் பெற வாய்ப்பும் உண்டு.

ஒரு பெண் ருதுவானால் பதினொரு நாளும், மகப்பேறாயின் முப்பத்தொரு நாளும், மற்றும் மரணத் துடக்காயின் ஒரு மாதமும், குடும்பத்தினர் இறந்துவிட்டால் ஒரு வருடமும், நன்பர்களின் வீட்டில் மரணபங்காளி களாயினும் ஒரு மாதமும், பிரேதம் பார்க்கின் ஒரு முழுநாளும், வீட்டு விலக்கான கால தீட்டுத் துடக்கு வரும் பட்சத்தில் நான்கு

நாட்களும், மாமிசம்- புலால்- மது- மாது- போதை ஆகியவற்றில் வசப்பட்டோருக்கு மூன்று நாட்களும் ஆலயத்திற்குள் செல்வது குற்றமாகும்.

கற்பு நெறியிலிருந்து பிசுகும் ஆணாயினும், பெண்ணாயினும் சரி எவராயினும், நெஞ்சில் அந்த நாட்டம், நோட்டம், இரசிப்பு, புசிப்பு, பசிப்பு இருக்கும்வரை ஆலயத்திற்குள் நுழைவது கொடுமையான பாவத்துடக்காகும். பிற்ர மனையாளிடம் தகாத நட்பும், பொழுதுபோக்கும், சினிமாவின் மினி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வோர் அச்சிந்தனையும், செயலும் அறவே ஒழியும்வரை கோயிலுக்குள் செல்வது ஆகவே ஆகாது. சம்பந்தப்பட்ட இருவருக்கும் இஃது துடக்காகும்.

கன்னிப் பெண்களையும், சிறு பிள்ளைகளையும், குழந்தைகளையும் துஷ்பிரயோகம் செய்யவர்கள், சமபாலுறவு மேற்கொள்பவர்கள், சிவன் சொத்தில் பசியாறுபவர்கள், அடாவடித்தனம், களவு புரிபவர்கள், மாசடையவர்கள், பதங்கெட்டவர்கள் இவர்கள் அனைவருமே துடக்குக்குச் சொந்தக்காரரே! அப்போ கூட்டிக்கழித்துப் பாருங்கோவன்! இப்பிறவி... போதுமப்பா! இனியும் வேண்டாம். ஏனெனில் ஆசைகள் எம்மை விட்டாலும் நாம் விட்டபாடில்லையே!

பலிபீடம்

நமது ஆலயங்களில் பாவங்களையும், தோடிங்களையும், குற்றங்களையும் போக்குகின்ற ஒரேயொரு இடமாகப் பலிபீடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இடத்திலேதான் நமது பாவங்களை, கொடுமைகளை,

கற்றறிந்த மனிதன் என்று யாருமில்லை, கற்கும் மனிதர்கள்தான் உள்ளனர்.

அட்டுழியங்களைப் பலியிட்டு மன்னிப்புக் கேட்கின்றோம். எது எப்படி இருப்பினும் முப் போதும் இறைவன் திருமேனி தீண்டி வழி பாடாற்றும் அந்தண் சிவாச்சாரியார்களிடம் பாவ விமோசன சாந்தியும், பரிகாரத் தீர்த் தமும் பெற்று, கீரிமலை, பாலாவி, தூண்டை

மானாறு, மாணிக்க கங்கையில் தீர்த்தமாடி னால் துடக்கு என்பது துறவிக்கு மட்டுமல்ல பிறவியில் உழலும் நமக்கும் அது இல்லையே! கீரிமலை ஒரு சகல ரோக, தோஷ, பாவம் அகற்றும் தீர்த்தமாகும்!

செல்வச்சந்தியானீன் மருவடிவான வதனங்களாறும் தடம்புயமாறி ரண்ணும் சிவமயமே

மனத்திடை தெய்வசக்தி மாற்றிடவந்த மாயையிற்கலந்து நிற்றலே யென்றும் மாயைகடந்தவர்த்தமை மாயாசொருபியென்றுரை வழங்குதலால் நிலையற்றவெப்பொருளும் விரவிநிற்பதனால் அதற்கு ஒழியுமைசேர வைக்கும் மெய்யான உபகாரத்தினால் எவையுமே பிரமமென்றாகு வதையுனர்!

தங்கு மொற்றுமையாற் சொன்னதேயன்றிச் சகலமும் பிரமத்துடனினையாது மங்குதலின்றிச் சகலமும் பிரமமாதலால் தெய்வீகசுருதியிலிருத்தல் மேலாகும் எங்கனும் எப்பொருளிலுமிறை வரியைந்துடன் மன்னுகின்றாரெனவுனர் அங்கவர்த்தமை யுரைத்ததே யாகுமதுவன்றி யொன்றுன்ற தன்றியுனர்வாய் மனமே!

அவர்பரஞ்சோதி தத்துவதீனரு வியினாற்றாகி மேவும் என்குணத்தோன் சிவபரத்தினுக்கும் பரஞ்சுடர் நூனருபிக்கும் கதிர்காமருக்குங் கனிவான நூனவேலே முன்னரும்சர் யாவரோ யவரவரே மயில்வாகனத்தடிகள் முழுதருள் பூண்ட மோகனதாசே மன்னியசந்திதிக் கொருபெருமொழியுறு நூனதரவுரிகர்த்தராக நிதம்மிளிர வைத்தாரேபாலன்!

காண்டற்கரியமறையோ உரைகளினாற்கதவுமேனை அளவிலாவன்பால் மாண்டமனமாதிகண்மூன்றாகி மறையேன் திருமாலாதி யோராலென்றும் வேண்டுமளவு முயன்றாலும் மெய்ஞானம் சிறிதுமறியலுறாது போகும் பூண்டகருணைக்கடல் குழந்தை வடிவேலின் பொருவில்நூனம் தேர்ந்திடுவாய் தினம்!

உருவ அருவ உபயமெனவரைக்கப்படுவர் யாவர்க்கும் குருவாயருள் வான்குகளே கருவிகரண பரஸ்பரஞானமுதற் பலவுங்காட்டி மறையும் மெய்மை சிவமே அருளும் மலரும் முதலாயவருளமுதம் அறியாய் நிலைபெருகிச்சுழ அமைவான் வேலன் மருவு மொளியாய் எங்கும் நிறைவாய்மை எதுவோ அதுவே பிரமமாகும்!

இருளுமொளிர இருண்டமலம் என்றுமேயறியாமையைக் காட்டி மறைத்த பான்மை மருவியவளமென்றும் சனனமரணபேத மாகாதுநிலைக்க வரந்தரும் வடிவேல் காத்தவருளின் வழியேயுயர்போக மடைதளிர்நூனதீபமுளங் கொண்டுயியவென்றும் சந்திதிபுவரசமரத்திடைதுலங்கும் புனிதவேலே பிரபஞ்சப் பிரமமாகும்முத்திசிவமே!

-திரு க. தெய்வேந்திரம்-

அன்பு என்றும் உன் உள்ளத்திலிருந்தால் அறிவு என்றும் உன்னவிட்டகலாது.

நூல்ச்சட்டி 2017 ஆணிமலர்

நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தோர் விபரம்

தொடர்ச்சி

செல்வி வசந்தகுமார் அச்சாயினி	பிரான்ஸ்	10000. 00
ச. கெளரிதேவி நினைவாக	சண்டிலிப்பாய்	5000. 00
ராதிகா சந்திரசேகரம் நினைவாக	சண்டிலிப்பாய்	5000. 00
P. பிறேமச்செல்வன்	நல்லூர்	10000. 00
ம. ஆரணன்	நீர்வேலி	1000. 00
க. மயில்வாகனம் குடும்பம்	சித்தங்கேணி	5000. 00
K. ரங்கநாதன்	இனுவில்	5000. 00
திரு கனகலிங்கம் குடும்பம்	வெள்ளவத்தை	10000. 00
கு. குலதிலகமணி, வினித்தா விமலேஸ்வரன்	லண்டன்	100000. 00
P. குமரேஸ்வரி	வெள்ளவத்தை	3000. 00
மு. பவானந்தன்	மாதகல்	5000. 00
பா. பாலச்சந்திரன்	சுண்ணாகம்	1000. 00
சந்திதியான் துணை	சங்கானை	1000. 00
க. நடேசு (தெணியான்)	வல்வெட்டித்துறை	2000. 00
திரு விகர்ணன் கணேசதாஸ்	கோண்டாவில்	1000. 00
க. ஸ்ரீசந்திரன்	வல்வெட்டித்துறை	500. 00
கா. திலகவதி	இனுவில் மேற்கு	1000. 00
ச. மிஷேய்	மானிப்பாய்	20000. 00
செ. நவரத்தினசாமி	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
நா. அஜந்தா	வவுனியா	2000. 00
S. சநோஜினிதேவி	பிரான்ஸ்	5000. 00
பா. கஜேந்திரன்	இனுவில்	5000. 00
ப. ஜெயராம்	அல்வாய்	3000. 00
ஞா. அட்சயன், ஞா. தரணியா		11000. 00
செ. செல்வரத்தினம்	சுழிபுரம்	1000. 00
N. ஜீவலிங்கம்	கொழும்பு	2000. 00
வே. சரஸ்வதி	தாவடி	3புட்டி அரிசி
S.T.R. தியாகராஜா	கொழும்பு	10000. 00
A. பொன்னம்பலம்	ஆனைக்கோட்டை	1000. 00
லோகநாதன் இந்திரமலர்	சுண்ணாகம்	1000. 00
கு. அபிவாயினி	சுண்ணாகம்	1500. 00
யோ. சிவமைந்தன்	யாழ்ப்பாணம்	3முடை அரிசி
க. நடேஸ்வரன்	சாவகச்சேரி	1000. 00

நான் கழனமாக இருப்பது கருணையோடிருப்பதற்கே.

நூலச்சுட்டி

2017

ஆளி மற்றி

த. தியாகராஜா நினைவாக
அமரர் இ. குமாரசாமி
K.S. கணபதிப்பிள்ளை
S. செந்திவேல்
செ. கந்தசாமி
K. நவச்சந்திரன் குடும்பம்
S. ஸ்ரீதரன் குடும்பம்
ஸ்ரீதேவி அரிசி ஆலை
R. ஜெயக்கொடி குடும்பம்
வெ.பொ. பாலேந்திரன்
சின்னையா குணரட்னம்
சபா ரேட்டேரஸ்
திவ்விய ஜீவனசங்கம்
K. கிழான்
ச. சிவக்கொழுந்து
திரு புனிதநாதன் குடும்பம்
திரு கோணேஸ்வரன் குடும்பம் }
திரு சிவபாலன் குடும்பம்
திரு பாலசிங்கம் குடும்பம்
சந்திரமோகன் ஆகாஸ்
பொ. கணேசபிள்ளை
ச. துவாரகா
Dr M. கார்த்திகா
மா. தங்கவேல்
கு. ரகு
ப. புவனேஸ்வரி
த. சுந்தரலிங்கம்
சி. சசிதரன் குடும்பம் }
ச. சிவதோஷா குடும்பம் }
ச. அஸ்மிதா
சி. அவிதன்
அறிவன் ரிசியவந்தனி
சி. துரைராஜா
பா. கவிசினி நினைவாக
சி. ஞானபாலன்
ரவிச்சந்திரன் சம்பிரிதி
ஸ்ரீ சிவராம் ரேட்டேரஸ் யாழ்ப்பாணம் }

இணுவில்	8000. 00
கொழும்பு	5000. 00
கரவெட்டி	2000. 00
கொழும்பு	10000. 00
பிரான்ஸ்	500. 00
லண்டன்	3000. 00
சவிஸ்லன்ட்	3000. 00
அச்சவேலி	2முடை அரிசி
கண்டா	5000. 00
வல்வெட்டித்துறை	5000. 00
சதுமலை	5001. 00
அச்சவேலி	1முடை அரிசி,
சாவகச்சேரி	4000. 00
மாணிப்பாய்	1000. 00
 மீசாலை	30000. 00
 கண்டா	10000. 00
கோண்டாவில்	5000. 00
கண்டா	1முடை அரிசி
கொழும்பு	5முடை அரிசி 5000. 00
சுண்ணாகம்	4000. 00
நல்லூர்	1000. 00
நெல்லியடி	1500. 00
உரும்பராய் கிழக்கு	5000. 00
பிரான்ஸ்	3000. 00
வட்டுக்கோட்டை	500. 00
வட்டுக்கோட்டை	5000. 00
அளவெட்டி	3000. 00
அளவெட்டி மேற்கு	1000. 00
தும்பளை	5000. 00
சவிஸ்	2000. 00
2புட்டி பருப்பு	
(தொடரும்...)	

தன் நாட்டில் அன்புகொண்டவன் மனித குலத்தை வெறுக்க முடியாது.

ஞானச்சுட்டி 2017 ஆணி மற்றும் சிவன் இளி

-தீருமதி தீவகவதி பொன்னுத்துரை அவர்கள் -

ஓரு நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்றுமில் வர்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடி நாம் வணங்கு கிழோம். சிவனுக்குரிய எண்ணாயிரம் கோடி நாமங்களில் தலை சிறந்த நாமம் சிவன். சிவன் என்ற சொல்லுக்கு “பேரின்பம்” என்பது பொருள்.

சிவன் உருவம், அருவருவம், அருவம் என்ற நிலைகளில் நின்று உயிர்கள்மீது கொண்ட கருணை காரணமாக உருவம் தாங்கி வருகிறார். அவர் எங்கும் நிறைந்தவர், புனிதமானவர், உருவம் அற்றவர், எல்லாம் வல்லவர், பெருங்கருணையாளன், அப்பனும் சிவன், அன்னையும் சிவன். அன்புடைய தோழனும் சிவன், ஆழ்ந்த அனைத்தின் தோற்றுமும் சிவன் எமக்கு வலிமை தருபவனும் சிவன், புனத்தின் சமையை தாங்குவதற்கு அருள்புரிபவனும் சிவனே.

அன்பே சிவம், அன்பே கடவுள் எங்கெல்லாம் அன்பு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் சிவன் இருக்கிறார். எம் பெருமான் கூப்பிடு தூரத்திலிருக்கிறார். திகதிக் கடதாசிகளை தினமும் கிழித்து எறிகிழோம். இவ்வாறு யமராஜனும் வாழ்க்கைக் கடதாசியை கிழித்துக்கொண்டு இருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து இறைவனை நினைத்து வழிபட வேண்டும். மக்கள் உலகியலில் உழூன்று கொண்டிருப்பதால் ஓய்வில்லை. நேரமில்லை, அதிக வேலை என்ற காரணங்களைக் கூறி இறைவன் வழிபாட்டிலிருந்து விலகிவிடக் கூடாது. எமது உடல் நல்ல நிலையில் இருக்கும் போது நானைக்கென்று- பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம்- என்று தள்ளி வைக்காமல்

சிவனுடைய திருவுடிகளை அடைவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

தெளிந்த நீரில் பிம்பம் தெரியும். அதுபோல் தெளிந்த மனதில் சிவனைக் காணலாம். அழக்குத் துணியை நீரில் கசக்கினால் அழக்கு நீங்கும். திருமுறையை ஒதினால் மன அழக்கு நீங்கும். நாங்கள் தர்மத்தை வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நன்னடத்தையின்றும் வழுவாதிருக்க வேண்டும். பாவச் செயல்களை விடவேண்டும். நாம் அன்பும் அறமும் தூய்மையும் நிறைந்த மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை வாழ்ந்து மற்ற உயிர்கள்மேல் பரம்பொருளாகிய சிவனைக் கண்டு போற்றி பெருவாழ்வு பெற்று வாழ வேண்டும்.

ஒளியே சிவம் என்பது இராமலிங்கம் சுவாமிகளின் கருத்து. அவர் ஒளியைச் சிவமாக வணங்கினார். சிவம் ஜோதி உருவமானவர். தீ தன்னை அடைந்தவர்களுடைய அழக்கைப் போக்கும். சிவன் ஆன்மாக்களின் ஆணவ இருளை அகற்றி விடுவார். தீ அருவமாகவும் உருவமாகவும் விளங்குவதுபோல் சிவனும் அருவமாகவும் உருவமாகவும் விளங்கிறார். தீ ஒன்றே பல தீபங்களாக விளங்குவதுபோல் சிவன் ஒன்றே பல மூர்த்தங்களாக விளங்கிறார்.

சிவனை வணங்கினால் கல்போன்ற எங்கள் மனம் பக்குவம் அடையும். எம் இல்லத்தில் நாம் ஏற்றுக்கொண்டு விளக்கு பிற இருளை அகற்றிவிடும். அருள் நிறைந்த உள்ளத்தில் விளக்காக நின்று ஒளிப் பிழம்பைக் காட்டுவது சிவ ஒளி. ஒப்பற்ற சிவனைப் போற்றி

அன்பும் இரக்கமும் இரட்டைக் குழந்தைகள்.

வணங்கினால் வினைகள் வந்து சேராது. சிவனை அன்பினால் வணங்கினால் இன்பம் சேரும். சிவனின் திருப்பாதங்களை வணங்கி னால் துன்பம் நீங்கும். தூய்மையான மலர் களைத் தூவி கைகளால் தொழுபவர்களின் தீவினைகள் யாவும் தீர்ந்து விடும்.

ஒரு தாய்தான் உண்மையான அன்பு உள்ளவர். தன் குழந்தைகள் எவ்வளவு குற்றங்கள் செய்தாலும் பொருட்படுத்து வதில்லை. அதுபோல் தாயினும் மேலான அன்பு உடைய சிவன் எங்களுக்கு துன்பத் திற்குமேல் துன்பம் தந்தாலும் நாம் அவருடைய பாதத்தை கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவை நமக்கு வழிகாட்டும் அகல்விளக்கு. அவர் அடியார்களின் குற்றங்களைப் போக்கி ஆட்கொள்வார். அவர் தண்டித்து விடுவார் என்று சொல்வது உண்மைக்கு மாறுபட்டதாகும்.

சிவன் நஞ்சன்ட கண்டன் மட்டு மன்றி நாகத்தினை அணிகலனாகவும் கொண்டவர். நாகத்துடன் இணைந்து காட்சி தரும் சிவன் நாகதம்பிரான் ஆகின்றார். அவருக்கு ஊர் இல்லை, பேர் இல்லை, உறவினர் இல்லை, வேற்றோர் இல்லை. பிரளையத்தில் அனைத்தும் ஒடுங்கி இறுதியில் எஞ்சியிருப்பவன் சிவன் ஒருவனே. அவனை முற்றும் விளங்க வேதங்களுக்கும், தேவர் களுக்கும், மக்களுக்கும் இயலாது. தொண்டர் உள்ளத்தில் சிவன் தெளிவிற இலங்கு கின்றார். எந்தத் தெய்வத்தை இஷ்ட தெய்வமாக வணங்கினாலும் நாம் வணங்குவது சிவனையே ஆகும்.

(சிவாயநம) இம்மந்திரத்தை திருமேனியாக உடையவர் சிவன். நமசிவாய என்னும் மந்திரத்தை விட ஒரு மந்திரமில்லை இது மகாமந்திரம். இம் மகா மந்திரத்தை எப்பொழுதும் நினைத்தால் அங்கு

கெல்லாம் சிவன் எம்மை நாடி ஓடி வருவார். அருள் நிறைந்த உள்ளத்தில் விளக்காக நின்று எமக்குக் காட்டுவது ஜந்தெழுத்து மட்டுமே.

நமசிவாயவென்று சொல்வது எனிது. அது யாருக்கும் இயலும். தீட்டை பெறாது பகரலாம். தாயைக் கூவியழைக்க குழந்தைக்கு உரிமை உண்டு. அங்கும் சிவனை அவனுடைய மகா மந்திரத்தைக் கொண்டு கூவியழைக்க உயிர்களுக்கு உரிமையுண்டு. நமசிவாய மந்திரம் செபிப்பது மிக சுலபமானது. பல கருமங்களுக்கிடையிலும் அதைச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கலாம்.

நமசிவாய மூல மந்திரம் நாமத்தை வாய்கிட்டுச் சொல்வது ஸ்தால் ஜபம் அதற்கு சக்திகூட என்பதாகும். நா அசைவதற்கிடையில் சொல் வெளியில் கேட்பதில்லை. அத்தகையது சூட்சும் ஜபம். அதற்கு சக்தி இன்னும் அதிகம். நாவும் அசையாமல் மனதுக்குள்ளேயே நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது உச்ச நிலை. அத்தகையது ஜபஸித்தி அதற்கு சக்தி மிக உண்டு. தினமும் ஜந்தெழுத்தை நாம் நினைத்து நினைத்து சொல்வோமானால் எது மனம் அதைச் சொல்ல ஆரம்பித்துவிடும்.

வஞ்சகமான நினைவுகள், துன்பங்கள் நம் மனதில் தோன்றும் பொழுதெல்லாம் சிவாயநம் எனும் திரு ஜந்தெழுத்தினைச் சொல்லிவந்தால் அளவிட முடியாத நன்மைகளை சிவன் அருளுவார்.

இக் கலியுகக் காலத்தின் வெப்பத்தைப் போக்கவல்லது கருணைமிக்க சிவனின் பஞ்சாட்சரமாகிய நமசிவாயம். இந்த மந்திரத்தை ஓதி சிவன் ஒளியைப் பூரணமாகப் பெற்று மன்னில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வோமாக.

அழகிய முகம் ஒருவரை வசீகரிக்கும். ஆனால் அன்பான பேச்சு ஒருவரை அடிமைப்படுத்தும்.

ஞானச்சுட்டி 2017 ஆணி மற்று விக்கினாங்கள் தீர்க்கும் வில்வ பத்திரம்

- தீரு ஆர்.வி. கந்தசாமி அவர்கள் -

“யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கொரு பச்சிலை” என்றார் திருமூலர். சிவபெருமானுக்கு உகந்த பச்சிலைகளில் பெரிதும் போற்றப்படுவது வில்வ இலையாகும். இதனை வில்வபத் திரம் என்பர். “பத்திரம்” என்பது இலையைக் குறிப்பதாகும். ஒரு வில்வ பத்திரத்தை (ஒரு வில்வ இலை) வில்வதளம் என்பது சமய வழக்கு. ஒரு வில்வதளத்தினால் சிவபெருமானைப் பூசித்தால் அது ஒரு இலட்சம் சொர்ண புஷ்பங்களால் அர்ச்சிக்கப்படுவதற்குச் சமனானது எனப் புராணம் கூறுகிறது. வில்வ மரத்திலும் வில்வ இலைகளிலும் மகாலட்சுமி வாசம் செய்வதாகவும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. ஒரு வில்வ தளத்தினைச் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணிப்பதன்மூலம் சகலவிதமான பாவங்களில் இருந்தும் நீங்கிய புண்ணியத்தைப் பெற்றுமுடியும். வில்வ மரத்தினை வளர்ப்பவர்கள் அகவமேத யாகம் செய்த பலனைப் பெறுவார்கள் எனக் கூறப்படுகின்றது. கங்கை முதலாய் புண்ணிய சிவத்தலங்களை வழிபட்ட பலனும் ஒரு வில்வ தளத்தினால் சிவனைப் பூசை செய்யும்போது கிடைப்பதாக நம்பப்படுகிறது. வில்வ இலையானது ஆணவம், கனமம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும் அழித்தொழிக்கும் ஈசனின் முக்கண்களைக் குறிப்பதாகவும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. வில்வ தளம் கொண்டு எம்பிராணகிய சிவபெருமானைத் துதிப்பவர்கள் எவ்விடர் நேரினும் அவற்றினின்றும் எத்தகைய தீங்கும் நேராது

தப்பித்து வாழ்வார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாகச் சிவராத்திரி திருநாளன்று காட்டில் புலிக்குப் பயந்து உயரமான மரத்தின்மேல் ஏறிய வேடனொருவன் வீழ்ந்துவிடாது இருப்பதற்காக இரவு முழுவதும் கண்விழித்துத் தான் அமர்ந்திருந்த மரத்தின் இலைகளை ஒடித்துப் போட்டானென்றும், அவை மரத்தின் கீழிருந்த சிவலிங்கத்தின்மீது விழுந்து அர்ச்சிக்கப்பட்டது என்றும் அதன் புண்ணியப் பேராக அவ்வேடனுக்கு முத்தி கிடைத்துச் சிவபெருமானின் திருவடிகளை அடைந்தான் என்றும் சிவராத்திரி புராணம் “அங்குலன் சதுக்கம்” கூறுகிறது. இதன்மூலம் வில்வ அர்ச்சனையானது எத்தகைய விக்கினங்களையும் தீர்ப்பதுடன், சிவப்பேற்றையும் இவ்வுலக உயிர்களுக்கு அளிக்கவல்லது என்பதையும் பாரம்பரியமாக எழிடையே வழங்கி வரும் இக்கதைமூலம் நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது.

வில்வ மரத்தின் பட்டை, இலை, காய், கனி அனைத்தும் மருத்துவப் பொருள்களாகப் பயன்படுகின்றன. கபம், வாதம், முதலியவற்றால் ஏற்படும் நோய்களுக்கு வில்வ பழம் அருமருந்தாகும். ஆனால் பித்த வியாதிகளுக்கு ஆகாது. மலச்சிக்கல், குருதியின் சுத்திகரிப்பு, சிறுநீர்ச் சிக்கல்கள், தாதுபலம், உடற்பலம் முதலான பலவற்றுக்கும் வில்வம் சார்ந்த பொருட்கள் உறுதுணையாகின்றன. குடற்பூச்சிகளை அகற்ற வும் இவை வல்லன. மனித வாழ்வில்

வேண்டியதற்கு விஞ்சிய விளக்கம் வீணானது.

மருத்துவ பஞ்சசீவியாகவும் சைவ சமயத்தவர்களின் புனிதமான விருட்சமாகவும் வில்வமரம் விளங்குகின்றது. பல இந்து ஆலயங்களில் தலவிருட்சமாக வில்வமரம் காணப்படுகிறது. வில்வம், மாவிலங்கை, கிழுவை, நொச்சி, விளா ஆகிய ஜந்தினதும் இலைகள் “பஞ்சவில்வம்” என அழைக்கப்படுவதைப் பின்வரும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

“மெச்சியே யடியவர் வியந்து சாத்திடும்
நொச்சியே நறுவிளா நுவன்ற கூவிளாம்
வைச்சிடுங் கிழுவையே மாவிலங்கையின்
பச்சிலை யென்றிவை பஞ்ச வில்வமே”

இதில் கூவிளாம் என்பது வில்வ மரத்தைக் குறிப்பதாகும். சிவபெருமானின் ஜந்துமுக (பஞ்சமுக) அர்ச்சனைக்கு இந்தப் பஞ்ச வில்வங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதேபோன்று வில்வம் எடுக்கலாகாத நாட்கள் பற்றியும் பாடல்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன.

“நலமுறு மாதமுன் சதுர்த்தி, அட்டமி
நவமியே சதுர்த்தசி, நவின்ற நல்லுவா
அவமறு சோமவா ரத்தும் அன்பர்கள்
சிவனருச் சனைசெய்யும் வில்வந்தீண்டிடார்”

மாதப்பிறப்பு, சதுர்த்தி, அட்டமி, நவமி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பூரணைத் திதி களிலும், திங்கட்கிழமைகளிலும் இறைவனுக்குப் பூசை செய்யும் பொருட்டு வில்வ இலைகளைப் பறித்தலாகாது என்பது இதனால் விளங்குகிறது. சைவ சமய நெறிசார்ந்த நூல்களில் ஏகாதசி நாளிலும் வில்வம் எடுக்கலாகாது எனக் கூறப்படுகிறது.

“கூறு நாளில் எடுத்திருக் கூவிளாம்
ஆறுமா தம்வைத் தர்ச்சனை செய்யலாம்
நாறும் வெள்ளை நிறத்த நறுந்துமாய்
ஏறும் அர்ச்சனை ஈராறு திங்களே”

வில்வ பத்திரம் எடுத்தற்குரிய தினங்களில் எடுக்கும் வில்வத்தை ஆறுமாத காலம் வைத்திருந்து சிவார்ச்சனைக்கு உபயோகிக்கலாம். அதேபோன்று உரிய நாட்களில் எடுக்கத் தக்க துளசியை ஒரு வஞ்டகாலம் வைத்துத் திருமாலுக்கு அர்ச்சனை செய்யலாம் என இப்பாடல் தெரிவித்துள்ளது.

“செழித்திருந் துளபமும் சிறந்த வில்வமும்
வழுத்துபொன் மத்தமும் மலரும் நிலமும்
அழுத்துசெய் பொன்மல ரதனைப் போலவே
கழித்தநிர் மாவியங் கழுவிச் சாத்தலாம்”

துளசி, வில்வம், பொன்னாமத்தை, நீலோற்பலம் முதலியவற்றைப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மலர்களைப் போலவே ஒரு முறை பூசித்து நிர்மால்யமானாலும் கழுவி மீண்டும் பூசைக்குப் பயன்படுத்தலாம்.

ஏனைய மலர்களையோ இலைகளையோ அவ்வாறு செய்ய முடியாது என இப்பாடல் கூறுவதும் நோக்கத்தக்கது.

வில்வத்திலுள்ள மூன்று இலைகளும் இச்சாசக்தி, ஞானாசக்தி, கிரியாசக்தி

கண்டிக்கத் தெரியாதவனுக்கு கருணை காட்டவும் தெரியாது.

ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாகும். ஈசனுக்கு வில்வ தற்பணங் செய்வதால் பெரும் அன்ன தானம் செய்த பலன்களும், கோடி கண்ணிகா தானம் செய்த பலன்களும், காசியில் கால பைரவரைத் தரிசனம் செய்த புண்ணியமும் கைவரப்பெறும் என்பது நம்பிக்கையாகும். இவ்வாறு வில்வ இலையின் மகத்துவம்

எமது சைவ சமய வாழ்வுடன் பின்னிப் பினைந்து கிடப்பதில் வியப்பில்லை. ஆதி யும் அந்தமும், குணமும் குறியும் இல்லாத எம்பெருமானாகிய சிவனைத் தூய மனங் கொண்டு வில்வ இலை தூவி வழிபட்டு உய்வோமாக.

மதில்மேல் பூனை மனப்பான்மை வேலைக்கு உதவாது

மஹாபாரதப் போர் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு வீரன் போர்க்களத்திற்குள் வந்து கொண்டிருந்ததை கிருஷ்ணர் கவனித்தார். அவனுடைய நேர் பார்வையும், நிமிர்த்திய நெஞ்சும், வீர நடையும் கிருஷ்ணரை ஈர்த்தது. தன் உருவை மாற்றிக்கொண்டு அவனை அனுகி வீரனே எங்கு வந்தாய்? என்று கேட்டார். நான் போரில் பங்கேற்க வந்தேன்! என்றான் அவன். உனக்கு என்னப்பா தகுதியிருக்கிறது என்றார் கிருஷ்ணர். அவன் தன்னிடம் இருக்கும் வில்லையும் மூன்று அம்புகளையும் காட்டி, இதில் ஒன்றால் பாண்டவர்களையும், மற்றொன்றால் கெளரவர்களையும், மூன்றாவதால் அந்தக் கிருஷ்ணனையும் கொல்லும் திறமை படைத்தவன் நான் என்றான்.

எப்படி உன்னை நம்புவது? என்றார் கிருஷ்ணர். அவன் அவரை மேலும் கீழும் பார்த்துவிட்டு தூர்த்தில் உள்ள மரத்தைக் காட்டி, அதில் இருக்கும் இலைகள் அனைத்தையும் ஒரே அம்பில் வீழ்த்திக் காட்டுவதாகக் கூறினான். விளையாடிப் பார்த்து விடுவது என்று முடிவு செய்த கிருஷ்ணர், சரி செய் பார்க்கலாம் என்றார். அவர் கடவுள்லவா? அவனுக்குத் தெரியாமல் மரத்தின் ஜந்து இலைகளை முதலில் தன் காலடியின் கீழே மறைத்துக் கொண்டார்.

வீரன் நான் ஏற்றி அம்பை எய்தான். அவன் சொன்னது போலவே மரத்தில் அனைத்து இலைகளும் ஒரே அம்பின் தாக்குதலில் கீழே விழுந்து விட்டன. அதோடில்லாமல் அம்பு திரும்பவும் வந்து ஜந்துமுறை கிருஷ்ணரின் காலைத் துளைத்தது. வீரன் கிருஷ்ணரைத் தெரிந்துகொண்டு வணங்கினான். கிருஷ்ணரும் அவனது திறமையைப் பாராட்டினார். சரி, யாருக்காக போராடப் போவதாக உத்தேசம்? என்று கிருஷ்ணர் கேட்டார். வீரன் என் திறமைக்கு சவாலாக நான் எப்போதுமே தோற்கும் கட்சிக்கு ஆதரவாகவே போரிடுவேன் என்றான். இவன் போரிட்டால் இவன் பக்கம் உள்ள கட்சி ஜெயிக்க ஆரம்பித்ததும் உடனே இவன் எதிர் கட்சிக்குப் போய் விடுவான். பிறகு அது ஜெயிக்க ஆரம்பிக்கும். இது முடியவே முடியாதே. போருக்கு ஒரு முடிவு ஏற்படாமல் போய்விடுமே என்று கிருஷ்ணர் யோசித்தார். வீரனே எனக்கு ஒரு உதவி உன்னிடமிருந்து ஆக வேண்டியிருக்கிறது என்று அவனிடம் சொன்னார். அவனும் செய்யக் காத்திருப்பதாகத் தலை வணங்கினான். ‘இந்தப் போரின் முடிவைப் பாதிக்கும் சக்தியுள்ள ஒருவன் இருக்கிறான். அவன் தலை எனக்கு வேண்டும் என்றார் கிருஷ்ணர். ‘யார் அவன் சொல்லுங்கள். இப்போதே கொய்து வருகிறேன் என்றான் வீரன்.

கிருஷ்ணர் வீரனே, போரின் முடிவுக்காக உழைக்க என்னாமல் உன் திறமைக்குச் சவாலாகப் போரில் பங்கேற்க விழையும் நீதான் அந்த ஆள் என்று அவன் தலையைக் கேட்டு விட்டார். அவனும் உடனே கொடுக்க ஏப்புக் கொண்டான். கிருஷ்ணர் அவன் பக்தியை மெச்சி, அவனுக்கு வரம் ஒன்று கொடுத்தார். அவன் தான் இறந்தாலும் மஹாபாரதப் போரைத் தன் கண்ணால் பார்க்க வேண்டும் என்று வரம் கேட்டான். வரத்தை அருளிவிட்டு தலையை வாங்கிக்கொண்டார் கிருஷ்ணர்.

நீதி: எந்தப் பக்கமும் சாயாமல் மதில்மேல் பூனையாக சுயநல் சிந்தனையுடன் இருப்பவர்கள் எவ்வளவு திறமையிருந்தாலும் காரியத்திற்கு உதவமாட்டார்கள்.

அடக்கமுள்ள ஒருவன் ஆத்திரப்பட்டால் அது ஆபத்தானது.

நூல்சுட்டி 2017 ஆணி மற்று திருமுறை பாடப் பணிவோம்

-தீருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்கள்-

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அருளிய தேவாரங்களையே இரண்டாந் திருமுறையும் கொண்டுள்ளது. 1331 தேவாரங்களைக்கொண்ட 122 திருப்பதிகங்கள் இதனுள் அடங்கியுள்ளன. இவ்வளவு தேவாரங்களின் பொருளையும் எடுத்துரைக்க முற்படாது, ஏற்கனவே முதலாந் திருமுறைத் தேவாரங்களுள் ஆங்காங்கே சிலவற்றை மட்டும் எடுத்து அவற்றின் கருத்தை அறிந்து கொண்டதுபோன்று இத்திருமுறையுள் வரும் சில தேவாரங்களை இங்கு நோக்குவோம்.

திருச்சிக்கலில் வீற்றிருக்கும் வெண்ணெய் பெருமானைப் பரவி ஆளுடைய

வானு லாவுமதி வந்துல வும்தின் மாளிகை

தேனு லாவுமலர்ச் சோலைமல் குந்திகழ் சிக்கலுள்

வேனல் வேளைவிழித் திட்டவெண் ஜெய்பெரு மானாடி

ஞான மாகநினை வார்வினை யாயின நையுமே.

வானத்தில் உலவும் நிலா வந்து உலாவுகின்ற மதில்கள் சூழ்ந்த மாளிகை களும் தேன் கொண்ட மலர்களையடைய சோலைகளும் நிறைந்து விளங்கும் திருச்சிக்கல் என்னும் தலத்தில் வேனிற்காலத்தின நான மன்மதனை நெற்றிக் கண்ணை விழித்து அழித்த வெண்ணெய் பெருமான் வீற்றிருக்கின்றான். அவனது திருவடிகளை மெய்ஞானத்தால் நினைப்பவரது வினை நெந்து போகும் என்னும் பொருள் கொண்டதாக இத்தேவாரம் அமைந்துள்ளது.

திருச்சிக்கலிலுள்ள மாளிகைகளைச் சூழ்ந்துள்ள மதில்கள் எவ்வளவு உயர மானவை என்பதை அவற்றில் நிலவு வந்து உலவுகின்றதென வர்ணித்திருப்பதன்மூலம் கற்பனை செய்ய முடிகிறது. நிலவை நினைக்

பிள்ளை “வானுலாவு மதி” என ஆரம்பிக்கும் பதிகமொன்றைப் பாடியுள்ளார். வெண்ணெய் பெருமானை நினைந்துருகி வழிபடுவாரது வினைகள் நெந்துவிடும். அல்லல்கள் அறுபட்டொழியும். பாவம் அற்றுப்போம் என ஒவ்வொரு தேவாரமும் வலியுறுத்திக் கூறும் போது அவற்றைப் பாடி வழிபடுகின்றவரது மனதில் தனது வல்லினைகள் அற்றுப்போய் விட்டதான் ஓர் உணர்வு தோன்றும். பதிகத் திலுள்ள தேவாரங்கள் அனைத்தும் அத்தகையனவே. முதலாவது தேவாரத்தை மட்டும் மாதிரிக்கு இங்கு எடுத்துக்கொள்வோம். இதன் பண் இந்தளாம்.

கையில் பிறையணிந்த எம்பெருமானின் சடாமுடியும் மனத்துள் உயர்ந்து தோன்றும்.

வெண்ணெய் பெருமானைச் சாதாரண மாக வணங்கியதும் வல்லினைகள் அற்றுவிடமாட்டா. நம்மிடம் ஒரு தவறான கருத்து இருக்கிறது. “இறைவனை வணங்கியதும் நாம் செய்த பாவங்கள் போய்விடும்” என்று என்னுகின்றோம். அவ்வளவு இலகுவில் அவற்றை அகற்றிவிட இயலாது. ஆன்மா பக்குவப்பட வேண்டும். சிந்தை சிவன் கழலடைந்து அவனே கதியென்றாய்விட வேண்டும். மெஞ்ஞானம் சித்திக்க வேண்டும். அத்தகைய நிலையில்த்தான் வினை அகலும். அதுவும் சட்டென்று போய்விடாது. “வினை நையுமே” என்று பாடுகின்றார். துணி நெந்து போவது ஒரே நாளில் நடப்பதில்லையே.

பெரிய வேலைகளை முடிப்பது பலத்தினால் அல்ல முயற்சியினாலேயே.

மெல்ல மெல்ல, சிறிது சிறிதாக வலுவிழந்து நெந்து போகும். அப்படித்தான் வல்வினையும் நெந்து போகும். இது பொருளுணர்ந்து பாடு வதற்கு ஏற்ப அந்துமான தேவாரமாகும்.

சம்பந்தப்பெருமான் திருமருகலை நோக்கி அங்கு வீற்றிருக்கும் மாணிக்கவண்ண ரைத் தரிசிக்கும் ஆவலுடன் சென்றுகொண் டிருந்தார். அப்பொழுது ஒரு பெண்ணின் அழு குரல் கேட்டது. அப்பெண் அழுதுபலம்பு வதன் காரணத்தை அறிய அவர் முற்பட்டார். வணிகன் ஒருவனுடைய மகனுக்குத் திரு மணம் நடைபெறவிருந்தது. மணமகன் மடத் தில் தங்கியிருந்தபோது இரவில் பாம்பு கடித்து அவன் இறந்துவிட்டான். அதனால்

சடையாயெனு மால்சர ணீயெனுமால்
விடையாயெனு மால்வெரு வாவிமுமால்
மடையார்குவ ளைமல ரும்மருகல்
உடையாய்தகு மோவிவ ஞாமெலிவே

நீர் மடைகளில் குவளைமலர்கள் மலர்ந்துள்ள திருமருகலை உனது பதியாகக் கொண்டவனே, சடையை உடையவனே என்றும், இடப வாகனம் கொண்டவனே என்றும் நீயே சரணம் என்றும் கூறி பயங்கொண்டு இவள் விமுகின்றாளே. இவள் இவ்வாறு உள்ளே மெலிவது (மனவருத்தமுறுவது) உனக்கு ஏற்றதோ? என்று ஈசனை வினவும் தேவாரம் முதலாகக் கொண்ட பதிகமே சம்பந்தப் பெருமானால் பாடப்பட்டது. இதன் பண் இந்தளம்.

இவ்வாறு அந்தும் நிகழ்த்திய அந்துகச்கதி நிறைந்திருக்கும் திருமறைப் பாடல்களை “மந்திரங்கள்” என்பர். இன்றும்கூட இப்பதிகத்தைப் பாடிப் பயன்பெற்றோர் பலரிருக்கிறார்கள். திருமணம் நடைபெறாது தடைகளோற்படின் பரிபூரண பக்தியுடன் இறைவனை முழுமையாக நம்பி அவனே சரணைந்று அடைந்து இப்பதிகத்தைப் பாடித் துதித்துவர் தடைகள் நீங்கி திருமணம் நடைபெறுகிறது.

ஆனடையிள்ளை வாழ்ந்திருந்த சமகாலத்திலேயே அப்பரடிகளும் வாழ்ந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. இருவரும் சேர்ந்து தல யாத்திரைகள் மேற்கொண்டு சமயத் தொண்டுகள் செய்துள்ளனர். இருவருமாகத் திருமறைக்காட்டிற்குச்சென்று வழி பாடியற்ற முற்பட்டபோது அக்கோவிலின் பிரதான வாயிற்கதவு திறக்கமுடியாது மூடிக் கிடப்பதாக அறிந்தனர். அதனைத் திறக்கச் செய்து அதனூடாகச் சென்று எம்பெருமானைத் தரிசிக்க முடிவு செய்தனர். முதலில் அப்பரடிகள் “பண்ணினேர் மொழியாள்” என்றும் பதிகத்தைப் பாடி திருக்கதவும் திறக்கச் செய்தார். அதனூடாகச் சென்று வழிப்பட்டின் சம்பந்தப் பெருமான் கதவை மூடுவதற்கு “சதுரம் மறைதான்” எனும் பதிகத்தைப் பாடி மூடச் செய்தார். அந்த அந்தும் நிகழ்த்திய திருப்பதிகத்தின் முதற்பாடல் வருமாறு.

திருமணம் ஒரு தூய்மையான சடங்கு. அதற்கு செலவு என்பதே கூடாது.

சதுரம்மறை தான்துதி செய்து வணங்கும்
மதுரம்பொழில் குழ்மறைக் காட்டுறை மைந்தா
இதுநன்கிறை வைத்தருள் செய்த வெனக்குன்
கதவந்திருக் காப்புக்கொள் ஞங்கருத்தாலே.

இனிமையான பொழில்கள் குழ்ந்த திருமறைக் காட்டிலே நான்கு வேதங்களும் துதித்து வணங்க எழுந்தருளியுள்ள மைந்தா, உனது திருக்கதவுகள் அடைக்குங் கருத்தோடு எனக்கு நல்லவாறு விடை தந்தருள் செய்க என்ற பொருள் கொண்ட தேவாரத்தைத் தொடர்ந்து வரும் பாடல்கள் இறைவனின் லீலைகளுக்கு அர்த்தங் கேட்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. மனிவாசகப் பெருமானின் திருவம்மானை போன்ற பாடல்களை நினைவுட்டும் வகையில் இவை அமைந்து எம்மை ஆழச் சிந்திக்க வைப்பனவாயுள்ளன.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருவெண்காட்டில் வீந்திருக்கும் ஈசன்மீது “கண் காட்டும்” என்னும் அருமையான திருப்பதிகம் ஒன்றினைப் பாடியுள்ளார். குழ்ந்தைச் செல்வம் இல்லாதோர் இப்பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்துவர புத்திரப்பேறு கிட்டும். இதை உறுதி செய்யும் நிகழ்வொன்று உள்ளது.

பெண்ணாடம் என்ற ஊரில் அச்சுதகளப்பாளர் என்பவர் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் பின்னைச் செல்வம் இல்லாது வருந்தினார். இக்குறையைப்போக்க தம் குலகுருவிடம் வழிகேட்டார். குருநாதர் திருமறை நூலில் கயிறுசாத்திப் பார்த்தார். மேற்குறித்த பதிகம் வந்தது. அதனைப் பாராயணம் செய்து வழிபாடாற்றுமாறு குலகுரு அறிவுறுத்தினார். அச்சுதகளப்பாளர் தம்பதியினர் திருவெண்காட்டிற்குச் சென்று முக்குள தீர்த்தத்தில் நீராடி விரதமனுட்டித்து இப்பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்து ஈசனை வணங்கி வழிபட்டுவர ஆண் மகவொன்று அவர்களுக்குப் பிறந்தது. பிரசித்திபெற்ற சந்தனாசாரியரான மெய்கண்டரே அவர்களுக்குக் கிடைத்த புத்திரச்செல்வம்.

கண்காட்டு நுதலானுங் கனல்காட்டும் கையானும்

பெண்காட்டு முருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்

பண்காட்டு மிசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்

வெண்காட்டி வுறைவானும் விடைகாட்டுஞ் கொடியானே.

என்பதே இந்த அரும்பதிகத்தின் முதலாவது தேவாரம். இதன் பண் சீகாமரம்.

நெந்தியிலே கண்ணை உடையவன். கையிலே கனலை ஏந்தியவன். தன் உருவிலே (இடப்பாகத்தில்) பெண்ணை (உமையம்மையைக்) கொண்டவன். சடைமுடியில் பிறையை அணிந்தவன். பண்கொண்ட இசையானவன். பயிர் வளர்க்கும் மேகமானவன். கொடியிலே இடபத்தை உடையவன். அவன் வெண்காட்டில் உறைகின்றவன் என இத்தேவாரத்தின் பொருள் அமைந்துள்ளது. இப்பதிகம் திருவெண்காட்டையும் அங்கு கோவில்கொண்ட ஈசனையும் நம் மனக்கண்களால் கண்டு ஆனந்தங்கொள்ளத்தக்க வகையில் வர்ணிப்பதால் பாடுவோர் மனங்களில் பக்தி கரைப்பாரும். அச்சுதகளப்பாளரைப் போன்று திருவெண்காட்டிற்குச் சென்று வழிபட இயலாதவர்கள் அருகிலுள்ள கோவிலொன்றினை திருவெண்காடு என்று கருதி விரதமிருந்து அங்கு சென்று வழிபாடு செய்து 48 நாட்கள் காலையும் மாலையும் இப்பதிகத்தைப் பாராயணஞ் செய்துவர புத்திரப்பேறு கிட்டும். பிறக்கும் குழ்ந்தை மெய்கண்டரைப் போன்று சிறந்து விளங்கும். இத்தகைய சக்தி நிறைந்த தேவாரங்கள் இத்திருமறையுள் இருப்பதை நாமறியாதிருப்பது எமது குறையாகும்.

நாறு விதமாய்க் கூறினாலும் மதம் ஒன்றுதான் உண்டு.

நோன்சூட்டி 2017 ஆணி மற்றும் குமரகுருபர் சுவாயிகள்

-தீரு மு. சீவலீங்கம் அவர்கள்-

பாண்டிய நாட்டில் திருவைகுண்டம் என்னும் திருப்பதியில் வாழ்ந்த சைவ வேளான் குடிப்பிறந்த சண்முகசிகாமணிக்கவிராயர் சிவகாமி தம்பதிகள் முற்றவப் பயனை இம் மையில் அனுபவிக்கும் பேறு பெற்றனர். இறையருட் சித்தப்படி இவர்களுக்கு அழகிய ஆண்மகவொன்று கிடைத்தது.

தமக்கென ஆண்மகவு கிடைத்ததே என இனபுற்ற பெற்றோர் தமது புதல்வன் உரிய காலத்தில் வாய் பேச முடியாத நிலை கண்டு வருந்தினர். தமது கவலையை திருச் செந்தூர் முருகனிடம் விண்ணப்பித்து நோன் பிருந்தனர். இறையருட் சோதனை பிள்ளைக்கு ஐந்து வயது நிறைந்தும் வாயால் பேசமுடிய வில்லை. திருச்செந்தூர் முருகனைப் பிரார்த் தித்த வண்ணம் பிள்ளையை எடுத்துச்சென்று ஆலயத்தின் உள் மண்டபத்தில் சந்திதி நேரே கிடத்தி விட்டுத் தமது கவலை தீர் அழுது புலம்பினர்.

காலம் கனிந்ததுபோல முருகப் பெரு மானின் கருணையினால் சிறுவன் வாய் திறந்து முருகன் புகழை வியந்து பாடினான். இப்பாடல்கள் மடைதிறந்த வெள்ளம் போலப் பாய்ந்தது. அவரின் பாடல்களின் பொருள் கந்தர் கலிவெண்பாவாக அமைந்தது. முரு கப் பெருமானின் அருளாசியால் பாடிய பாக்களான முத்துக்களை மாலையாக்கி திருச் செந்தூர் முருகனுக்கே பாமாலையாக அணி வித்தார். இதனால் இவர் “குமரகுருபர்” என அழைக்கப் பெற்றார். ஆறாம் வயதில் முரு கனின் திருஅருட்பேறு பெற்ற குமரகுருபர் யாவராலும் வியந்து போற்றப் பெற்றார். மேலும் முருகனின் பேரருளினால் சைவ சித்தாந்த

மரபினையும் இலக்கண இலக்கிய பாரம்பரி யத்தையும் இலகுவில் கற்றுறிந்தார். முருகன் தமது பக்தனை வடத்திசை சென்று பல ஆலயங்களையும் தரிசிக்குமாறு ஆணையிட்டார். முருகனின் ஆணைப்பற்ற குமரகுருபர் உலக மாதாவான மதுரை மீனாட்சியம்மையின் ஆலயத்தைச் சென்றடைந்தார். பச்சிளம் பாலகனுக்கு இவ்வாலயத்தில் தங்கவும் தம் மீது பாடவும் அன்னை மீனாட்சி அருள் பாலித் தார். இவ்வாலயத்திற் சில காலந்தங்கிய குருபரர் மீனாட்சி அம்பாளின் பேரன்பினால் அவர்மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடச் சித்தங் கொண்டார்.

மீனாட்சியம்பாளின் பெருமைகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு அரியதோர் ஆக்கத்தைப் படைத்தார். இதனை நன்குணர்ந்த அம்மை அன்புப் பாலகனின் மழலைமொழிப் பாடல்களைப் பிஞ்சுக்க குரலில் கேட்டு மகிழச் சித்தங்கொண்டார். அன்னை மீனாட்சி அவ்வூர் மன்னன் திருமலை நாயக்கரின் கனவிற் தோன்றிக் குமரகுருபர் இயற்றிய பிள்ளைத் தமிழைத் தமது ஆலய மண்டபத்தில் பாட அரங்கேற்றஞ்சு செய்யுமாறு கூறி மறைந்தருளி னார்.

உரிய நாளில் அரசனின் ஏற்பாட்டில் ஆலய மகா மண்டபத்தில் மதுரை மீனாட்சி யம்மன் பிள்ளைத்தமிழ் அரங்கேற்றும் தொடங்கியது. சிறுவனின் பைந்தமிழ்ப் பாடலை பிஞ்ச மொழியிற் கேட்டின்புறவெனப் பல்லாயிரம் மக்கள் குழுமியிருந்தனர். அரசனும் முன்னிலையிலிருந்து மழலை மொழிப் பாடலைத் தன்னை மறந்து கேட்டின்புற்றார். அச் சமயம் குமரகுருபர் பெண்ணின் வருகைப்

கிடைக்காத பொருளை அடைவதில்த்தான் மனம் பூரிக்கிறது.

பருவத்திற்குரிய பாடலான “கொடுக்கும் கடவுட் பழம் பாடற் தொடையின் பயனே” என்ற தொடரிற் பாடி அதன் பொருளை விரிவாக் கிணார். இதேவேளை அழகிய சின்னஞ்சிறு பாலகி அழகிய பட்டுப் பாவாடையழகும் நவமணி மாலையழகும் சிறிய பாதங்கள் நோவ மெல்ல அடியெடுத்து வைத்து குறு நடை அழகுடன் வந்து அரசனின் மடியில் அமர்ந்து பாடற் பயனைக் கேட்டின்பற்றார்.

விளக்கவுரை நிறைவில் அச்சிறுமி அரசனின் கழுத்திலிருந்த நவமணி மாலை யொன்றை எடுத்துக்கொண்டு குறுநடை நடந்து குமரகுருபராக்கு அணிவித்து மறைந்தருளினார். மண்டபத்திலிருந்த யாவரும் வியந்து நோக்கி அன்னை மீனாட்சியைப் போற்றி வணங்கினர். அன்னை நேரில் வந்து தமது பக்தனின் பாடலைக்கேட்டு இன்பற்று அப்பாடலை அங்கீகரித்து பரிசிலும் வழங்கி யதையும் யாவருக்கும் காட்சி தந்ததையும் மன்னன் பெரும்பேறாகக் கருதினான். குமர குருபரின் பெருமையை நிலைநாட்ட என்னித் தாழும் பல பரிசில்கள் தந்து இறை அருளை வியந்தான்.

மீனாட்சியம்பாள் தன்மீது காட்டிய கருணையை வியந்து அம்பாள்மீது மதுரைக் கலம்பகம், மீனாட்சியம்மை இரட்டை மணி மாலை, நீதிநெறி விளக்கம் ஆகிய பாடல் களைப் பாடினார். இப்பணிகளின் நிறைவில் மற்றும் ஆலய தரிசனைக்காகப் புறப்பட்டார். இதே நோக்கில் திருவாரூர் சென்றதும் அங்குள்ள இறைவனைப் பாடி மகிழ்ந்தார். இறையருள் பெற்றாலும் தம்பனி சிறப்பாக அமைய வேண்டிய நியதிக்காகவும் தாம் சிறுவனாக இருந்ததால் தமது எதிர்காலப் பணி சிறக்க வழிகாட்டவென ஒரு சற்குருவை நாடினார்.

இறையருட் சித்தப்படி அவ்வுரிலே வாழ்ந்த ஸ்ரீ மாசிலாமணித் தேசிகர் என்பவரிடம் குரு உபதேசம் பெற்றார். குருவின் வழி

காட்டலில் மேலும் பல திருத்தலங்களில் தங்கி இறைவனைக்கத்துடன் இறைவனைப் பாடிய வண்ணம் சிதம்பரத்தை வந்தடைந் தார். சிதம்பர நடராசர் உடனுறை சிவகாமி அம்பாள்மீது பாடல்கள் பாடினார். தொடர்ந்து குருவின் ஆணைப்படி தருமபுரங் சென்று துறவு பூண்டதும் காசியை நாடினார்.

காசிக்குச் சென்றதும் பெருமானை வணங்கிப் பாமாலைகள் புனைந்தார். அங்கு உள்ள துண்டி விநாயகரை வணங்கி அருளாசி பெற்றார். மேலும் காசியில் பல அறப்பணிகள் செய்வதன்பேரில் காசி மன்னனுடன் உறவாடி ஆதரவு பெற முனைந்தார். அரசனுடன் தொடர்பு கொள்வதன்பேரில் வடமாழி கற்க என்னினார். வடமொழியை இலகுவிற் கற்க உதவுமாறு சரஸ்வதிதேவி மீது சகலகலாவல்லிமாலை என்னும் பதி கத்தைப் பாடினார். சரஸ்வதியின் அருளால் இலகுவில் வடமொழி கற்றுத் தேறியதால் காசி மன்னனுடன் நன்கு உரையாடித் தமது அறப்பணிக்கு ஆதரவு தேடினார்.

காசி மன்றலத்திலமைந்த திருக்கேதாரநாதர் திருத்தலம் முகம்மதியரால் மறைக்கப்பட்டு கேதார லிங்கத்தையும் மறைவாக்கினர். இறையருளின் துணைக்கொண்டு மறைந்த திருத்தலத்தை புனர்நிர்மாணங்கு செய்து மறைக்கப்பெற்ற சிவலிங்க மூர்த்தி யையும் வழிபட வகை செய்தார். இதனால் திருக்கேதாரத் திருத்தலம் பூசை வழிபாட்டி னால் மேம்பட்டது. மேலும் காசியில் சமய வளர்ச்சியின் பேரில் தென்னாட்டினரால் முதன் முதல் சைவமடம் ஒன்றை நிறுவித் தமிழ்சைவநெறியில் பிரகாசிக்கவென புராணபட எத்தை ஆரம்பித்தார். பெரும்பாலான வடமொழி பேசுவோரின் நன்மைக்காக வடமொழி மூலமான புராணபடனம் ஏற்பாடானது.

நீடிய காலம் காசியில் வாழ்ந்து சைவத்தையும் தமிழையும் நிலைநாட்டிய

ஜம்புலன்டக்கம் கொண்ட மனிதனே தெய்வம்.

பெருமை குமரகுருபர சுவாமிகளுக்கே கிடைத்தது. இறையருட் சித்தப்படி குமரகுருபரரினால் சைவமும் தமிழும் போற்றும் “சகலகலாவல்லிமாலை” இன்றுவரை நவராத்திரிக் காலத்தை அலங்கரிக்கிறது. மேலும் வடநாட்டில் தென்னகத்தார் எவரும்

செய்யாத பல சைவத் தமிழ் அறப்பணி களையும் செய்ய குமரகுருபர சுவாமிகளை உணர்த்தியதால் அன்று அரிய பணிகள் நிலைபெறத் தூண்டிய தமிழ்த் தெய்வமான முருகப்பெருமானுக்கே யாவும் சமர்ப்பனம்.

“அன்பே சிவம்”

சந்தியான் புகழைப் பாடப்பாடுச் சரணடைந்தால் ஆளந்தமே
சந்தியும் உய்யமே சாந்தியும் நிலவுமே
நொந்த உள்ளம் கண்டு நெகிழுவான் - அவன்
பந்த பாசப் பற்றுத்தே பக்குவம் அருளுவான்.

அன்புமானவன் முருகன் அறிவுமானவன்
ஆற்றல் மிக்கவன் ஆறுமுகனவன்
ஆற்றங்கரை வீற்றிருந்தே ஆட்சி புரிவன்
இன்பமானவன் அடியார் இதயத்துறைபவன்.

தாயுமானவன் கந்தன் சேயுமானவன் - அஸ்புத்
தந்தையானவன் இந்தத் தரணியாள்பவன் - அனைவர்க்கும்
சொந்தமானவன் கந்தன் சோதி சொருபனவன்
நேரும் பிணியும் தீர்த்திடும் சித்த வைத்தியன்.

பூரச மர்த்தாயில் கோயில் கொண்டவன்
பாவலர் பாடல்கேட்டு மகிழ்ந்து ஆடுவான்
காவலனாயிருந்தே இந்த உலகைக் காப்பவன்
நாவலன் நல்லருள் புரிந்திடும் குருபான்.

அன்னப் பசி போக்கிடும் ஆச்சிரம வாசியவன்
அன்புப் பசி தீர்த்திடும் அன்னையானவன்
அறிவுப் பசியைத் தூண்டிடும் ஞானச்சுடரவன்
ஞானப் பசி தீர்த்திடும் ஞான பண்டிதன்.

இன்னுமின்னும் அவன் புகழைச்
சிஸ்ஸீச் சிஸ்ன வார்த்தைகளால் செப்பலாருமா
அனுதினமும் அவன் திருப்புகழை
மனமுவந்து பாடப்பாடுத் திருப்தி கொள்ளுவோம்.

-ஷ்ரீமதி பாரமேஸ்வரி நடராஜா-

பசித்த வயிற்றிலேதான் பொதுவுடமைக் கொள்கை முளைக்கிறது.

நூன்சீகட்டி ஃபி ஆவிமலர் குழுசையிலே வாழுவதும் தெய்வமடா

-தீரு மூனாக்கானா அவர்கள் -

முதுபெரும் முதுசமடா முதியோர்கள் - நமது
முன்னறிவுக் களஞ்சியமாம் பெரியோர்கள்
இவர்கள்நம் வாழ்வினுக்கு ஒளியூட்டி - நமது
இன்னல்களைத் தீர்த்து வைக்கும் வழிகாட்டி.

அன்னைபிதா குருபெரியோர் தெய்வமடா - அவரின்
அனுபவ அறிவுரைகள் வேதமடா
இன்னல்களே அணுகாமல் எமைக்காக்கும் - இவர்கள்
இல்லையெனில் நம் வாழ்வு என்னாகும்.

நமக்காகச் சேவை செய்தார் இளமையிலே - இப்போ
நம்மை நம்பி வாழுகிறார் முதுமையிலே
பிற்கக்காக உழைக்குமிந்த முதியவரை - நாம்
பேணுவதே அறமுறைத்த விதியாகும்.

அன்னையாய் வாழ்ந்தார்கள் அன்பினிலே - நல்ல
அப்பனாய் உழைத்தார்கள் குடும்பத்திலே
நல்லதோர் குருவானார் புத்தியிலே - இவை
நாங்களிங்கு நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கே.

ஆண்டு எனும் சக்கரத்தில் இவர் சுழன்று - பெற்ற
அனுபவம் மருந்தாகும் வாழ்வினுக்கு
மாண்புடைய இவர்பாதம் வணங்கி வந்தால் - இந்த
வையகமே உன்னையென்றும் மதிக்குமடா.

சிறுபிள்ளை வேளாண்மை பழுதாகும் - வாழ்வு
திக்குத்திசை தெரியாமல் தடுமாறும்
பெரியோர்கள் வழிகாட்டல் பேராகும் - இன்றேல்
பிறந்த பலன் அத்தனையும் நீநாகும்.

எண்பதிலும் நாட்டுகிறார் பெருமரங்கள் - பலன்
எய்துமுன்னே அவரடைவார் மரணமதை
தன்னுடைய இளையவர்க்கே பலனைவிடும் - இவரின்
தாராள மனமிதனை பார்த்திட்டா.

கோபம் என்பது குறுகியகாலப் பைத்தியம்.

நோன்ச்சுட்டி 2017 ஆவியல்ர்

இவர்களைநாம் பிற்காலம் காப்போமென்றே - என்னி
ராளாம் பணிசெய்து வாழ்ந்தவர்கள்
இன்னலுற்று நொந்துபெரு முச்சுவிட்டால் - இது
எரியாமல் ஏரிக்குமேநம் வாழ்வினையே.

பாலமுதம் தந்தபசு முதிர்ந்துவிட்டால் - அதை
பணம்வாங்கி இறைச்சிக்கே விற்பதுபோல்
வாலிபத்தில் நமக்குமைத்துத் தந்தவரை - நாங்கள்
வயோதிப்பர்கள் இல்லத்திலே விடலாமோ?

நாமுமொரு நாள்முதுமை அடைந்திடுவோம் - அப்போ
நம்முடைய நிலையை கொஞ்சம் உணர்ந்திட்டா
ஆதவினால் நாங்களிப்போ செய்வதெல்லாம் - நமது
அந்திமத்தில் நம்மிடமே வந்து விடும்.

கோயிலுக்குள் இருப்பதும் தெய்வமடா - நமது
குடிசையிலே வாழுவதும் தெய்வமடா
காணாமல் அதுநம்மை காத்துவரும் - இது
கண்முன்னே நடமாடி வாழ்வதரும்.

ஆதரவு இல்லாத முதியவரை - அவர்
ஆராக இருந்தாலும் அரவணைத்து
தாராள மனதோடு காத்துவந்தால் - நம்மை
தாணாகத் தேடிவரும் மோட்சமடா.

ஆன்மிகச் சிந்தனை

எல்லா உயிர்களும் எல்லா இடங்களும் இறைவனின் இருப்பிடங்களே ஆகும். எனினும் பண்புள்ள நல்ல மனிதர்களிடம் இறைவன் சிறப்பாகப் பிரகாசிக்கின்றான். அதிலும் உள்ளம் தூய்மை அடைய அடைய அதற்கேற்ப அங்கு தெய்வத்தின் சாந்தித்தியம் மேலும் மேலும் பிரகாசமாக இருக்கும். இதேபோல் அன்பும் அருளும் உள்ள இடத்தில் கண்டிப்பாக அறமும் இருக்கும். ஆன்மாவில் வாழும் வாழ்க்கை மனமும் அறிவும் பக்குவப்பட்ட நிலை. இந்த நிலையில் நாம் ஆன்மிக வாழ்வுக்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டும். என்னால் எதையும் சாதிக்க முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையே வாழ்வின் அனைத்து வெற்றிகளுக்கும் அடித்தளம். இது ஆன்மிக வாழ்க்கைக்கும் பொருந்தும். ஆன்மிகம் என்பதை மனிதன் தன் வாழ்க்கையின் கடைசி அத்தியாயமாக வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. மாறாக, முதல் அத்தியாயமாக தன் உள்ளத்தில் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

புதியவை உன் கையிற் சேரும்வரை பழையவற்றை வீசி விடாதே.

ஞானச்சுட்டி ஐநி மலர் சந்நிதிச் செல்வமும் மைவிடமும்

-தீருமதி நாகேஸ்வரி கந்தசாமி அவர்கள் -

ஸழத்தின் முருகன் ஆலயங்களில் கதிர்காமம், மண்டூர், செல்வச்சந்நிதி ஆகிய முன்று முருகன் ஆலயங்களும் ஏனைய முருகன் ஆலயங்களிலிருந்தும் வித்தியாச மானவை. இம்முன்று ஆலயங்களிலும் “வேல்” வழிபாடு முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளதுடன் இங்கு பிராமணரல்லாதவர்கள் பூசகர் களாக இருக்கின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று வடபகுதியிலுள்ள ஆலயங்கள் வேதாகமச் செல்வாக்கினால் ஆகம மறபு களுக்குட்பட்ட போதும் பண்டைய முருக வழிபாடான “வேல்” வழிபாட்டின் முக்கியத் துவத்தினை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் ஆகமம் சாராத மறபுகளுக்குட்பட்ட வழிபாட்டுப் பாரம்பரியங்களைக் கொண்ட ஒரு தல மாகச் “செல்வச்சந்நிதி ஆலயம்” சிறப்புற்று விளங்குகின்றது.

முருகனின் கையில் உள்ள “வேல்” அதிக சக்தி வாய்ந்தது. அது சூரபத்மனை அழிப்பதற்காக உமையவளால் முருகனுக்கு வழங்கப்பட்ட வேல். கூர்மனை பொருந்திய ஆயுதமான வேல் “ஞானவேல்” என்று கூறப்படுகின்றது. வேல் எப்பொழுதும் வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும். இதுபற்றிச் செல்வச்சந்நிதி பூராணத்தில் சைவ எல்லப்ப நாவலர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“தோகைமேல் உலவுங்கந்தன் சுடர் காத்திருக்கும் வெற்றிவாகையே சுமக்கும் வேலை வணங்குவது எமக்கு வேலை” வேலின் பெருமைபற்றிக் கூறும் பல்வேறு பாடல்கள் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளமை வேலின் சிறப்பையும் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அருணகிரிநாதர் வேலின் பெருமை பற்றிக் கூறுகையில் தனி

வழி நடக்கின்ற அடியார்களுக்கு வலப்புற மும் இடப்புறமும், முன்னும் பின்னுமாக, இரு வும் பகலும் துணையாக வேல் நின்று காக்கு மென்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அச்சம் அகற்றும் “அயில்வேல்” என்று குமரகுருபரரும் கலியுக வரதனாகிய முருகப்பெருமான் துணையிருக்கும் பக்தர்களுக்கு மரணபயில்லை என்பதை “மரணப் பரமாத நமக்கில்லை யாமென் யும் வாய்த்துணை கிரணக்கலாபியும் வேலும் உண்டே” எனக் கந்தர் அலங்காரமும் குறிப்பிடுகின்றது.

கருணாகரன் இலங்கைக்குப் படையெடுத்து வந்தபோது யாழ்ப்பாணத்தில் கரண வாய், வெள்ளப்பரவை என்னும் இடங்களில் உப்பு அளவின்றி விளைந்து அழிந்துபோவதைக் கண்டு அவ் உப்பைச் சோழ தேசத் திற்கு அனுப்புவதற்கு வேண்டிய பிரயுத்தனங்களைச் செய்தான்.

அவனுடைய உப்பெற்றும் மரக்கலங்கள் காற்றின் உக்கிரத்திற்கு இலக்காகாது ஒதுங்கி நிற்கக்கூடிய ஒரு துறையாக தொண்டைமானாற்றை வெட்டுவித்து இப்போது உரும்பராய்க் குநிச்சியிலிருக்கும் கருணாகரப் பிள்ளையார் கோவிலையும் கட்டுவித்தான். இக்குறிப்புகள் தொண்டைமானாறு கிராமத்தின் வரலாற்றுப் புகழை எடுத்து இயம்புகின்றன.

இத்தகைய புராணகால வரலாற்றுப் பெருமை கொண்ட தொண்டைமானாற்றின் கரையோரமாக கழிமுகத்துக்கண்மையிலேயே “செல்வச்சந்நிதி முருகன்” கோயில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலுக்குச் சின்னக் கதிர்காமம், செல்வக் கதிர்காமம், கல்லோடை என்னும் பெயர்களுண்டு. சந்நிதியின் தோற்றும்

பிரியமான வேலை ஏதும் கஷ்டமானதல்ல.

அமைப்பு வழிபாட்டு மரபுகள் என்பன தனித் துவமானவை.

இங்கு வானளாவ எழுந்த கோபுரங் களோ, தூபிகளோ, கட்டிடங்களோ, விமானமோ இல்லை. ஆலயத்தில் எந்தச் சூழலில் இருந்து பார்த்தாலும் “மருகணையும்” அங்கு காட்டப்படும் தீப ஆராதனைகளையும் பார்க்கக்கூடிய வகையில் அதன் அமைப்பு

மிக எளிமையாக உள்ளமையே சந்திதியின் சிறப்பு அம்சமாகும்.

ஆலய முகப்பில் சாதாரண பக்தர்களாலும் தொட்டுப் பூசிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள நந்தியும் சுற்றிவரவுள்ள அன்னதான மடங்களும் மருதமரக்காடும் பாக்குநீரினைக் கடலும் சந்திதிக்கு மேலும் பெருமை சேர்ப்பனவாக உள்ளன.

குறைஞ தளவீரர்

மூலை 30	ஆடி 14	ஞாயிறு	சந்தரமூர்த்தி நாயனார்
ஆகஸ்ட் 06	ஆடி 21	ஞாயிறு	பட்டினத்தடிகள்
ஆகஸ்ட் 31	ஆவணி 15	வியாழன்	குங்கிலியக்கலயர்

வீட்டின்முன் கோலம் ஏன்?

ஆதிகாலத்தில் மனிதன் மரங்களிலும், குகைகளிலும் வாழ்ந்து வந்தான். பின்னர் காலம் செல்லச் செல்ல சிறு சிறு வீடுகளை கட்ட ஆரம்பித்தான். அவ்வாறு வீடு கட்டும்போது, கண்ணுக்குத் தெரியாத பல நுண்ணுயிர்கள் மழிந்தன. உயிர்களைக் கொல்வது பாவச் செயலாகும். இது மனிதனை மிகவும் வதைத்துடுத்து. ஏதேனும் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தான்.

வீடு கட்டி முடித்த பின்னர், அரிசி மாவை மணல்போல் திரித்து அதில் வீட்டின் முன் கோலம்போட ஆரம்பித்தான். கோலத்தில் இருக்கும் அரிசியை சாப்பிட எறும்பு மற்றும் கண்ணுக்குத் தெரியாத நுண்ணுயிர்கள் வந்தன. இதனால் உயிர்களைக் கொன்ற பாவங்கள் தீர்ந்துவிட்டது என்று நிம்மதியாக இருந்தான். கோலமும் வீட்டின்முன் மிகவும் அழகாக இருந்தது.

ஆனால் இன்று கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆன கதையாக, அரிசி கோலம், ரசாயன கோலமானது. பின்னர் ஜவ்வ காகிதத்தில் கோலம் அச்ச அடிக்கப்பட்டு வீட்டின் முன் ஏட்டப்பட்டது. இதனால் மேலும் பல நுண்ணுயிர்கள் மழிந்தன, மழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த லட்சணத்தில் கோலப் போட்டிகள் வேறு உருவானது.

அழகுக்கு முக்கியத்துவமா இல்லை உயிர்களுக்கா? செய்யும் செயலை ஏன், எதற்காக என்று தெரிந்து செய்தால் நன்மை பயக்கும். இல்லையேல் கேலியும் கூத்துமாகிவிடும்.. நம் முன்னோர்கள் கோலத்தை உருவாக்கிய காரணத்தையே நாம் இன்று மறந்துவிட்டோம். இவை நமக்கு நன்மை பயக்குமா? சிந்திப்போம், செயற்படுவோம்.

-அருள்-

பிச்சைக்காரன் எப்போதும் கடனாளி ஆவதில்லை.

ஞானச்சுட்டி

2017

ஆணி மலர்

(கட்டுரைத்தொடர் - 30)

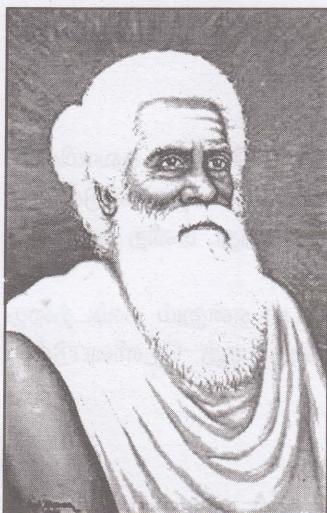
சுத்திரகளின் ஞானம்

-தீரு சீவ மகாலீங்கம் வெர்கள்-

ஈழத்துச் சித்தர்கள்

யோகர் சுவாமிகள்: பாகம்- III

தவத்திரு யோகர் சுவாமிகள் நற்சிந்தனைப் பாடல்களை அருளியதுபோல பல அருள் மொழிகளையும் தமது சிஷ்யர்களுக்கு வழங்கியுள்ளார். சுவாமிகளின் அனுக்கத் தொண்டர்களாக இருந்த மார்க்கண்டு சுவாமிகள், செல்லத்துரை சுவாமிகள், சோல்பரிப் பிரடுவின் மகனாகிய ஜேம்ஸ்ராம்ஸ்போதம், இல்லற ஞானி ஸ்ரீகாந்தா போன்ற அருள்

தாகம் கொண்டவர்களுக்கு வழங்கிய அருளுரைகள் மந்திர சொருபமாகவே காணப்படுகின்றன. இவருடைய அருள்மொழிகள் ஒவ்வொன்றும் கிடைத்தற்கரிய மாணிக்கம் போன்றவை. இவற்றைக் கருத்தான்றிச் சிந்தித்தால் ஆன்ம இலாபம் பெறலாம். மனத் துன்பங்கள் வரும்பொழுது எம்மை வழுக்கி விழாமற் பாதுகாக்கும் ஊன்றுகோலாக யோகர் சுவாமிகளின் மணிவார்த்தைகள் அமைந்துள்ளன. சம்சார சாகரத்தில் உழவும் ஆன்மாக்கள் இறைவனின் திருவடி நிழலை அடைவதற்கு ஞானகுருவின் துணை அவசியமாகும். அஞ்ஞான இருளை அருளாற் போக்கு பவரே ஞானகுரு.

வாழ்க்கையாகிய கப்பலின் திசையறி கருவியாகிய மனித னுடைய மனம் பரப்பிரம்மத்தையே எப்போதும் நோக்கி அசை வற்று இருக்கவேண்டும். “வடதிசை காட்டும் கருவியைப்போல் இரு” என்பது சுவாமிகளின் அருள்மொழி. “தீதும் நன்றும் பிற்ரதவாரா” என்று புறநானாறு கூறுவதுபோல “நீயே உனக்கு நண்பனும் பகைவனும்” என்று சுவாமிகள் கூறுவார். “கடமையைச் செய்பலனை எதிர்பாராதே” என்று பகவத்கீதை கூறுவதுபோல பற்றின்றிக் கருமத்தைச் செய்தால் அதுவே யோகம், அதுவே சந்நியாசமும் என்பார் சுவாமிகள்.

மனித வாழ்வில் உடல் நலம் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெறுகிறதோ அந்தளாவு முக்கியத்துவம் மனநலத்திற்கும் உள்ளது. மனதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதவர்கள் பலவித இடர்பாடுகளைத் தினசரி எதிர்கொள்கிறார்கள். நித்திரையின்மை, நிம்மதியின்மை, மன உடைச்சல் எனப் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாகுகின்றார்கள். அலைபாயும் மனத்தைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரமுடிந்தவர்களே பல சாதனைகளை உலகில் புரிந்துள்ளார்கள்.

“கும்பிடுவார் தம் மனத்தைக் கோயிலாய்க் கொண்டருஞம்

எம்பெருமான் திருவடியை இறைஞ்சவா என்மனமே”

என்று மனதிற்கு உபதேசம் செய்யும் பாடலினை யோகர் சுவாமிகள் பாடியுள்ளார்.

பெண் இல்லாத வீடு வாளி இல்லாத கிணறு போன்றது.

“கண்களை மூடிக்கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. மனமல்லவோ மூடவேண்டும்”. “நித்திரை செய்தால் மனம் நித்திரையை நாடும்; யாத்திரை செய்து பழகினால் அதனையே நாடும்; சும்மாவிருந்து தியானம் செய்தால் அதனையே நாடும். எதிலெதில் பழகினாலும் மனம் அதிலதில் இழுக்கும். ஆகையால் ஒன்றிலும் நிலைக்கவிடாதே” என்று மனத்தின் பண்பைத் தன் அருள்மொழிகளால் சுவாமிகள் எடுத்துக் கூறுகின்றார். இளைஞர்களுக்கு மனவொழுக்கம் எவ்வளவு அவசியம் என்பதை,

“தாவித் தாவிச் செல்லும் மனத்தை தம்பிகேளாடா

கூவிக் கூவி அழைத்துக் கூட குடியிருத்தா”

என்று தனது நந்சிந்தனைப் பாடலின் ஊடாக அறிவுரை கூறுகின்றார்.

இறைவனை அடைவதற்கு மனம் ஒருமுகப் படவேண்டும். இது இலகுவான் காரிய மல்ல; ஒரு நாளிலோ அல்லது ஒரு ஆண்டிலோ செய்து முடிக்கக்கூடிய காரியமுமல்ல; ஏனையை முயற்சியினாலேயே எண்ணங்களை ஒருவாறு மட்டுப்படுத்தலாம். இந்தச் சித்தியைப் பெற்றுவிட்டால் அடங்காத மனத்தையும் முற்றாக அடக்கிவிடலாம் என்கிறார் யோகர் சுவாமிகள்.

ஓளவைப் பாட்டியின் ஆத்திருத்தையே மேற்கோள் காட்டி,

“ஆறுவது சினம் என்னும் ஓளவைமொழி கண்டார்க்கு

ஆறுதல் வேறுமுன்டோ அதி விரைவாய் வா மனமே”

என எம் மனத்தைச் சினம் கொள்ளவிடாது தடுக்கின்றார் யோகர் சுவாமிகள். ஏனைனில் சினம் கொண்ட மனம் பல தீவினைகளின் பிறப்பிடமாக அமைந்து விடுகிறது. சினம் கொள்ளாத மனம் சாந்தத்தையும் அமைதியையும் பயிர் செய்கிறது. மனித வாழ்வின் சஞ்சலங்களைக் குறைக்கின்றது.

லெளகீக் வாழ்வின் உலக சுகங்களில் மயங்கி இன்ப துன்பம் என்னும் கஷ்டத்தை அனுபவிக்காதே எனப் பின்வருமாறு நந்சிந்தனைப் பாடலில் மனத்தைத் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

“பட்டுக்குடை பிடித்துப் படியேறித் திரிவோரை

எட்டுணையும் நம்பாமல் என் பின்னே வா மனமே”

தவயோகி திருமூல நாயனாரைச் சக்கரவர்த்தி தவராசயோகி எனத் தாயுமானவர் தனது பாடலில் போற்றித் துதிக்கின்றார்.

“சக்கரவர்த்தி தவராசயோகின்னும் மிக்க திருமூலன்

மேவுநாள் எந்நாளோ”

யாராலும் அறியப்பட முடியாத தனது சற்குருவாகிய செல்லப்பா சுவாமிகளின் மகிமையைத் தனது நந்சிந்தனைப் பாடலில் போற்றித் துதிக்கின்றார். குருநாதருடைய தாளினைகளை வணங்கி, யாவற்றையும் துறந்துவிட்டோமாயின் ஒரு பொல்லாப்பும் எம்மை அனுகாது என்பதை யோகர் சுவாமிகள் இலகு தமிழில் எங்களுக்கு விளங்க வைக்கிறார்.

“தவராச சிங்கத்தை சற்குருவை நல்லாரில்

எவரும் அறியாதவனை ஏத்தவா என் மனமே”

“அறஞ் செய விரும்பு” என்பது தமிழ் முதாட்டி ஓளவையின் வாக்கு. தர்ம சிந்தனையில் நின்று என்றுமே வழுவக்கூடாது; ஏழைகளை என்றுமே அவமதிக்கக் கூடாது; உற்ற

மனம் கடல் போன்றது. பகுத்தறிவு கூரிய கத்தி போன்றது.

நன்பர்களை விட்டுப் பிரியக்கூடாது; மற்றவர்களுடைய மனத்தைப் புண்படுத்தும் சொற்களை என்றுமே பேசக்கூடாது. தனியிடங்களுக்குத் துணையின்றிச் செல்லக்கூடாது; “பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்” என்ற கந்தரநுட்பதி வாக்கிற்கு அமைய எப்பொழுதும் வாயால் இறைவன் புகழைப்பாடு என்று மனதிற்குக் கட்டளையிடும் பின்வரும் பாடலை யோகர் சுவாமிகள் தனது நற்சிந்தனைப் பாடலில் பாடியுள்ளார்.

“இடுவதை மறவாதே; ஏழைகளை இகழாதே
கெடுவது நினையாதே; கேளிரைப் பிரியாதே
சூவது சொல்லாதே; துணையின்றிச் செல்லாதே
படுதலையிற் பலிகொள்ளும் பரமனைப் பாடுநெஞ்சே”

பண்படுத்தப்பட்ட மனம் ஸெளாகீக வாழ்வுச் சிக்கலில் இலகுவில் சிக்கித் தவிக்காது; மனநோய்களால் பாதிக்கப்பட மாட்டாது.

“துள்ளும் மனத்தை வெல்லு
சும்மா இருக்கும் நிலை நில்லு”

என்று துள்ளும் மனத்தை வெல்லும் உபாயங்களை யோகர் சுவாமிகள் தனது நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் பல இடங்களில் கூறியுள்ளார்.

எல்லாவற்றுக்கும் மூலமாயிருப்பது மனமே என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஒருவனை அறிஞன் அல்லது மூடனாக்குவதும், தூயவன் அல்லது தீயவன் ஆக்குவதும், பாவி அல்லது புண்ணியனாக்குவதும் மனமே. மனத்தை எப்போதும் கடவுளின்மீது வைத்திருக்கிறவனுக்கு வேறு சாதனைகள் எதுவுமே தேவையில்லை என்கிறார் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர். மனமாக நீங்கிவிட்டால் ஆன்மாவில் தெய்வீக ஒளி பிரகாசிக்கும். சீவனுக்குள்ளே சிவமனம் பூக்கும். மனம் ஒருமுகப்பட்டு மன ஒடுக்கம் ஏற்படும்.

மனத்தின் அசைவே கர்மம். ஒருமுகப்பட்ட மனத்திற்கு அசைவில்லை. அசைவின்றி இருந்தால் கர்மமும் இல்லை; பிறப்பும் இல்லை; ஒடுங்கிய மனமோ பஞ்சப் புலன்வழி போய் அலையாது. மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி சும்மா இருந்தால் சில தெய்வீக ஆற்றல் களையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் சும்மா இருத்தல் என்பது இலகுவான காரியம் அல்ல என்பதை ஆன்மீக சாதனை செய்யவர்கள் அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தொண்ணாற்றாறு தத்துவங்களும் எம்மை வெவ்வேறு வழிகளில் தூண்டி இழுக்க மனமும் இவற்றால் பாதிப்பிற்கு உள்ளாகி என்னைக் கோவைகளில் சிக்கி சும்மா இருக்காது பலவேறு வழிகளிலும் அலை பாயும். இவ்வாறு சுற்றிவர நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நிகழ்வு களால் பாதிப்பிற்கு உள்ளாகாமல் இருந்தால் அதுவே சும்மா இருத்தல் ஆகும். காண்பவன், காட்சி, காட்சிப் பொருள் என்ற மூன்றும் அற்று இறைவனுடன் அத்துவிதமாய் கலந்து நிற்கும் நிலையே சும்மா இருக்கும் உயர்ந்த நிலை என்று முருகப்பெருமான் அருணகிரிநாதருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

“சும்மா இரு சொல்லற என்றலுமே
அம்மா பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே”

என அருணகிரிநாதர் கந்தர் அநூழுதியில் தான் பெற்ற அனுபவ ஞானத்தை தெளிவு படுத்தியுள்ளார்.

பூமிக்கு உணவளி. அது உனக்கு உணவளிக்கும்.

அந்தர்யாகம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற அகத்தை தாய்மைப்படுத்துகின்ற ஆச்சிரம வாழ்வினை அறிமுகப்படுத்திப் பல அன்பர்கள் ஆண்மீக ஈடுபோக்கு பெற வழிகாட்டினார். சுவாமிகளின் பணிப்பின்படி சுவாமிகளால் குறிப்பிடப்பட்ட சில அடியார்கள் வெள்ளிக்கிழமை மாலை முதல் ஞாயிறு மாலைவரை சிவதொண்டன் நிலையத்தில் தங்கியிருந்து வழிபாடு, நந்திந்தனை பாடுதல், தியானத்தில் ஈடுபோக்கு, திருவடிப் பூசையில் பங்கேற்றல், திருமுறைகள் ஒதுதல் போன்ற நிகழ்வுகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர். சிறிது காலத்தின்பின் சுவாமிகளின் கட்டளைப்படி யாழ் இந்துக் கல்லூரி, பரமேஸ்வராக் கல்லூரி, வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

பரிபூரண சிவானந்த சோதியே சிவயோக சுவாமிகளது என்றுமள்ள உண்மைச் சொருபம். செல்லப்பா சுவாமிகள் சிவயோக சுவாமிகளுக்கு நல்லூர்த் தேரடியிலே “சோதி சோதி சிவசோதி” என்று சோதி தரிசனம் காட்டிச் சும்மா இருக்கும் சூட்சமத்தில் மாட்டி வைத்தமைபோன்று யோகர் சுவாமிகளும் தனது பிரதம சிவ்யராகிய செல்லத்துரை சுவாமிகளுக்குச் சிவதொண்டன் நிலையத்திலே சோதி சொருபம் காட்டிச் சும்மா இருக்கும் சுகம் அருளினார். யோகர் சுவாமிகள் அருளிய பாடல்கள் நந்திந்தனை என்று அழைக்கப் படுவதுபோலச் செல்லத்துரை சுவாமிகள் அருளிய பாடல்கள் சிவசிந்தனை என்று அழைக்கப் படுகிறது. தனக்கு யோகர் சுவாமிகள் அருளிய அருட்பேற்றினைச் செல்லத்துரை சுவாமிகள் தான் அருளிய சிவசிந்தனையில் மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். பின்வரும் பாடல்கள் சிவசிந்தனையின் சிகரமான பாடல்களாகக் காணப்படுகின்றன.

- 01) சோதிதரிசனம் காட்டாது காட்டியே
சோதியானான் என்று உந்தீபற
சுருதி மொழியான் என்று உந்தீபற.
- 02) உள்ளென்றும் புறம்பென்றும் ஒதமுடியாத ஒன்று
கள்ளமாய் இருந்து கொண்டு என் கருத்தினைக் கவர்கின்றதே
நானோ அதுவோ என்று நவில முடியாத ஒன்று
தேனோ பாலோ எனச் சிந்தையுட் சுவைக்கிறதே.
- 03) பார்த்து மகிழ்வோமென்று பாரெங்கும் தேடியோடி
வேர்த்துக் களைத்ததல்லால் வேறொன்றும் கண்டதில்லை
கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானியாகும் குருநாதன் கூட்டிச் சென்று
பார்த்த அருட் பார்வையாலே பரவெளியைப் பார்த்து நின்றேன்
- 04) வெட்ட வெளியில் நின்று சுட்டாமற் சுட்டிடவே
கெட்டதெனது கர்வம் கிடூகிடென்று நடுக்கமுற்றேன்
எட்டாத சோதி வந்து என்ன விழுங்கிடவே
முட்டாத பூசை செய்தேன் திருவே முழுது மொன்றாச்சுதெடி.

யோகர் சுவாமி என்னும் திருநாமத்தோடு சிறிதுகாலம் நடமாடிய அருள்மேனி அவரது உண்மைச் சொருபத்தின் ஒரு பொறியாகவே காணப்பட்டது. அவரது உண்மைச் சொருபமோ

உன் உள்ளம் எப்படியோ, அப்படியே உலகம்.

விண்ணும் மண்ணுமாகி நிற்பது; சர்வத்தையும் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டு சர்வமும் தானாய் நிற்கும் திருப்பெருவடிவாய் இருப்பது; இவற்றுக்கும் அப்பால் தத்துவாதீதனான சோதி சொருபமாயிருப்பது. இவை அனைத்துமான அவர்தம் பூரணக் காட்சியைக் காணுங்கண் படைத்தோர்க்கு அவர் காட்டியருளினார். அவர்களும் கண்டு பாடிப் பரவசமாயினர்.

யோகர் சுவாமிகள் உலகப் பொதுமறையாகிய திருக்குறளைத் தந்த திருவள்ளூர் வரைத் தெய்வமெனவே போற்றினார். திருக்குறளைத் தமிழ்வேதம் எனப் பாராட்டினார். திருக்குறளில் அமைந்துள்ள கடவுள் வாழ்த்து, வான் சிறப்பு, நீத்தார் பெருமை, இல்வாழ்க்கை போன்ற அதிகாரங்களில் வரும் பாடல்களைப்போல இதே பெயரில் நான்கு அதிகாரங்களை அமைத்து நாற்பது குறள் வெண்பாக்களை அருளியுள்ளார்.

“இருப்பு நெருப்புப் போல எவ்வுயிரினுள்ளும்

இருக்கும் இறைவன் இயம்பு”

எனக் கடவுள் வாழ்த்து என்னும் அதிகாரத்தின் நந்திந்தனைக் குறளில் கூறியுள்ளார்.

வானத்தில் இருந்து மழை பொழிந்து மக்களைக் காப்பாற்றாது விட்டால் பசிநோய் நாட்டில் வாழும் மக்களை வாட்டி வதைக்கும். இதனை வான் சிறப்பு என்னும் அதிகாரத்தில் பின்வரும் குறளின் ஊடாக யோகர் சுவாமிகள் விளக்குகின்றார்.

“மழையென்னு மன்னவன் மன்னுயிர் காவாக்கால்

விளையும் பசிநோய் விரைந்து”

யோக நூல், வைத்திய நூல், வாழ்க்கை நூல், தத்துவ நூல் எனப் பல வகைகளில் பரிமளிக்கின்ற சித்த புருஷர்களில் மூலவராகிய திருமூலர் அருளிய திருமந்திரப் பாடலின் சாயலில் சில பாடல்களை அருளியுள்ளார். இப்பாடல்கள் திருமந்திரச் சாயலைச் செம்மையாகப் பெற்றிருப்பதுடன் திருமந்திர சாரமாகவும் உள்ளன.

“ஓன்றை நினைந்தென் உள்ளாம் ஒடுங்கிற்று

ஓன்றை நினைந்தென் உள்ளாம் களித்தது

ஓன்றை நினைந்தென் சிந்தை உயர்ந்தது

ஓன்றை நினைந்து ஒன்றானேனே”

ஆன்ம ஞானம் பெறுவதற்கு சாதனை செய்வது மிகவும் அவசியம். சாதனா மார்க்கங்களில் பக்தி மார்க்கம் மிகவும் சிறப்புடையதாகும். கலியுகத்தில் இறையருளைப் பெறுவதற்கு பக்தி மார்க்கமே மிகச் சிறந்த வழி என நாரத மகரிஷி தனது பக்தி குத்திரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். “பக்தி வலையில் படுவோன் காண்க” என்றே தெய்வ வாசகமாகிய திருவாசகமும் குறிப்பிடுகிறது. பக்தி நெறி தன்னலம் பற்றியது அன்று; அது உலகில் வாழும் அனைத்து உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்தும் தனிநெறி.

இறைவனைப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று மனித மனம் முயல்கின்ற முயற்சியே பக்தி எனப்படும். ஆன்மாவிற்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள உறவினை மட்டும் விரும்பி நிற்பதே உண்மையான பக்தனின் நிலையாகும். தன்னை மறந்து தற்போதமில்லாமல் ஒரு செயலைச் செய்தால் அது உள் நின்று தூண்டும் இறையருளால் செய்யப்படும் செயலாகவே அமையும். அடியார்களின் செயல்கள் அனைத்தும் ஆண்டவனின் செயல்கள் என்பதைச் “சித்தம் சிவமாக்கி செய்தனவே தவமாக்கும் அத்தன்” என மனிவாசகரின் திருவாசகமும் குறிப்பிடுகின்றது.

பிற்ரிடம் எதுவும் கேட்காதவன் பெரும் பணக்காரன்.

“அடியார் நடுவள்ளிருக்கும் அருளைப் புரியாய்” என்றே மணிவாசகரும் திருவாசகத்தில் இறைவனை வேண்டுகின்றார். தவத்திரு யோகர் சுவாமிகளும் பக்தர்களோடு நாம் கூடுகிறோம் இல்லை எனத் தனது நற்சிந்தனைப் பாடலில் வேதனையோடு குறிப்பிடுகின்றார். சாதனையால் வேதனையைத் தீர்க்கிறோமில்லை என்ற தலைப்பில் ஏழு பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். தேவை இல்லாத ஒருவருக்கும் பயன்படாத கதைகளைப் பேசுவதுடன் வீணர்களுடன் கூடி நமது வாழ்நாளை வீழ்நாள் ஆக்குகின்றோம். சக்தி சிவத்தோடு கூடி அடியார்களுக்கு அருள்புரியும் தன்மையை அறிகின்றோம் இல்லை. சாதனா மார்க்கத்தால் நமது உடல் உள் வேதனை களைத் தீர்க்கிறோமில்லை என்பதைத் தனது நற்சிந்தனைப் பாடலின் ஊடாகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

“வித்தாரமாகக் கதை பேசிக் கொள்ளுவோய்

வீணருடன் கூடி விளையாடுகிறோம்

சத்தி சிவம் ஒன்றான தன்மையைக் காணோம்

சாதனையால் வேதனையைத் தீர்க்கிறோமில்லை”

(தொடரும்...)

விரும்பி வந்து தான் அமர்ந்த சந்திதி முருகன்

அன்பைப் பொழிவாய் மனமே அன்பைப் பொழிவாய்

எப்போதும் உள் நெஞ்சில் இருக்கும் அன்பைப் பொழிவாய்

தேனுறூறும் நாவில் நல் இனிமைப் பேச்சு

தினமும் நீ பேசிட்டால் துயரம் போச்சு

விரத அனுட்டான மதை விரும்பி ஏற்றுவிட்டால்

வேலவன் வழிவிடுவானே கவலை நீக்கு

தரணியைக் காப்பவன் கதிர்காம முருகன் - இங்கு

தான் விரும்பி வந்தமர்ந்தவன் சந்திதி முருகன்.

-சின்னப்பு தனபாலசிங்கம்-

கோபத்தோடு எழுபவன் பாவத்தோடு உட்காருவான்.

ஞானச்சுட்டி ஜீவ் ஆணி மலர் வட இந்திய யாத்திரை - 05

- மோகனதாஸ் சுவாமிகள் -

எமது பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணிக் காப்பதில் ஆலயங்களும், ஆலய வழிபாடுகளும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. என்று கூறுவதில் எவ்வித ஜியமும் இல்லை. அவ்வகையாக ஆலயங்கள் இருப்பதன்மூலம் மக்களாகிய நாம் புனிதம் அடைகின்றோம். ஆலயத்தில் உள்ள உற்சவ மூர்த்தியை வெளியே எழுந்தருளச் செய்வதன்மூலம் அவ்வுர் புனிதமடைகின்றது. அதனைக் கருத திற் கொண்டே ஆலயங்களில் உற்சவங்களை நடாத்தி உற்சவ மூர்த்தியை எழுந் தருளப்பன்னி ஊர் முழுக்க உலா வருவதன் காரணமாக அச்சுழலில் உள்ள அனைத்து உயிர்கள் மேலும் இறைவனது கடைக்கண் பார்வை படுகின்றது என்பது எமது நம்பிக்கை. இதனையே எமது ஆன்றோர் “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்றும் “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்றும் கூறியிருக்கின்றார்கள். ஆலய வழி பாடு செய்யாதவர்களும் சுவாமி வீதி உலா வருகின்றார் என்றதும் புனிதத் தன்மையைப் பேணி வழிபாடு செய்வார்கள்.

இதனைக் கருதியே எமது சமய குரவர்கள், யோகிகள், ஞானிகள், தவ சிரேஷ்டர்கள் ஆகியோர் ஆலய வழிபாட்டின் நிமித்தம் ஊர் ஊராகச் சென்று இறைவனை வழிபட்டார்கள். இத்தகைய பெரியவர்கள் வருகிறார்களென்றால் அவர்கள் செல்லும் ஊரெல்லாம் புனிதத் தன்மை அடைகிற தோடு அவர்களும் மேன்மையடைகின்றார்கள். இவ்வகை செய்ப்பாட்டின் காரணமாகத் தான் எமது முதாதையர்கள் யாத்திரை என்ற பெயரில் பலவித சீரமங்களின் மத்தியில்

ஆலய வழிபாடுகளை இயற்றி வந்துள்ளார்கள்.

இவ்வகை தலயாத்திரைகள் செய்வதன் காரணமாக யாத்திரை செய்பவரின் மனமும் உடலும் தூய்மையடைகின்றது. இறை நம்பிக்கை மேம்படுகின்றது. ஓரிடத் திலிருந்து நிலையாக வழிபாடு இயற்றுவதை விடுத்து உற்சவமூர்த்தி எழுந்தருளி அருள்பாலிப்பது போன்று பல இடங்களுக்கும் சென்று ஆலய வழிபாடு செய்வது மேன்மையானது. இவ்வித வழிபாட்டின் நிமித்தம் பல வித அனுபவங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது.

இவ்வித அனுபவங்கள் நாம் மேற்கொண்ட தல யாத்திரைகளின் பயனாக எமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. அதன் பிரகாரம் வருடம் ஒருமுறையேனும் ஏதோ விதத்தில் யாத்திரையில் பங்குபற்றக்கூடிய வாறு சுந்திதி வேலவன் அருள் புரிந்துகொண்டு இருக்கின்றான். எம்மால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல யாத்திரைகளில் நாம் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவப் பகிர்வினை ஆச்சிரம வெளி யீடாகிய ஞானச்சுட்டர்மூலம் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளோம். இச்செயற்பாட்டின் அடிப்படையில் கடந்த வருடம் இறுதிப் பகுதியில் மேற்கொண்ட நேபாளம் காட்மண்டு வரையிலான ஆலய தரிசனம் பற்றியும் அதன்மூலம் பெற்ற அனுபவத்தினையும் உங்களுடன் பகிர்கின்றோம்.

கடந்த வருடம் 10ஆம் மாதமாவில், ஆரம்பகாலம் முதல் தலயாத்திரையில் எம்மை ஊக்குவித்த எமது முகவர் கலாநிதி ஹ்ரெங்கநாதன் அவர்கள் எம்மோடு தொடர்பை

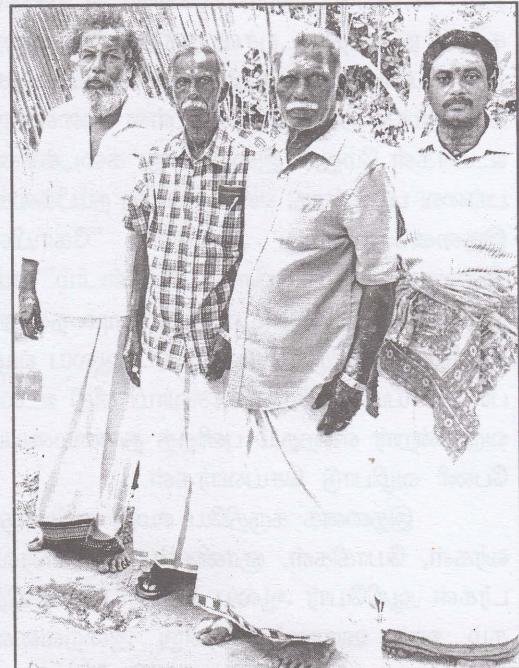
வறுமையில் நிறைவு காண்பவனே மிகப்பெரிய பணக்காரன்.

ஏற்படுத்தி 11ஆம் மாதமளவில் வட இந்திய யாத்திரை செல்வதாக இருக்கின்றேன். நீங்களும் கட்டாயம் வரவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன் வைத்தார். ஆனாலும் எனக்கு இம்முறை யாத்திரையில் ஈடுபோடவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒரு சிறிதும் இல்லை. பல தடவை காசி முதலிய தலங்களுக்குச் சென்றிருந்த காரணத்தினால் இம்முறையும் அதே தலங்கள் என்றால் என்னால் பங்கு கொள்ள முடியாது என்ற எனது நிலையை எடுத்துரைத்தேன். அவரும் உடனடியாக இம்முறை புதிதாக நேபாளம் காட்மண்டுவேரை போவோம். அத்துடன் எம்மோடு வருகின்ற அன்பர்களுக்காக காசி முதலிய இடங்களுக்கும் செல்வோம் என்று கூறியதன் பிரகாரம்

13.11.2016 ஞாயிற்றுக்கிழமை:

அன்று காலை ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலய பூசை வழிபாட்டினைத் தொடர்ந்து ஆச்சிரம பூசை நிறைவடைந்தபின் முந்பகல் 10 மணியளவில் ஆச்சிரமத்திற்குரிய வாகனத்தில் எமது பயணம் ஆரம்பமாயிற்று. என்னுடன் யாத்திரையில் ஈடுபோட இருந்த நித்திய தசீதரனுடன், ஆச்சிரமத்தோடு ஈடுபாடு கொண்ட அன்பர்கள் திரு ஆ. அருணா சலமும் திரு சிவ. ஆறுமுகஸ்வாமி அவர்களோடு எமது வாகனத்தில் கொழும்பு நோக்கிச் சென்றோம். செல்லும் வழியில் வவுனியாவில் எமது மதிய உணவினை முடித்து பிற்பகல் நான்கு மணியளவில் மாதம்பை முருகன் ஆலயத்தை அடைந்தோம். அங்கே எமது பிரயாண சோர்வு நீங்கும் வண்ணம் ஆலய முன்றில் எம்மை ஆசுவாசப்படுத்தி அங்கே இடம்பெற்ற மாலைப் பூசை வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு முருகனது திவ்ய தரிசனம் கிடைக்கப்பெற்றோம். இரவு எட்டு மணியளவில் வழுமைபோல கொட்டேனாவில் உள்ள ஆச்சிரம அன்பர் திரு சி. நாகலிங்கம் அவர்களது இல்லம் சென்றடைந்து அன்று இரவைக் கழித்தோம். மறுநாள் அதிகாலை கட்டுநாயக்கா விமான நிலையம் சென்று தலயாத்திரையில் ஈடுபடப்போகின்ற சிந்தனையுடன் அன்றைய இரவுப் பொழுதை ஒரு வழியாகக் கழித்து அதிகாலை முன்று மணியளவில் விமானத்தளத்தை அடைவதற்குரிய ஒழுங்கினை மேற்கொண்டிருந்தோம். (தொடரும்...)

பேசுகிறவனைவிட கேட்பவனுக்கு அதிக புத்தி வேண்டும்.

நாள்சாட்டு

2017

இெனி மஸ்

ஆட்டமாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

07.07.2017 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழுவு :- “அற்றத்தமுள்ள தெய்வீகம்”

வழங்குபவர் :- ஆசுக்கன் செ. சுவஷப்பிரமணியம் அவர்கள்

14.07.2017 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

“இன்னிசை”

(பக்கவாத்திய சக்தம்)

21.07.2017 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழுவு :- “கந்தபுராணம்” (தூதாட்டு)

வழங்குபவர் :- திரு அ. குமாரவேல் அவர்கள்

(சிரேஷ்ட விரிவுணர்யாளர், யாழி/ கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

28.07.2017 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நாள்சாட்டு அடிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :- செல்வி தயானி குமாரசாம் அவர்கள்

(பல்கலைக்கழகம் - பேராதனை)

மதியீட்டுரை :- திருமதி சச்சௌகா ஜயராஜன் அவர்கள்

(தசவுப் புலவர், ஆசிரியர்)

**235ஆவது
மஸ்**

பதிவு கூ. QD/82/NEWS/2017

ஸ்ரீ சௌல்வச்சந்திதி ஆலய முகப்புத் தோற்றும்

